

Trúc Mã, Anh Rớt Ngựa Rồi

Contents

Trúc Mã, Anh Rớt Ngựa Rồi	1
1. Chương 1: Ghét Nhất Bị Ghép Cp Gì Gì Đó	2
2. Chương 2: Thâm Mến Chưa Xót	10
3. Chương 3: Tình Địch Khắp Nơi Thiệt Là Phiên Mà	13
4. Chương 4: Ai Đã Trở Lại?	17
5. Chương 5: Dân Cast Hoa Hoa Lệ Lệ	21
6. Chương 6: Ma Ma Nói Phải Bắt Được Dạ Dày Nam Nhân	30
7. Chương 7: Tổ Kịch Hiệu Suất Cao	36
8. Chương 8: Hiểu Lầm Hổ Chết Người	46
9. Chương 9: Huyền Bạch Nhất Định Là Tà Giáo	49
10. Chương 10: Diễn Đàn Fan Cầu Nguyễn Nhất Định Thực Linh Nghiệm	52
11. Chương 11: Muốn Hẹn Hò!?!	55
12. Chương 12: Ra Cửa Không Xem Lịch	57
13. Chương 13: Người Cậu Thích Thành Tình Địch Của Cậu?	59
14. Chương 14: Kính Hi	67
15. Chương 15: Bị Phát Thẻ Người Tốt	75
16. Chương 16: Khấp Giá	81
17. Chương 17: Tổ Tình	90
18. Chương 18: Mười Hai Giờ	96
19. Chương 19: Mẹ Chồng Và Trứng Gà Đỏ	101
20. Chương 20: Thịnh An Phu Nhân	104

Trúc Mã, Anh Rớt Ngựa Rồi

Giới thiệu

Thể loại: võng phôi – điềm văn – thanh mai trúc mã – tình hữu độc chungNhân vật chính: Trình Tư

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/truc-ma-anh-rot-ngua-roi>

1. Chương 1: Ghét Nhất Bị Ghép Cp Gì Gì Đó

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Kiều Sâm hoàn thành bài tập tuần này, duỗi thắt lưng, đi lên chim cánh cụt liền nhìn thấy nhóm Mặc Hương Thanh Sắc không ngừng nhảy lên, nhấp mở nhìn một cái, liền phát hiện bản thân bị đùa giỡn ——

Chu Sa: Tiểu Kiều, mau nằm xuống.

Hoa Thanh: Tiểu Kiều, mau nằm xuống.

Tử Đường: Tiểu Kiều, mau nằm xuống.

..... Trong chốc lát cả màn hình đều xoát thành “Tiểu Kiều, mau nằm xuống.”

Lỗi tai Kiều Sâm có chút nóng lên, lúc trước bởi vì tay tiện, khi Huyền Ngự phát “Chào mọi người”, đột nhiên phát ra một cái “Nằm thẳng, cầu vuốt ve.” Kết quả Huyền Ngự thuận tay phát một cái “Vuốt ve”, sau đó Kiều Sâm bị các cô nàng trong xã đoàn đùa giỡn. Như thế đến mấy tuần, còn chơi chưa chán. Kiều Sâm có chút mừng thầm có chút bất đắc dĩ, mừng chính là, bên tai cậu giống như nghe Huyền Ngự lặp lại thanh âm trầm thấp như đàn Cello, đang nói: “Vuốt ve em.” Bất đắc dĩ chính là, hẳn biết Huyền Ngự không thích bán hủ, tuy rằng ghép CP với anh thực ra không ít, nhưng Huyền Ngự một cái cũng chưa thừa nhận qua, chỉ có khi phát kích thì bán một chút để quảng cáo, những lúc còn lại quả thực không dính một phiến lá, bên ngoài đều xưng là bằng hữu. Tuy rằng, trong nhóm vui đùa một ít, Huyền Ngự vẫn thực nể tình đáp lại, nhưng thái quá liền trực tiếp không nhìn, dần dà lâu ngày mọi người cũng liền nắm chắc được đúng mực. Kiều Sâm sợ trong nhóm đùa giỡn quá mức, Huyền Ngự sẽ phiền chán cậu.

Nam Hữu Kiều Mặc: _(: ”) _

Chu Sa: Báo cáo Huyền đại, Tiểu Kiều đã nằm thẳng ~(‘)

Huyền Ngự: Ủ, vuốt ve. -(‘ ;)

Mặt Kiều Sâm lại bắt đầu phiếm hồng, giống như người nọ thật sự đang sờ cậu, phát ra một cái emo ——

Nam Hữu Kiều Mặc: o(*///// ///*)q

Lê Hoa Bạch: tôi cũng có thể cầu vuốt ve sao? ^ - ^

Lê Hoa Bạch gần nhất hợp tác với Huyền Ngự hai bộ kịch, cũng mới gia nhập xã đoàn gần đây. Thụ âm trong treo nhưng lạnh lùng bắt được một lượng lớn fan CP, trên diễn đàn lâu của CP Huyền Bạch đã sớm nâng lên một tầng. Hơn nữa Lê Hoa Bạch rõ ràng có ý với Huyền Ngự. Khóe miệng Kiều Sâm hơi hơi xụ xuống.

Gần như cùng lúc, lời của Huyền Ngự cũng phát ra ——

Huyền Ngự: mọi người cú đùa đi, tôi đi nấu cơm.

Nói xong hình cái đầu liền xám xuống.

Kiều Sâm nghe cách vách có tiếng đẩy ghế, tâm tình đột nhiên tốt. Trong nhóm im lặng vài giây, bắt đầu có em gái điều hòa không khí.

Tây Mễ Lộ: Huyền đại cùng Lê Hoa sỏa mụ (cách gọi sama theo tiếng Trung) thực sự ăn ý, trước sau sai không quá 1 giây (; ;)

Hoa Thanh: Đó là, nói không chừng Huyền đại kỳ thật là ngự ngùng công. (_)

.....

Thiên Nhiên Tiểu Sồ Cúc: nhưng mà đại thần thật sự là nam nhân tốt. Nấu cơm cái gì, quả thật nam thần cần có. (_)

Lê Hoa Bạch: nói không chừng A Huyền là làm cơm cho tôi ăn đó. ^ - ^

Chu Sa: JQ... Còn khí chất nữ vương cao lãnh của Lê Hoa sỏ mụ cậu đầu ( ) đột nhiên biến thành phúc hắc thụ là muốn đùa cái gì.

Hoa Thanh: sỏ mụ khí chất ( )

Tử Đường: sỏ mụ, dựa theo kịch bản của cậu hẳn là: Công: tôi nấu cơm cho cậu ăn. Thụ: tùy ý. Công: ăn ngon không? Thụ: trên trung bình. (‘)

Tây Mễ Lộ: đồng ý +1

Hà Hoa Tô: đồng ý +2

.....

Nữ Nhi Hồng: đồng ý + số CMND

Kiều Sâm nghe thấy tiếng mở cửa phòng bên cạnh, khước miệng cong cong, thu nhỏ nhóm chat, thuận thực mở ra một giao diện vẽ tranh.

Sau đó cửa phòng bị gõ mở ra. Trình Tư Nam ló nửa thân mình vào, nói: Kiêu Kiêu, bữa tối muốn ăn gì? Kiêu Sâm làm như mới nghe thấy, xoay ghế dựa qua, bẻ bẻ ngón tay nghĩ nghĩ: “Em muốn ăn sườn chua ngọt, khoai tây xắt sợi, giao bạch (một loài thực vật, họ lúa, thường mọc ở ao, khe nước cạn, thân non bị nắm kí sinh phỉ to ra như măng, ăn được) xào thịt, canh trứng cà chua. Vắt vả rồi ~” sườn chua ngọt là cậu thích ăn, giao bạch xào thịt là Trình Tư Nam thích ăn, khoai tây xắt sợi hai người bọn họ đều thích, từ khi Kiêu Sâm phát hiện, nếu cậu để Trình Tư Nam tùy tiện làm, làm xong hết nhất định đều là Kiêu Sâm thích ăn, sau này Kiêu Sâm gọi món liền chọn thứ hai người đều thích ăn.

Trình Tư Nam ôn nhu cười, gật gật đầu, lại dặn dò cậu: “Đứng lên hoạt động một chút, không nên ngồi lâu.” Kiêu Sâm nghe lời đứng lên duỗi duỗi thắt lưng. Trình Tư Nam mới yên tâm tiêu sái đi ra phòng bếp.

Kiều Sâm một lần nữa nhấp mở nhóm, trong nhóm đã thay một cái CV để đùa giỡn, kéo lên trên câu nói cuối cùng của Lê Hoa Bạch: ai bảo A Huyền là băng sơn không phải trung khuyển ^ - ^

Nghe thanh âm nôi sạn va chạm bên ngoài, trong lòng Kiêu Sâm có chút ngạo kiêu hừ hừ, anh ấy mới sẽ không nấu cơm cho mi ăn đâu, anh ấy chỉ biết làm cho ta ăn thôi.

Hình chim cánh cụt góc phải lại bắt đầu lóe lên, nhấp mở thì thấy là Chu Sa phát tới.

Mặc Hương Chu Sa: Tiểu Kiêu Tiểu Kiêu.

Nam Hữu Kiều Mộc: thỉnh bảo tôi Công Cẩn. (mặt thâm trầm)

Mặc Hương Chu Sa: (gãi cằm) Công Cẩn là thụ của Tôn Sách = Tôn Sách là đại thần = cậu là thụ của đại thần nha (^ _ ^)

Vành ta Kiêu Sâm đỏ ửng, Huyền Ngư lúc trước có phối âm Tôn Sách, chính xác là một đế vương công, tuy rằng cậu thích Huyền Ngư, chỉ là lần này thật là ngoài ý muốn.

Nam Hữu Kiều Mộc:..... Cô thắng.

Mặc Hương Chu Sa: tiếp văn kiện.

Kiều Sâm nhận văn kiện, nhìn một chút là âm thô của bộ kịch truyền thanh trên tay cậu.

Nam Hữu Kiều Mộc: nhận được.

Mặc Hương Chu Sa: một phần cuối cùng là âm thô của Lê Hoa sỏ mụ, có thể làm gấp đến trước ngày phát dự cáo không?

Bộ kịch này do Huyền Ngư cùng Lê Hoa Bạch phối chủ dịch công thụ, những vai khác đều là người của Mặc Hương Thanh sắc, xem như kịch của xã đoàn Mặc Hương Thanh Sắc.

Nam Hữu Kiều Mộc: có chút gấp, nhưng mà hẳn là có thể.

Mặc Hương Chu Sa: nghe nói Lê Hoa sỏ mụ chuyển nhà nên mới kéo trễ như vậy.

Nam Hữu Kiều Mộc: hần dọn đi đâu?

Kiều Sâm chỉ thuận miệng hỏi, không nghĩ đến thấy đáp án là “thành phố S”.

Mặc Hương Chu Sa: thành phố S, đại thần ở thành phố S, cậu nói bọn họ không thật sự có JQ đi.

Kiều Sâm sững sốt vài giây, trong lòng có chút khó khăn trả lời.

Nam Hữu Kiều Mộc: đại thần không phải nói có người thích sao?

Mặc Hương Chu Sa: Tiểu Kiều cậu cũng biết a... Nhưng mà nói không chừng đại thần tìm có đó. Chẳng qua đại thần không giống người như thế.

Nam Hữu Kiều Mộc: Ủ.

Lòng Kiều Sâm chua xót, nếu không phải bởi vì biết Trình Tư Nam có người thích cậu mới sẽ không tạo tài khoản trong nhóm đâu, gần quan được ban lộc, đã sớm bỏ nhào qua rồi.

Nam Hữu Kiều Mộc: Nhưng mà đại thần giống như thật sự không thích bị người khác kéo CP.

Mặc Hương Chu Sa: tôi sẽ nhắc nhở một chút nhóm hủ nữ trong nhóm (@ — @)

Mặc Hương Chu Sa: nhưng mà thời gian cậu cùng đại thần tiến vào xã đoàn không sai biệt lắm, cậu có biết anh ta thích ai không? Trong giới?

Nói là đồng thời tiến vào xã đoàn kỳ thật cũng không chuẩn xác, trên thực tế là Kiều Sâm theo đuôi Trình Tư Nam tiến vào xã đoàn. Khi đó Mặc hương Thanh sắc vẫn còn là một xã đoàn nhỏ, không giống hiện tại đã là một xã đoàn được xem là lớn trong giới vồng phổi, mỗi bộ kịch đều là tinh phẩm (hàng chất lượng). Khi đó Trình Tư Nam tại kỳ nghỉ hè chuẩn bị vào đại học bị bạn học cùng lớp Lí Tụ kéo vào phổi âm, Lí Tụ là biên kịch, hiện tại cũng là nguyên lão của Mặc Hương Thanh Sắc. Mà lúc Kiều Sâm còn đang học 11 biết Trình Tư Nam phổi kịch truyền thanh, khi cậu đi tìm Lí Tụ trong lúc vô ý nhấp mở âm thô còn chưa phổi tốt, tò mò đi kiểm tên, liền biết Trình Tư Nam là CV tên Huyền Ngự, đã biết cái gì là đam mỹ, đã biết cái gì là công âm, còn biết chủ nhân của âm thanh ôn hòa cùng chủ nhân của bàn tay to lớn trong mỗi cái mộng xuân là ai, đúng vậy, Kiều Sâm nghe nghe xong Huyền Ngự phổi một đoạn H xong liền đáng xấu hổ cứng, rồi sau đó mộng xuân mỗi đêm đều vô cùng sống động. Kiều Sâm trộm đi tìm hiểu cái giới này, vừa vặn Mặc Hương Thanh Sắc đang tuyển người. Kiều Sâm vốn muốn đi phỏng vấn làm CV, chỉ là cái giọng vịt đục khiến cậu thật khó mở miệng, cuối cùng lấy lùi làm tiến, suy xét một chút sở trường của bản thân cuối cùng chọn làm chế tác hậu kì. Chế tác một đoạn đơn giản, khiến cậu thuận lợi tiến vào Mặc hương Thanh Sắc, lấy một cái tên “Nam Hữu Kiều Mộc” ẩn hàm tâm tư thiếu niên của Kiều Sâm đồng thời bao quát luôn tên cậu, đúng vậy, Kiều Sâm chưa từng nghĩ đến muốn gạt Trình Tư Nam, cậu nghĩ muốn trộm đi vào sau đó cho anh một kính hỉ.

Về phần vì sao lại biến thành tình huống trúc mã kề bên quân không biết đại khái do một lần Trình Tư Nam trong lúc vô ý trong nhóm tỏ vẻ anh sẽ không tìm người yêu trong giới vồng phổi, lại có một lần chính Kiều Sâm hỏi Trình Tư Nam: “Nếu có nam sinh thổ lộ với anh anh sẽ làm gì?” Sắc mặt Trình Tư Nam nháy mắt khó coi, đã kích lòng tự tin phồng lên của cậu. Cậu ngay cả Trình Tư Nam trả lời cái gì cũng không có ấn tượng, chờ cậu tỉnh lại, chỉ nhớ rõ câu cuối cùng của Trình Tư Nam, bất kể nam hay nữ anh cũng không thể nào cả, bởi vì anh đã có người thích, mà người kia không có khả năng đáp lại anh. Kiều Sâm cảm thấy này so với nghe Trình Tư Nam không thích nam nhân còn đã kích hơn, còn chưa thổ lộ tâm liền rắc một tiếng bể nát. Nếu Kiều Sâm trước khi nghe đến những lời này còn có một chút hy vọng mà nói, Trình Tư Nam có phải là thích cậu hay không, dù sao Trình Tư Nam từ nhỏ đến lớn sủng cậu, người khác khi dễ cậu, Trình Tư Nam giúp cậu đánh trở lại; có ăn ngon, Trình Tư Nam sẽ chia cậu một nửa; bạn bè cùng ban của bọn họ đều nói, Kiều Sâm có một tiểu ca ca nhà bên rất lợi hại; bài tập không làm được, Trình Tư Nam sẽ kiên nhẫn dạy cậu, ngay cả Kiều Sâm hết ăn lại nằm cùng cá tính có chút ngốc cuối cùng còn có thể thi đậu đại học trọng điểm, công của Trình Tư Nam tuyệt đối không ít; thậm chí cha mẹ Kiều Sâm giáo huấn cậu, Trình Tư Nam sẽ uyển chuyển che chở cậu, ngay cả cha mẹ cậu đều nói có thể quần lấy Trình Tư Nam tuyệt đối là Kiều Sâm đời trước tích phúc. Chỉ là ngay cả một chút hy vọng như vậy đều biến thành hy vọng xa vời.

Đàn cello

Sườn chua ngọt

Khoai tây xắt sợi

Giao bạch

Giao bạch xào thịt

Canh trứng cà chua

JOE.

2. Chương 2: Thầm Mến Chua Xót

Trở lại lớp 11 lúc Kiều Sâm đi nhà Trình Tư Nam đùa máy tính, nhảy ra một khung đối thoại còn chưa chat xong. ——

Tư Nam: Cậu thế nào cũng phải đi sao?

Vệ Thiên Minh: Tôi ở lại đây, chúng tôi căn bản không có tương lai.

Tư Nam: Nhưng là như vậy không công bằng.

Vệ Thiên Minh:.....

Tư Nam: Cậu hẳn là nên cho

Lúc này Kiều Sâm đột nhiên tiến vào, Trình Tư Nam còn chưa đánh xong lời nói liền gửi đi. Mà câu cuối cùng đối phương gửi đến là——

Vệ Thiên Minh: Tôi làm không được... Tôi đã từ chối.

Xem xong, Kiều Sâm liên tưởng đến mấy ngày nay tâm tình Trình Tư Nam không quá tốt, đôi mắt lập tức đỏ, cậu nháy mắt nào bỏ Trình Tư Nam cầu Vệ Thiên Minh lưu lại, mà Vệ Thiên Minh không chỉ từ chối anh thổ lộ hơn nữa kiên trì muốn ra đi. Mà tức giận trong các con chữ của Trình Tư Nam vừa nhìn là thấy rõ. Một chút hy vọng cuối cùng của Kiều Sâm đã hóa thành bột phấn.

Đương nhiên nếu Kiều Sâm kéo khung chat lên chút nữa, sẽ phát hiện “chúng ta” (*chúng ta, chúng tôi trong tiếng Trung đều là*) là chỉ chuyện giữa Vệ Thiên Minh cùng một nam sinh tên Diệp Tịch. Mà câu Trình Tư Nam chưa đánh xong kia là: cậu hẳn là nên cho Diệp Tịch một cơ hội đối mặt với cậu.

Đáng tiếc Kiều Sâm không biết, từ đó về sau Kiều Sâm thu lại tâm tư muốn thổ lộ, trốn trong xã đoàn thầm mến anh, cố gắng thi vào đại học của anh, lừa anh nói bạn cùng phòng không hợp ở chung mặt dày mà dọn dọn lại đây ở.....

Thở dài một hơi, Kiều Sâm thu hồi suy nghĩ, lại nhìn về phía khung thoại:

Mặc Hương Chu Sa: ( ) (‘) không tin cậu

Nam Hữu Kiều Mộc: sao lại không tin ~ tui đơn phương thầm mến đại thần thôi (^)

Mặc Hương Chu Sa: lại không thấy cậu đi thổ lộ ( ) cậu mà đi nói không chừng đại thần đang chờ cậu

nằm thẳng đưa lên cửa đầu Aha ha ha ha ha

Nam Hữu Kiều Mộc: không cần lại kích thích tui! Mau mượt mà lượn đi đi (° °)

Kiều Sâm biết cô đang mới giỡn, kỳ thật cậu ở trên mạng xuất hiện cùng Trình Tư Nam thật sự không nhiều lắm, Kiều Sâm chịu không nổi Trình Tư Nam luôn ôn nhu với cậu ở trên mạng đối xử với cậu lại chỉ là “Ừ.” “A.” “Được.” tựa như người xa lạ, cho nên Kiều Sâm trên cơ bản chỉ cùng mọi người đùa giỡn anh trên nhóm thôi.

Nam Hữu Kiều Mộc: mấy thứ này làm xong sẽ đưa cô, tui phải đi ăn cơm (((o(* *)o))) vậy ~

Kiều Sâm nghe thấy tiếng bày biện bát đĩa bên ngoài, trong lòng đếm: ba, hai, một. ——”Kiều Kiều, rửa tay ăn cơm.”

Nhìn Trình Tư Nam mặc tạp dề tặng phẩm màu hồng phấn, trên tay vôi vàng bày biện bát đĩa, ánh đèn mờ nhạt khiến ngũ quan anh nhu hòa, mặt mày sáng láng, hai mắt thâm thúy, mũi thẳng, còn có lúc hạ mắt lông mi tạo nên một vòng bóng râm. Kiều Sâm tựa như si hán nhìn chăm chú áo sơ mi chỉnh tề vén đến khuỷu tay lộ ra da thịt màu mật ong của anh, cảm thấy cả người như tan chảy. Trong lòng thở dài một cái: nam nhân như vậy sao lại không phải của tui chứ? Tên kỹ nữ bỏ trốn kia dựa vào cái gì không quý trọng? Vệ Thiên Minh ở nước M đang muốn lên máy bay hắt xì một cái, xoa xoa cái mũi, than thở: chẳng lẽ Tiểu Tịch nhớ mình? Ai, tuy rằng bản thân đi không từ biệt, chỉ là sau khi ổn định lại mỗi một phong thư đều không có hồi âm là tiết tấu gì, sẽ không bị ai lừa chạy đi.....

Một bên như đi vào cõi thần tiên ngàn dặm, một bên vô ý thức tiếp nhận Trình Tư Nam dứt thức ăn, thẳng đến Trình Tư Nam không chút để ý nói một câu: “Vệ Thiên Minh muốn về nước...” nổ đến thức ăn trên tay Kiều Sâm đều rơi lên bàn.”Cái... Cái gì?”

Trình Tư Nam có chút kinh ngạc “Chính là bạn thời trung học của anh, thường xuyên đến nhà anh chơi, em đã gặp qua rồi.” Một bên tiếp tục dứt một bên giải thích. Kiều Sâm vừa máy móc ăn thức ăn Trình Tư Nam gấp cho cậu vừa xoay chuyển thật nhanh trong đầu, đương nhiên nhớ rõ, không phải là tiểu kỹ nữ cự tuyệt Trình Tư Nam rồi xuất ngoại đó sao.”Qua hai ngày nữa cùng nhau ăn một bữa cơm.” “Em cũng muốn đi!” Kiều Sâm gấp gấp to tiếng nói.

Trình Tư Nam nhú mày, bọn họ rất quen thuộc sao? Sẽ không là tên Vệ Thiên Minh cảm thú kia thừa dịp mình không ở đùa giỡn Kiều Sâm đi? Nghĩ thế trong mắt xẹt qua một đạo âm u. Nghĩ lại chuyện xưa Kiều Sâm của anh bị nhìn chăm chăm mà kinh, vậy chính mình càng cần phải đi, tuyệt đối không để hai người bọn họ ở chung một mình!

“Được không? Em cũng thật lâu rồi không gặp Vệ đại ca.” Kiều Sâm dối trá nói, làm ra vẻ mặt khẩn cầu. Vệ đại ca? Trình Tư Nam trong lòng yên lặng hung hăng ghi sổ Vệ Thiên Minh. Biểu tình mạnh như vậy dĩ nhiên là vì Vệ Thiên Minh? Trình Tư Nam lại yên lặng ghi thêm một sổ.

Qua vài ngày, Kiều Sâm rốt cục làm xong hết việc trong tay, gửi văn kiện cho Chu Sa rồi lại làm bài tập Trình Tư Nam cho, cậu cùng Trình Tư Nam đều học thiết kế chuyên nghiệp ở đại học, chẳng qua Trình Tư

Nam đã năm tư, bản thân cùng mấy đồng học hùn vốn thuê mặt bằng mở phòng thiết kế, Kiều Sâm đã giao hẹn tốt với Trình Tư Nam, chờ năm ba đến phòng làm việc công tác, cho nên Kiều Sâm vội vàng lợi dụng ngày nghỉ nâng cao thực lực bản thân. Chờ sau khi làm xong liền thấy khung chat rung điên cuồng——

Mặc Hương Chu Sa: a a a a a a, thần hậu kì xin nhận một lạy của ngô!!!!

Mặc Hương Chu Sa: Tiểu Kiều tốc độ của cậu nhanh quá mà!!!!

Mặc Hương Chu Sa: nhất định có thể phát kịch trước Tụ Âm xã!!!!

Giang hồ thiếu niên du là một bộ tiểu thuyết trao hai quyền, Mặc Hương Thanh sắc lấy được trao quyền trước, lúc ấy tác giả cũng không nói là giao hai quyền, nhưng vắn vỏi vài ngày Tụ Âm xã cũng lấy được trao quyền, chuyện này trên diễn đàn còn bị nói qua, hai cái xã đoàn ngay cả thời gian phát kịch cũng thực gần nhau, bởi vì thời gian trao quyền cũng gần sát, đến lúc đó tất nhiên bị lấy ra so sánh một phen. Kết quả lúc trước bởi vì Lê Hoa Bạch vẫn kéo âm, Chu Sa nghĩ kịch này chắc sẽ chậm hơn Tụ Âm xã, không nghĩ đến Kiều Sâm nhanh như vậy đã chế tác hậu kì xong.

Mặc Hương Chu Sa: tôi nghe xong!!!

Mặc Hương Chu Sa: ô ô ô, Tiểu Kiều cậu cắt thật quá tốt, nghe âm thô không có cảm giác này, thiệt xúc động người ta!!!

Mặc Hương Chu Sa: tôi đăng lên nhóm của xã đoàn đây!!! Để bọn họ đều đến cúng bái đại thần!!!

Kiều Sâm tắt khung chat, khoe miệng cong cong, che miệng ngáp một cái, khoe mắt còn chảy ra mấy giọt nước mắt sinh lý. Cửa khép kín bị mở ra, một mâm trái cây hiện ra trước mắt.”Mệt chết đi?” Trình Tư Nam nhìn thấy một vòng xanh đen lơ lửng dưới mắt Kiều Sâm, không đồng ý nhả mồm lại.”Tối hôm qua thức đêm?” Kiều Sâm lấy lòng nhìn anh, hắc hắc cười hai tiếng: “Ngủ không được.” Là thật ngủ không được, tối hôm qua lướt diễn đàn bất quá phát hiện bài post tranh cãi cùng Tụ Âm xã lại bị đẩy lên, đều nói Mặc Hương Thanh Sắc ức hiếp xã đoàn mới, Kiều Sâm nhìn tức một bụng, máu gà xông lên liền sửa xong Giang hồ . Nhưng nhìn thấy sắc mặt Trình Tư Nam đen thui, Kiều Sâm không hiểu sao có chút chột dạ. Trình Tư Nam trực tiếp tắt máy tính cho cậu, cưỡng chế kéo cậu lên giường đắp chăn, ôm cánh tay nhìn chăm chăm Kiều Sâm: “Ngủ! Anh nhìn em ngủ!”

Trong lòng Kiều Sâm ảm áp, ngoan ngoãn nhắm mắt lại, cũng không biết mơ thấy gì, vươn đầu lưỡi liếm liếm khoe miệng, Trình Tư Nam nhìn chăm chăm màu hồng phấn kia, cảm thấy khí huyết phun trào, thật sự là, thích người này thích đến sắp điên rồi. Nhưng cố tình lại không dám nói rõ sợ đôi mắt sạch sẽ đơn thuần tràn đầy tin cậy kia nhiễm lên sợ hãi, nếu không nói ra, Kiều Sâm có thể nhận mình hay không? Điểm tin tưởng ấy Trình Tư Nam vẫn phải có, bản thân đối tốt với cậu nhiều năm như vậy, ngay cả cha mẹ mình đều bắt đầu dễ tiếp nhận rồi, thái độ của Kiều Sâm đối với anh cũng vẫn là ý lại vô điều kiện, vừa không bài xích Trình Tư Nam quản cậu, cũng không bài xích anh như hình với bóng. Bạn tốt cũng nói anh muốn bề cong Kiều Sâm, hẳn là khó khăn không lớn, để Kiều Sâm chịu kích thích gì gì đó, chỉ là bản thân Trình Tư Nam không nỡ tàn nhẫn, không nỡ khiến cậu bị chính mình mang xa khỏi quỹ tích người bình thường.

Trình Tư Nam chưa bao giờ nghĩ tới Kiều Sâm đã thích anh, anh hiểu Kiều Sâm, lấy tính cách cái gì cũng viết trên mặt của cậu kia, nếu thích, hẳn là nhanh chóng nói với anh. Nếu Kiều Sâm không nói vậy là Kiều Sâm không có thích anh, Trình Tư Nam cũng chỉ có thể chậm rãi chờ cậu thông suốt. Có lẽ chờ ngày nào đó chính mình cũng chết tâm, còn có thể bảo hộ tốt cậu cả đời, cho dù không phải thân phận bản thân muốn. Trình Tư Nam tự giễu nghĩ, thật sự là ma chướng a.

Chỉ có thể nói, Trình Tư Nam quả thật thực hiểu Kiều Sâm, chẳng qua anh không biết lúc Kiều Sâm muốn thổ lộ, một bản đối thoại tràn ngập ý nghĩa khác đã mạnh mẽ kéo cuộc sống hạnh phúc trong mộng của Trình Tư Nam lại bốn năm sau. (* *)

3. Chương 3: Tình Định Khắc Nơi Thiệt Là Phiền Mà

Chờ lúc Kiều Sâm tỉnh lại, mặt trời đã muốn xuống núi, trên ghế bên cạnh vẫn còn ấm áp, Kiều Sâm có chút mờ mịt, Trình Tư Nam ngồi cạnh giường mình lâu như vậy? Có phiền não? Có tâm sự?

Mới vừa mở di động ra, chim cách cụt bắt đầu tích tích vang lên, nhấp nháy thì thấy khung chat trong nhóm đã xoát mấy trăm cái, phát hiện là Chu Sa share Giang hồ cho mọi người, một đám trong nhóm đang hoa si ——

Chu Sa: Giang hồ rốt cục lấp xong hố, hậu kì đại nhân rất cố gắng, thứ sáu có thể đúng giờ phát kịch! Tung hoa! ( )o *PAN! =.: *: ' .: *: ' ': *

Hoa Thanh: lăn đi nghe ~(~o)~o

Tây Mễ Lộ: lăn đi nghe ~(~o)~o

Tử Đường: lăn đi nghe ~(~o)~o

.....

Đỉnh hoa đài trứ đại hoàng qua (*trên hoa cắm một trái dưa chuột lớn*): lăn đi nghe ~(~o)~o

Bạch ngọc đậu hủ não: gào khóc! thanh âm Huyền Ngư đại thần rất từ tính!! Hoa lệ đến mặt tôi đầy máu!!!!

Tử Đường: dễ nghe đến cry!!!!!!

.....

Lê Hoa Bạch: nhanh như vậy ^_^ còn tưởng rằng phải kéo kịch chứ

Kiều Sâm bĩu môi, nếu không phải hấn kéo âm, cậu phải gấp như vậy sao? (^) đúng, Kiều Sâm chính là nhìn Lê Hoa Bạch không vừa mắt, chuẩn xác mà nói là cậu nhìn mấy kẻ ghép CP cùng Huyền Ngư đều không thuận mắt. Kiều Sâm tiếp tục lướt màn hình ——

Thiên nhiên tiểu sồ cục: chỉ có tôi bị ngược sao?!!! Thanh âm cầu mà không được của đại thần thật quá ngược người ta mà!!!!

Tây Mễ Lộ: quá ngược +1

Hà Hoa Tô: quá ngược +2

.....

Kiều Sâm vô cùng đồng ý, cậu lúc trước nghe âm thô đã bị ngược rồi, Trình Tư Nam có phải là nghĩ đến tâm trạng lúc bị vứt bỏ hay không, mà nhớ tới “tình địch” muốn về nước, tâm tình càng thêm không tốt.

Cho đến khi cậu thấy tin nhắn của Huyền Ngư —— Huyền Ngư: nghe rất được, tất cả mọi người vất vả, hậu kỳ rất tuyệt.

A a a a a a a! Huyền Ngư khen mình kìa, Kiều Sâm ôm chăn ở trên giường lăn một vòng lại một vòng ~(-o)~o..... o~(_o~)~..., Lúc Trình Tư Nam đẩy cửa tiến vào nhìn thấy Tầm bảo bảo luống cuống tay chân suýt nữa lăn luôn xuống giường..... Trình Tư Nam buông sữa mới vừa hâm nóng trong tay xuống, vội vàng ôm lại người đang cầm đầu xuống đất, dõ khóc dõ cười đỡ cậu dậy.”Vừa thức dậy đã ấm ỉ, uống sữa.” Nói xong nhét sữa vào tay cậu. Kiều Sâm đặt di động xuống, cười tủm tỉm cầm lấy sữa uống, Trình Tư Nam nhìn chăm chăm vết trắng trên ly thủy tinh, cùng vành sữa nhem nhuốc trên môi Kiều Sâm, hô hấp ngừng lại, vội dời tầm mắt, thăm thán lực khổng lồ của bản thân càng ngày càng kém. Che dấu mà xoa xoa mái tóc mềm mại của Kiều Sâm, thanh âm có chút trầm khàn: “Đứng lên sữa soạn đi, buổi tối Vệ Thiên Minh đến nhà ăn cơm.”

Kiều Sâm phỏng má làm ổ trong chăn ai oán, sao nơi nơi đều là tình địch ——

Hoa Thanh: thanh âm Lê Hoa sỗ mụ thật cao lãnh thật dễ nghe, phối hợp cùng mình chủ quá tốt gào khóc gào khóc!!!

Lê Hoa Bạch: thật vậy sao? Tôi sẽ tưởng thật đó.

Đỉnh hoa đá trứ đại hoàng qua: gào khóc gào khóc, Lê Hoa sỗ mụ tương phản mạnh!!!!

Hà Hoa Tô: Huyền Bạch mới là vương đạo!!!!

.....

Vân Đóa: Huyền Bạch vương đạo +1

Tiểu Vũ: Huyền Bạch vương đạo +2

..... Huyền Bạch vương đạo +10086.....

Kiều Sâm thở dài, ra là trong xã đoàn nhiều fan CP như vậy, thế nhưng cái lâu này rồi sẽ sụp, dù sao mọi người không chịu nổi một chủ nhân trong đó không chủ động bán hủ a.

Cuối cùng vẫn là một câu của Chu Sa: em gái lâu trên chạy sai chỗ rồi, nơi này không phải diễn đàn CP nha ( )o tóm lại Huyền Bạch xếp hàng, phía sau còn có các CV khác trong xã đoàn chúc mừng khen ngợi cùng chỉ bảo góp ý. Kiều Sâm đã lười nhìn, cào cào tóc quyết định thay một bộ quần áo thật đẹp phải vứt Vệ Thiên Minh xa mười dặm phố!

Vệ Thiên Minh xoa cái bụng no căng bắt đắc dĩ nói với Trình Tư Nam: “Thái độ của nhóc con nhà cậu đối với tôi sao mà..... quý dị.” Kỳ thật y muốn nói chính là như lâm đại địch, thế nhưng nhìn bạn tốt còn chưa được đền bù như nguyện, cũng không kích thích anh. Trình Tư Nam nhú mày: “Có sao?” “Tất nhiên có a! Cậu muốn phá sản hả? Đêm nay tôi ăn nhiều thêm một khối sườn chua ngọt, cậu nhóc như muốn ăn sống tôi luôn vậy.” Kiều Sâm nếu nghe thấy nhất định sẽ phản bác y, đó là Trình Tư Nam nhà cậu làm cho cậu ăn! Một khối cuối cùng dựa vào cái gì mà cho y! (^) Đối đãi tình địch chính là cần phải vô tình như vậy! Chỉ có thể nói là Vệ Thiên Minh nằm cũng trúng đạn. Trình Tư Nam nghĩ đến vẻ mặt hộ thực của Kiều Sâm, khóe miệng nhếch lên, khẳng định nói với bạn tốt nhà mình: “Nhất định là ảo giác của cậu, Kiều Kiều luôn luôn hiếu khách.” Vệ Thiên Minh bĩu môi, thầm nghĩ, sợ là không xem y như khách, là tình địch thì đúng hơn. Ý? Nói như vậy, bạn tốt có hi vọng thoát kiếp độc thân rồi. Nhưng y nhìn nhìn Trình Tư Nam đang trợn mắt nói dối kiên định giữ gìn nhóc con nhà mình, giận không chỗ xả, quyết định vẫn không nói cho anh, dù sao bản thân cũng còn chưa lừa gạt được người tới tay, không bằng cứ để anh không ra anh, em không ra em vậy đi. Vệ Thiên Minh không chút cảm giác tội lỗi nuốt câu “Cậu mù hả? Nhóc ấy xem tôi như tình địch, ánh mắt đều sắp trừng rớt luôn kìa.” xuống. Lại bất giác ngắm Trình Tư Nam thân cao 185 cùng dáng người thoát nhìn không vạm vỡ nhưng không thiếu cơ bắp, theo bản năng sợ run người. Tâm đây là rộng đến cỡ nào mới có thể ghép bọn họ với nhau đây. Hai tên công làm sao có hạnh phúc chứ? (‘)

Khi Trình Tư Nam tiến bước Vệ Thiên Minh về nhà, Kiều Sâm đã dọn dẹp xong bát đĩa ngâm một trái táo mở máy tính, Trình Tư Nam kéo trái táo trên miệng cậu xuống, không đồng ý nói: “Mới vừa cơm nước xong không nên ăn hoa quả.” Kiều Sâm một bên giả ngoan ngoan một bên than vãn, thật là vì xoát cảm giác tồn tại, nhiều chuyện ngu ngốc đi nữa đều có thể làm ra. Bị kéo đi tiêu thực, Kiều Sâm ngoài miệng oán giận Trình Tư Nam rất dong dài đồng thời cười cong cong mắt nhìn bóng dáng Trình Tư Nam phát ngốc trong chốc lát, sau khi được đến phê chuẩn có thể đùa máy tính, nhấp mở cửa sổ đang không ngừng nhảy lên ——

Diệp Tử: Tiểu Kiều, onl không?

Diệp Tử: Kiều thụ, đi ra đi ra ~

Diệp Tử: giang hồ cứu cấp!!!

Diệp Tử: QAQ

Diệp Tử: TAT

Nam Hữu Kiều Mộc: làm sao vậy? QAQ

Diệp Tử: cậu rốt cục chịu đi ra!! __

Nam Hữu Kiều Mộc: ăn no quá, vừa mới bị thân ái nhà tui cưỡng chế kéo đi tản bộ ~

Diệp Tử: thiết (#) còn không phải thăm mến ~ có bản lĩnh làm trò ngay trước mặt trúc mã đại nhân nhà cậu coi!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: TAT có chuyện gì, ngài nói ~~~

Diệp Tử: y đã trở lại.....

Nam Hữu Kiều Mộc: chờ mờ!!!!

Diệp Tử: mới này y trở về tìm tôi.....

Diệp Tử: cậu nói tôi nên làm gì bây giờ.....

Nam Hữu Kiều Mộc: vậy cậu làm gì?!

Diệp Tử: tôi mời y ăn một bữa cơm QAQ

Nam Hữu Kiều Mộc: thật sự là ngốc muốn chết!!!

Diệp Tử: không có cách nào, đối mặt với y tôi rất khẩn trương QAQ

Nam Hữu Kiều Mộc: có chí khí chút coi!! Lúc trước không phải đã nói kiên quyết quán triệt cao lãnh sao! Cao Lãnh! Lại cao lại lãnh! Là nói suông sao!!!

Diệp Tử:..... lúc cậu đối diện với trúc mã đại nhân nhà cậu.....

Nam Hữu Kiều Mộc: cầu không vạch trần, chúng ta vẫn là bạn tốt QAQ

Kiều Sâm cùng Diệp Tử quen biết là một chuyện thực trùng hợp, Diệp Tử là CV, thụ âm trong trẻo mà lạnh lùng, cùng với tính cách hoan thoát lúc bình thường, loại tương phản mạnh mẽ này ngoài ý muốn hút người, vào giới hai năm trước, cũng là một tiểu phần hồng trong giới vồng phồng. Hai người đều có lịch sử khổ bức thâm mến cầu mà không được, thường xuyên qua lại hai người thành bạn gay, thường thường giao lưu một chút tình hình thâm mến của nhau, Kiều Sâm cảm thấy bản thân so với cậu ta tốt hơn một chút, lúc Diệp Tử ái muội với học trưởng, lúc sắp thăng thần thì bất ngờ học trưởng phải ra nước ngoài, học trưởng xuất ngoại chỉ để lại một câu "Chờ anh trở lại." rồi vừa đi đi hết bốn năm, lý trí Kiều Sâm cảm thấy Diệp Tử không nên treo cổ trên một cái cây, nhất là vì bằng hữu của cậu, càng nên khuyên cậu ta sớm buông tha một chút, chỉ là nhìn lại bản thân đều treo trên cái cây Trình Tư Nam chính chính bốn năm, liền cảm thấy không có lập trường gì, hướng chỉ, cho dù học trưởng kia thoát nhìn thật tra, lại nhìn tình cảnh Diệp Tử bốn năm đều không quên mất người kia, Kiều Sâm cảm thấy có một số thứ người ngoài không thể xen vào được.

Suy nghĩ một chút vẫn đánh ra một câu ——

Nam Hữu Kiều Mộc: nếu cậu còn chưa quên được y, phải tìm hiểu mấy chuyện lúc trước cho rõ ràng, dù sao mặc kệ cậu quyết định như thế nào, tôi đều hai trăm phần trăm duy trì cậu ( )o xuân được dây thừng roi da còng tay cái gì cần có đều có ~~~~ =

Diệp Tử: tôi nghĩ..... Kiều thụ tuy rằng cậu không có tiết tháo ~~~~ nhưng là! Không bằng chúng ta cùng một chỗ đi!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: lặn đi bỏ cứng ~ tui đi xem trúc mã đại nhân nhà tui, (—) cúi chào

Diệp Tử: vầy ~ cậu cố lên ~~

4. Chương 4: Ai Đã Trở Lại?

Kiều Sâm rót một ly nước ấm, gõ cửa phòng trình Tư Nam, nhìn nam nhân đang ngồi trước máy tính, một tay tháo kính mắt xuống, nhéo nhéo sống mũi phẩm hồng, thâm tâm có chút đau lòng, đặt nước vào trong tay anh, tự nhiên giúp anh ấn huyết thái dương. Một bên có chút hung hăng oán giận: "Đừng nhìn máy tính lâu như vậy, công tác vĩnh viễn làm không xong." Kiều Sâm biết Trình Tư Nam tự mình gây dựng sự nghiệp áp lực lớn, ước gì mau chút có thể giúp anh, Trình Tư Nam âm thầm cười: "Sắp xong rồi, đây là đơn hàng của một học tỷ, lúc trước giúp anh không ít." "Học tỷ?" Kiều Sâm có chút tò mò."Ừ, cuối năm muốn kết hôn, muốn anh giúp cô ấy thiết kế phòng tân hôn." Trình Tư Nam tựa lưng vào ghế ngồi hưởng thụ đầu ngón tay ấm áp xoa nắn, dùng cằm chỉ chỉ màn hình. Kiều Sâm nhìn nhìn tranh thiết kế cùng ý tưởng, nói suy nghĩ của mình với Trình Tư Nam, Trình Tư Nam vừa tự hào vừa nghĩ đến bài tập này lại có chút đau lòng, xoa đầu cậu một phen: "Thôi, không cần liều mạng như vậy, anh còn tự lo được. Em à, hiện tại vui chơi giải trí chơi đùa đùa trọng yếu hơn." Kiều Sâm bất mãn nhăn mặt nhăn mũi: "Em cũng không phải sâu gạo, em cũng muốn giúp anh à." Khóe miệng Trình Tư Nam khẽ nhếch, ôn nhu trong mắt tựa như có thể chìm chết người, đáng tiếc Kiều Sâm còn đang ảo não nhìn không thấy.

Trở lại phòng, Kiều Sâm phát hiện nhóm xã đoàn không ngừng lóe lên, nhấp vào liền phát hiện trong nhóm đã xoát gần cả ngàn câu chat, hơi hơi kinh ngạc, chẳng lẽ lại cãi lộn? Cậu trượt khung chat lên cao nhất mới phát hiện bản thân suy nghĩ nhiều. Chỉ có một câu ——

Minh Nguyệt Dạ: tôi đã trở về.

Giống như một cơn sóng lớn nổi lên, rất nhiều người cũ gần như ở ẩn trong xã đoàn đều bị nổ chạy ra. Cái gì mà “Tôi có nhìn lầm không, sinh thời còn có thể nhìn đến Dạ đại trở về, hu hu hu, cắn khấn tay!!! “Dạ đại a, là Dạ đại a.” Còn có mấy cái quen thuộc hỏi: “A Dạ về nước? Sẽ không đi nữa.” Đương nhiên còn kèm theo một số ít người mới hỏi: “Ai vậy? Tuy rằng không biết nhưng là cảm giác hảo lệ hại ~” “Cầu phổ cập khoa học.” Minh Nguyệt Dạ chọn trả lời một số ít quen thuộc, ngay cả Huyền Ngư cũng hỏi âm cho y một câu: “Hoan nghênh trở về.” Kiều Sâm không nói gì chỉ đang ẩn thân, cậu không quen biết CV gọi là Dạ đại này, tuy rằng cậu nghe qua kịch của y, nhưng bởi vì một số nguyên nhân đặc biệt theo bản năng không quá thích y. Tuy rằng Kiều Sâm sớm vào xã, chờ y biến thành thành tử hòng (*nổi tiếng*) chạm tay có thể bỏng, Kiều Sâm lại vì thi đại học mà ẩn thân một năm, mà chờ đến lúc Kiều Sâm quay trở lại vòng này, Minh Nguyệt Dạ lại phát một cái weibo ở thời điểm nổi nhất: “Cám ơn mọi người đã yêu quý cho đến nay, nhưng bởi vì nguyên nhân cá nhân nên tạm thời rời khỏi nhĩ thứ nguyên, ngày về không xác định, các vị giang hồ tái kiến.” Cho nên Kiều Sâm cùng Minh Nguyệt Dạ cơ hồ không có giao tiếp gì.

Kiều Sâm đóng khung chat lướt lướt weibo, nhìn hai cái weibo đặc biệt đáng chú ý bên trong, có chút kinh hỉ nhấp mở, trong cột đặc biệt chú ý của Kiều Sâm chỉ có một người chính là Huyền Ngư cũng chính là Trình Tư Nam, nhưng Huyền Ngư rất ít phát weibo, dùng lời của fan mà nói là: “Weibo của đại đại nhà ta đều mọc đầy cỏ rồi.”

@CV Huyền Ngư: cậu làm sao biết người ta còn đang chờ cậu. [doge]//

@CV Minh Nguyệt Dạ: có người đang chờ tôi đương nhiên phải về rồi. [thẹn thùng]//@CV Huyền Ngư: rốt cục chịu trở lại? //

@CV Minh Nguyệt Dạ: tôi đã trở về. o( )o//@CV Huyền Ngư: rốt cục chịu trở lại?

@CV Minh Nguyệt Dạ: tôi đã trở về. o( )o

Làm một cái công âm vậy mà bán manh, Kiều Sâm bĩu môi trong lòng oán thầm, lại vẫn nhấp nhấp ngón tay chú ý CV Minh Nguyệt Dạ, rất nhanh y lại xoát một cái weibo khác——

@CV Minh Nguyệt Dạ: Huyền Ngư sao cậu nỡ buông lời ác độc, nhìn trên phân lượng chúng ta đồng bệnh tương liên, thu hồi lời nói của cậu chúng ta còn có thể làm bằng hữu tay Nhĩ Khang. //

@CV Huyền Ngư: cậu làm sao biết người ta còn đang chờ cậu. [doge]//

@CV Minh Nguyệt Dạ: có người đang chờ tôi đương nhiên phải về rồi. [thẹn thùng]//

@CV Huyền Ngư: rốt cục chịu trở lại? //

@CV Minh Nguyệt Dạ: tôi đã trở về. o( )o

Kiều Sâm nhấp mở bình luận, phát hiện Huyền Ngư lần này không điểm mở bình luận, phát hiện Huyền Ngư lần này không chuyển phát mà lại đăng bình luận ——@CV Huyền Ngư: ha ha [mỉm cười], kế tiếp phần lớn bình luận đều là ——

Cầu phổ cập khoa học!!!

Huyền Dạ đăng sinh thời thể nhưng còn có thể ăn đường?

Weibo đại thần một tháng yên lặng không nhúc nhích!! Kết quả Dạ đại trở về lại đến hồ động!! Đây là tình yêu sâu lắng đến cỡ nào!!

Dạ đại đã trở lại!!!

Dạ đại đã trở lại ~~ cảm động muốn khóc, rốt cục có thể nghe được thanh âm lưu manh công gào khóc gào khóc ngao!!!

.....

Lại lướt chút nữa thể nhưng lướt đến một cái post bát quái trên diễn đàn màu hồng phấn, đề mục là: CP Huyền Dạ hai công gặp nhau tất có một thụ. Đúng vậy, đây là nguyên nhân đặc biệt vì sao Kiều Sâm không thích y, Minh Nguyệt Dạ cùng Huyền Ngư từng có một lều CP, Kiều Sâm giống như tự ngược đi qua từng cái lều CP của Huyền Ngư, lấy lời của Kiều Sâm mà nói chính là: “Biết người biết ta trăm trận trăm thắng.” Chỉ có thể nói năng lực não bổ của võng hữu quá cường đại, năm đó hai đại công âm trong giới võng phối đều bị bọn họ não bổ ra kịch tình như tình tình tương tích (*nhân tài ngưỡng mộ lẫn nhau*), một nước không thể hai vua còn có lui giới vì bị thương tình cảm, mà Huyền Ngư vì yêu mà chờ đợi gì đó loạn thất bát tao.

Lều CP lấy tốc độ mắt thường có thể thấy nhanh chóng tăng trưởng, lập tức nổi bật ở trang đầu, weibo của Minh Nguyệt Dạ bị fan kéo lên không ngừng. Cũng có rất nhiều người lúc trước không biết y, trở về bổ sung lại mấy cái kịch trước khi y lui giới nháy mắt đã bị thanh âm này đánh gục. Trong võng giới một công khó cầu, Kiều Sâm tuy rằng ghen người này khiến Huyền Ngư phá lệ, nhưng không thể không thừa nhận thanh âm y quả thực có sức hấp dẫn. Mà một bên khác ——

Minh Nguyệt Dạ: Huyền Ngư đại đại, bài post CP của tôi và cậu bị luân kia o(> <)o

Huyền Ngư: [mỉm cười] cậu nghĩ tôi nguyện ý sao?

Minh Nguyệt Dạ: [hoảng sợ] tôi thế nhưng thấy gương mặt trào phúng

Huyền Ngư: ha ha

Minh Nguyệt Dạ: tuy rằng tôi thật lâu không chú ý nhị thứ nguyên, nhưng tôi cũng biết cậu đang mắng tôi

Huyền Ngư: cậu biết là tốt rồi.

Minh Nguyệt Dạ:.....

Minh Nguyệt Dạ: mặc kệ, cậu phải trả trong sạch lại cho tôi.

Huyền Ngư: cậu có cái thứ này sao?

Minh Nguyệt Dạ: T_T như vậy tôi làm sao truy lão bà nha ~~~~

Huyền Ngư: cậu xứng đáng.

Huyền Ngư: hiện tại bọn họ còn chưa phản ứng lại, chờ thích ứng xong mấy lần CP khác của cậu đều sẽ bị đẩy lên [mỉm cười]

Minh Nguyệt Dạ: cậu không phải cũng có rất nhiều CP sao, hơn nữa tôi nghe nói trong xã đoàn có người gọi Bạch ghi đó có ý với cậu nha. Mặt trinh thám.

Huyền Ngư: [tái kiến] nhưng tôi một cái cũng không thừa nhận, vả lại nó không có ảnh hưởng gì đến tôi (_)

Minh Nguyệt Dạ: cậu vậy mà dùng emo.....

Huyền Ngư: bị Kiều Kiều ảnh hưởng.

Minh Nguyệt Dạ: tú phân khoái (*show càng nhiều chia tay càng mau*)!!!

Minh Nguyệt Dạ: cậu có giúp tôi không?!!!

Huyền Ngư: [mỉm cười]

Minh Nguyệt Dạ: cậu không giúp tôi, tôi liền phổ cập toàn bộ tài khoản lậu CP trong giới võng phối của cậu cho Kiều Kiều nhà cậu [âm hiểm]

Huyền Ngư: chúng ta thảo luận một chút làm sao giúp cậu truy Diệp Tử sủa mụ đi.

Minh Nguyệt Dạ:..... Quả thực gặp sắc quên bạn.....

Tác giả: Tác giả có kỹ xảo đặt tên đặc thù, Huyền Ngư chính là một cách gọi khác của la bàn cổ đại (từ nam = la bàn).

5. Chương 5: Dàn Cast Hoa Hoa Lệ Lệ

Kiều Sâm chuẩn bị xong hết mấy việc ở trường, vốn nghĩ có thể thanh nhàn một chút, hết quả Đạo diễn Giang hồ nói có mấy chỗ cần sửa chữa lại một chút, để kịp phát kịch vào thứ sáu, Kiều Sâm đang sửa chữa phần phối âm của Lê Hoa Bạch, gần đây Trình Tư Nam giống như đang bận với case của sư tỷ kia, chính mình đã vài ngày không thấy người, bên này còn phải sửa cho thanh âm Huyền Ngư cùng Lê Hoa Bạch có cảm giác CP, tâm tình không thể kém hơn nữa, Chu Sa còn liều mạng nhấn tin cho cậu ——

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ, có ở nhà hay không.

[đối phương buzz bạn]

Nam Hữu Kiều Mộc: người spam!!! Chết!!!!!!!!!!!!!!

Mặc Hương Chu Sa: đừng tức giận đừng, biết cậu đang vội làm kịch.

Nam Hữu Kiều Mộc: có việc nói lẹ. Nếu cô còn muốn đến thứ sáu đúng giờ phát mà nói!!!

Mặc Hương Chu Sa: vuốt lông vuốt lông.

Mặc Hương Chu Sa: tôi thật sự có việc ~~ Kiều thụ cậu có phải rất quen thuộc với Diệp Tử sỏ mụ không?

Nam Hữu Kiều Mộc: Diệp Tử?

Mặc Hương Chu Sa: đúng!!

Nam Hữu Kiều Mộc: ờ, đúng, cô tìm cậu ta có việc?

Mặc Hương Chu Sa: thật tốt quá!!!!!!

Mặc Hương Chu Sa: cậu có thể giúp tôi hỏi cậu ta một chút gần đây có thể hay không, là đam mê cổ phong Nguyệt văn Trường Ca túy phong lưu mà xã chúng ta muốn lúc trước, cầu tiếp kịch, là chủ dịch thụ gào khóc ~

Nam Hữu Kiều Mộc: tôi giúp cô hỏi cậu ta một chút.

Nam Hữu Kiều Mộc: ở không?

Diệp Tử:..... Ở.....

Nam Hữu Kiều Mộc: sao lại ỉu xiu như bún thiêu vậy, Chu Sa hỏi cậu gần đây có thể tiếp kịch hay không, là chủ dịch thụ ~

Diệp Tử:..... Có..... được.....

Nam Hữu Kiều Mộc: làm sao vậy (_)

Diệp Tử: a a a a a!! Tôi phải phấn chấn lên, không thể không tiền đồ như vậy!!!! Sao có thể để y tùy tiện nói nói mấy câu tôi liền nghĩ loạn!!!!!! Rõ ràng xuất ngoại cái gì cũng không nói chính là tên trứng thối kia a!!!!!!

Diệp Tử: tôi tiếp!!! Ông đây phải chứng minh ông không phải không có y thì không được!!! Tốt nhất tìm công quân đến tạo CP!! Tức chết y!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: lượng tin tức có chút lớn..... Cho nên học trưởng của cậu cũng trong giới này.....

Diệp Tử: Kiều thụ cậu thật sâu sắc... Để lần sau nói tỉ mỉ hơn!! Ông đây phải tiếp kịch!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: được, tôi đem số QQ của cậu cho Chu Sa.

Nam Hữu Kiều Mộc: Diệp Tử QQ: xxxxxxxxx

Nam Hữu Kiều Mộc: đúng rồi, kịch này không phải do xã đoàn chúng ta tự mình làm sao?

Chu Sa: ngao ~ cảm ơn Kiều thụ, sửa mụ cậu ta tiếp.

Chu Sa: đúng vậy đúng vậy.

Nam Hữu Kiều Mộc: vậy sao lại tìm Diệp Tử phối chủ dịch thụ?

Kỳ thật Kiều Sâm muốn hỏi chính là sao không để Lê Hoa Bạch đến phối, kịch của Lê Hoa Bạch gần nhất chính là Giang hồ vừa mới kết thúc, đều là giọng trong trẻo nhưng lạnh lùng, không lý do tìm người ngoài xã đến phối. Không phải cảm thấy Diệp Tử phối không tốt, chỉ là Diệp Tử là bạn mình, trong giới bởi vì loại chuyện này mà bị chửi nhiều lắm, cậu muốn thay Diệp Tử giữ cửa.

Mặc Hương Chu Sa: éc, này, bởi vì muốn chính là thiếu niên âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của Diệp Tử sỏa mụ.

Mặc Hương Chu Sa: bộ kịch này Kiều thụ cậu làm hậu kì nhá.

Nam Hữu Kiều Mộc: nếu không gấp mà nói thì có thể.

Mặc Hương Chu Sa: tốt tốt. Chất lượng hậu kì của Kiều thụ cậu không thể chê được.

Nam Hữu Kiều Mộc: cô khen tui tui cũng không cho cô tiền đâu ( )

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ tôi kéo cậu vào nhóm kịch tổ nha.

Nam Hữu Kiều Mộc: không cần phiền toái như vậy. (-_-)

Mặc Hương Chu Sa: đại thần đã ở bên trong đã tương du! ( )

Nam Hữu Kiều Mộc:..... Được

Mặc Hương Chu Sa: cái tên tiểu thụ thụ nghĩ một đằng nói một nẻo (> <) tôi biết là thâm mền đại thần mà...

Kiều Sâm đã không còn sức kháng cự, cho dù bị biết cũng không là gì, thích Huyền Ngư đã lâu, máu chốt là còn có một Lê Hoa Bạch với sức chiến đấu cao cường ở nơi nào đó, bản thân so sánh quả thực là chiến đấu ngũ tra (*vô dụng, bèo bọt*). Huống chi Chu Sa cũng không phải người nói lung tung.

Nam Hữu Kiều Mộc: đúng rồi đúng rồi T^T cầu giữ bí mật...

Mặc Hương Chu Sa: quả nhiên là thật!! Tuy rằng tôi đã sớm đoán được...

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ cậu bảo trọng, bộ dáng đại thần giống như thật khó thông đồng...

Mặc Hương Chu Sa: thế nhưng tôi duy trì cậu!!! Tôi thích nhất cổ sự đại thần vs tiểu trong suốt!!! Tuy rằng cậu cũng không phải tiểu trong suốt →_→ hậu kỳ đại đại

Trong lòng Kiều Sâm có chút chua xót, nếu thật là tiểu thuyết, chính mình sớm nên HE với trúc mã cách vách kia.

Nam Hữu Kiều Mộc: đại đại em gái cô, bị anti fan nghe được tôi liền bị chửi (_)

Mặc Hương Chu Sa: chửi chửi càng khỏe mạnh ~~~~

Nam Hữu Kiều Mộc: lăn đi sửa âm, ngày mai gửi cô.

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ báai bai, vất vả (3)

Nam Hữu Kiều Mộc: vậy ~ nhớ rõ giữ bí mật [mặt hung ác]

Mặc Hương Chu Sa: yên tâm yên tâm ~~~~ kéo cậu vào nhóm ~ nhớ rõ nhấn đồng ý a ~

Tiếp theo Kiều Sâm liền đồng ý vào nhóm kịch tổ Nguyệt văn Trường Ca túy ~~~ đi vào liền nhìn đến các loại tung hoa cùng... đùa giỡn ~~~

Kế hoạch Chu Sa: hoan nghênh Kiều thụ ~~

Biên kịch Tử Đường: hoan nghênh Kiều thụ ~~ néo mặt ~

Tuyên truyền Hoa Thanh: hoan nghênh Kiều thụ ~~ néo bụng ~

Đạo diễn Đại Sư: ai u ~ này không phải Kiều thụ sao ~~ thật tươi ngon mọng nước ~~

Kiều Sâm đánh cái rùng mình, Đại Sư này là nam, tính cách quỷ dị nói không nên lời, nhưng cảm tình đối với CV lại nắm thực đúng mực, Kiều Sâm hợp tác với y rất nhiều lần, năng lực không thể chê, nhưng mỗi lần bị đùa giỡn không thể phản bác, cho nên Kiều Sâm bình thường đều giao thiệp với phó đạo diễn, bởi vì chỉ hấn có thể ngăn chặn Đại Sư, tỷ như nói hiện tại ——

Phó đạo diễn Mộc Ngư: khụ.

Đạo diễn Đại Sư: ai nha, tôi nhớ Giang hồ của tôi còn chưa có phát đâu, tôi lại đi chú ý tiến độ đây ~~~~~ [tái kiến]

Phó đạo diễn Mộc Ngư: uống thuốc.

Đạo diễn Đại Sư: cái này... Cái này.....

Thang viên: Kiều thụ tốt nhất ~~~

Thang viên: rốt cục có người có thể trị yêu nghiệt này, nhưng mà tôi còn muốn nói một câu: show nhiều chia tay mau!!

Trang trí Nguyệt Hạ: tôi đã trang bị mắt cầu hợp kim titan, tùy tiện tú tùy tiện tú ~(@^ ^@)~

Lan Lăng: lâu trên cũng cho tôi một cặp, bị chói mù.

Kế hoạch Chu Sa: hòa thượng làm sao vậy?

Đạo diễn Đại Sư: cảm mạo [đáng thương][đáng thương][đáng thương][đáng thương][đáng thương][đáng thương]

Phó đạo diễn Mộc Ngư: ngủ.

Đạo diễn Đại Sư: cái này [đáng thương][đáng thương][đáng thương][đáng thương][đáng thương][đáng thương] ngày mai lại chơi đùa ~~ Kiều thụ Thang viên thụ phải đợi tôi ghen ~~ cắn khăn tay.

Phó đạo diễn Mộc Ngư: dây mạng.

Đạo diễn Đại Sư: đừng rút [đáng thương]~ không nói không nói, bài bai tôi đi ngủ.

Kiều Sâm nhìn lướt qua thời gian dưới góc phải mới qua 9: 00 tối, không khỏi bật cười, lúc này ngủ chỉ có thể nói Đại Sư thật sự bị Mộc Ngư quấn gấu gao, hơn nữa bọn họ chưa từng che dấu bọn họ nhận thức ở tam thứ nguyên (*hiện thực*), tuy rằng bọn họ đều nói không phải quan hệ tình lữ, thế nhưng mà, Kiều Sâm cá một trái dưa leo, nhất định có JQ, cho dù hiện tại không phải về sau cũng nhất định phải ( ) Kiều Sâm sửa tên trên nhóm, sau đó nói:

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: chào mọi người. ( )). *

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: Thang viên cậu tăng áp chót thụ, còn dám nói tôi thụ.

Thang viên: cậu là có chết cũng không nhận thụ, tôi có lý do vững chắc tin tưởng cậu so với tôi càng thụ ~ ( ) / ~

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: thanh âm của tôi so với Huyền đại còn muốn công hơn được chưa!!!! Công cậu chỉ là chuyện trong giây lát!!!!

Huyền Ngư: a? Có người nhắc tôi sao?

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: đại... đại thần.....

Huyền Ngư: uhm? Nghe nói cậu có thể công được tôi?

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: không phải... cái kia.....

Kiều Sâm âm thầm phỉ nhổ chính mình một chút, rõ ràng đối diện người thật cũng không khẩn trương, sao lại cảm thấy Trình Tư Nam ở trên mạng cho người ta cảm giác áp bách mạnh như vậy nha. Cuối cùng Kiều Sâm cảm thấy vẫn là bỏ đi, tự mình đùa giỡn một cái cũng sẽ không ít đi khối thịt nào. (mặt ngạo kiều)

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: đúng vậy (mặt kiều ngạo) công được Huyền đại, cuộc đời này viên mãn.

Kế hoạch Chu Sa: chắc chắn, lòng muông dạ thú a, đại thần, Kiều thụ giáo cho anh xử trí.

Tuyên truyền Hoa Thanh: tôi ra mười trái dưa leo làm quà cưới.

Biên kịch Tử Thường: tôi ra năm bồn hoa cúc.

Trang trí Nguyệt Hạ: một tube KY. ~(@^__^@)~

Lan Lăng: Nguyệt Hạ khẩu vị nặng nha, tôi ra một bộ manga N18.

Thang viên: tôi đem danh hiệu tặng áp chót thụ tặng cho cậu. ( )

Phó đạo diễn Mộc Ngư: thuốc mê.

Kiều Sâm dở khóc dở cười, sao mà ngay cả Mộc Ngư tích tỵ như vàng cũng vô giúp vui vậy. Kỳ thật Kiều Sâm không nghĩ đùa Huyền Ngư, đầu tiên cậu căn bản không nghĩ ở trên mạng có chút gì đó với anh, cậu cũng cảm thấy nếu Trình tư Nam không thích Kiều Sâm, mà Huyền Ngư thích Nam Hữu Kiều Mộc, chờ sau khi cái tài khoản Nam Hữu Kiều Mộc này lộ, Trình Tư Nam còn có thể thích cậu. Huống chi cậu không muốn ăn dấm của chính mình. Tiếp nữa, cậu đã nhiều ngày không gặp Trình Tư Nam, cậu cũng không nghĩ phá thời gian công tác của anh, gặp không được người cậu còn phải đi phòng làm việc tìm người. Tuy Kiều Sâm vẫn nói cho bản thân hai người bọn họ không thể nào, anh xem mình như em trai, chỉ là hai người sống chung lâu rồi, Kiều Sâm không tự giác mà đắm chìm trong quan tâm cùng ôn nhu của Trình Tư Nam, lúc trong nhà im ắng chỉ còn một mình cậu, loại cảm giác này hết sức rõ ràng, thật sự rất muốn thấy

anh nha, thật sự không muốn đem anh cho người khác mà.

Huyền Ngư: ừm? Lần sau lúc diễn tập, chúng ta lên YY so một chút.

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: Huyền đại... anh là công..... anh công nhất.

Huyền Ngư: thật không? Lần sau lên YY nha. Nếu cậu công hơn mà nói, tôi tự chuẩn bị đồ cưới, nêu tôi công hơn... vậy cậu..... tự nhìn mà làm ^^

Huyền Ngư: tôi có việc, mọi người đùa đi.

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: Huyền đại tôi sai rồi..... hu hu hu..... không cần YY anh là tổng công...

Không thể không nói Trình Tư Nam vốn định kết thúc đề tài nhưng không hiểu sao lại chột trúng tử huyết của Kiều Sâm, từ Kiều Sâm vào xã đến bây giờ đều không dám lên YY nói chuyện, tuy rằng cậu phát hiện Trình Tư Nam không quá miễn cảm với thanh âm, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, nếu rút ngựa thì làm sao bây giờ.

Chu Sa: Diệp Tử sửa mũ đáp ứng rồi ~

Minh Nguyệt Dạ: cảm ơn cô lương ~~~~ đại ân không lời nào cảm tạ hết ~~ lần sau có chuyện gì cứ nói ~

Chu Sa: o(*/// ///*)q không cần cảm tạ tôi ~ Kiều thụ cùng Diệp Tử sửa mũ quan hệ tốt lắm ~~ là cậu ấy hỗ trợ chuyển lời ~

Minh Nguyệt Dạ: Kiều thụ? Nam Hữu Kiều Mộc?

Chu Sa: đúng vậy ~~

Chu Sa ngay từ đầu rất kỳ quái vì sao Dạ đại tìm một người ngoài đến phối chủ dịch thụ, thế nhưng sự thật là Minh Nguyệt Dạ rất thích hợp với giọng phong lưu công trong Nguyệt văn Trường Ca tủy , Huyền Ngư cũng vì chuyện này tìm cô, hơn nữa vừa ra tay ngay tại xã đoàn kéo ra một dàn cast hoa hoa lệ lệ, Chu Sa đã nghe Diệp Tử phối kịch, cũng biết thanh tuyến rất không sai, nếu không phải sản lượng quá thấp, phỏng chừng đã sớm đỏ, không có thử âm liền xác định cậu ta.

Mà Trình Tư Nam mới vừa đóng cửa sổ nhóm kịch tổ. Khung chat của Minh Nguyệt Dạ rung động bắn ra——

Minh Nguyệt Dạ: nè, A Nam, cậu quen thân Nam Hữu Kiều Mộc kia không?

Huyền Ngư: cũng được, một hậu kì rất dễ đùa.

Minh Nguyệt Dạ: sờ cảm, cậu sẽ không nhìn tên người ta đặc biệt mới...

Huyền Ngư: cậu suy nghĩ nhiều, thế nhưng tên quả thực rất thuận mắt.

Huyền Ngư: làm sao vậy? Có việc hay là không, không có việc gì tôi xuống, đã ba ngày không về nhà.

Minh Nguyệt Dạ: đừng đừng đừng... Kích thích kẻ cô đơn như tôi.

Minh Nguyệt Dạ: cậu ta rất quen thuộc với Tiểu Diệp Tử, tôi muốn hỏi một chút xem.

Huyền Ngư: hình như vậy, lúc trước Diệp Tử bị nói, cậu ta có nói chuyện giúp.

Minh Nguyệt Dạ: Diệp Tử bị nói?!! Chuyện khi nào? Cậu cũng không nói cho tôi.

Huyền Ngư: cậu đoạn tuyệt với bên ngoài, tôi làm sao tìm được cậu chứ.

Minh Nguyệt Dạ: không có cách, ông già rất nhẫn tâm, giám sát toàn bộ internet, tôi sợ phiền toái nên không liên hệ. Trở lại chuyện chính!!

Huyền Ngư: chuyện nhỏ, yên tâm, đã sớm không có việc gì.

Minh Nguyệt Dạ: hey... Kiêu thụ thật là thụ sao?

Huyền Ngư: ha, cậu đây là ghen sao?

Huyền Ngư: là thụ thì thế nào. Cậu xem ngay cả chúng ta còn có lâu CP, nói không chừng hai thụ gặp nhau tất có một công đâu?

Minh Nguyệt Dạ: cậu! tên! khốn! kiếp!!

Huyền Ngư: a, xuống đây.

Minh Nguyệt Dạ: cậu còn độc miệng như vậy, cẩn thận ngày nào đó tiểu trúc mã chạy.

Huyền Ngư: yên tâm, lâu CP đều nói tôi đối với cậu đặc biệt, tôi chỉ độc miệng với cậu. ^ ^

Minh Nguyệt Dạ: đủ rồi!!!!!! Khốn kiếp!!!

Huyền Ngư: cậu, không muốn truy Diệp Tử?

Minh Nguyệt Dạ: tổng công đại nhân ngài đi mạnh khỏe, tiểu nhân cung tiễn ngài.

Trình Tư Nam khi dễ xong con người ta, cảm thấy mỹ mãn xuống QQ, đứng lên hoạt động cái cổ cứng ngắc, bản vẽ thiết kế này sắp hoàn thành, cũng không biết Kiều Kiều ở nhà có ăn cơm ngủ nghỉ đúng giờ không... có nhớ mình hay không, ba ngày không gặp, thật sự có chút nhớ mong a.

Mà máy tính kia quả nhiên Minh Nguyệt Dạ đang FO lại @ Nam Hữu Kiều Mộc không phải thụ, có chút có chút vi diệu sờ sờ cảm.

6. Chương 6: Ma Ma Nói Phải Bắt Được Dạ Dày Nam Nhân

Giữa trưa ngày hôm sau chờ Kiều Sâm xong khóa từ trường học về, liền nhìn thấy Trình Tư Nam trong phòng ngủ đến không biết trời đất, rón ra rón rén tiến vào phòng ngủ sửa chữa chăn cho anh, nhìn quảng thâm mở nhạt dưới mắt cùng một tầng râu lún phún, trong lòng Kiều Sâm có chút đau lòng. Tâm mà đau đầu óc sẽ không được tốt, ma xui quỷ khiến hôn lên môi mỏng của anh một cái. Cũng may Trình tư Nam ngủ rất say, ngược lại vươn đầu lưỡi liếm liếm. Mặt Kiều Sâm nháy mắt đỏ lên, tim đập thoảng chốc trên trăm tám. Cơ hồ là cùng tay cùng chân chạy ra khỏi phòng, đóng cửa lại, tựa vào ván cửa hơn nửa ngày mới lấy lại tinh thần.

Nghĩ nghĩ đến sắc mặt hơi trắng bệch của Trình Tư Nam, cái chân đi trở về phòng ngủ của Kiều Sâm quay ngược lại ra cửa, trên đường đi siêu thị còn ngang qua một tiệm chocolate mới mở, trên cửa dán quảng cáo tình yêu thật to: dâng tình yêu của em cho anh. Một câu hai nghĩa, nhưng lại khiến Kiều Sâm nhìn thêm vài lần, cô gái tóc hai bím tại cửa nhanh tay lẹ mắt đưa một tờ truyền đơn màu hồng nhạt cho cậu, cười tủm tỉm nói: “Tiệm mới khai trương, tất cả thành phẩm đều giảm 8%, chocolate DIY thủ công bây giờ có thể đặt trước, 14 tháng 3 cậu tặng cho anh (cô) ấy nha ~” Kiều Sâm nói cảm ơn, nghĩ nghĩ một tuần sau đúng là lễ tình nhân trắng, trong lòng khê rung động. Kỳ thật lúc 14 tháng 2 Trình Tư Nam cũng đã cho cậu một hộp chocolate, chẳng qua cậu cảm thấy Trình Tư Nam chỉ là thuận tiện, do Trình ma ma mới từ nước ngoài trở về, tiện thể đưa cho cậu.

Kiều Sâm gấp gấp truyền đơn nhét vào túi tiền, lại tiếp tục đi về hướng siêu thị, trong lòng tính toán chút nữa làm cái gì, cậu kỳ thật cũng biết nấu cơm, chỉ là không quá thuần thực, nấu cũng không ngon bằng Trình Tư Nam, sau một lần bấm cắt bấm tới tay, Trình Tư Nam không cho cậu xuống phòng bếp nữa. Về sau Kiều Sâm liền ngoan ngoãn nhận nhiệm vụ rửa chén, thế nhưng nấu canh xào rau thì vẫn có thể, Kiều Sâm lạc quan nghĩ.

Chờ khi Trình Tư Nam tỉnh lại, đã ngửi thấy một mùi thơm ngát của món canh gà cùng hương vị thịt bò nồng đậm tràn ngập trong nhà, anh ôm lấy dạ dày đầy sâu đói đi ra, trong lòng một mảnh mềm mại, lại có chút lo lắng, tiểu tử tông sẽ không cắt chính tay mình luôn đi. Chờ anh đẩy ra cửa phòng bếp, Kiều Sâm bên trong luống cuống tay chân bỏ muối vào trong nồi nước sôi, âm thanh dầu sôi thật lớn, giữa lỗ tai và

bả vai cậu còn kẹp điện thoại, hô to với di động: “Mẹ!!! Muối, bỏ bao nhiêu?!!” “Còn có thịt bò còn muốn nấu bao lâu!!!” “Bỏ khoai tây vào được chưa?!!!” Trình Tư Nam chịu không được thấp giọng nở nụ cười, thanh âm mới vừa rời giường thoáng khàn khàn càng thêm gợi cảm. Kiều Sâm ngơ ngác nhìn anh, hơn nửa ngày mới phản ứng lại: “Anh đi ra ngoài chờ ăn cơm!!!” Trình Tư Nam bị cậu cương quyết đẩy đi ra, đẩy mắt lại nhộn nhạo ý cười. Ừ, Kiều Kiều mặc tạp dề thật sự rất hiền huệ.

Ma ma đầu bên kia điện thoại oán giận: “Sao cái gì cũng không biết, thật vất vả Tiểu Nam thu lưu con, đã nói muốn bắt được tâm nam nhân phải nắm chặt dạ dày nam nhân mà.” Kiều Sâm oán thầm cho nên tâm con mới bị bắt rồi nè. Bên kia còn tiếp tục nói “Con như vậy sao có thể truy Tiểu Nam về làm con dâu cho mẹ chứ!!”

Kiều Sâm không biết ma ma chính mình khai sáng như vậy là nên khóc hay nên cười, tuy rằng bản thân áp không được Trình Tư Nam, nhưng có thể không tin tưởng con trai mình như vậy sao? “Mẹ, mẹ, được rồi, cái kia lại đem dầu phết lên là được phải không?” Bên kia lại nói thêm gì đó. Kiều Sâm ném thử hương vị, vui vẻ nói: “Cảm ơn mẹ, lần sau về nhà làm cho mẹ ăn.” Kiều ma ma quả quyết cự tuyệt: “Con vẫn là bắt Tiểu Nam về nấu cho mẹ ăn đi.” Kiều Sâm dở khóc dở cười cúp điện thoại.

Bưng canh gà đã nấu tốt cùng thịt bò hầm khoai tây ra ngoài, có chút co quắp bất an nhìn Trình Tư Nam: “Uhm, anh ném thử đi, xem thế nào.” Có lẽ là ngủ một giấc thật ngon, nam nhân đối diện đã bớt mệt mỏi, vén tay áo lên mức hai chén canh cho hai người, ném một ngụm, khéo miệng nhin không được nhếch lên: “Uống ngon lắm, Kiều Kiều càng ngày càng đảm đang.” Cổ Kiều Sâm nháy mắt nổi lên một tầng hồng mỏng, thật là, nói cứ như bản thân là người nào của anh vậy, che dấu mà sờ sờ lỗ tai. Trình Tư Nam tinh mắt nhận ra ngón tay Kiều Sâm có một khối sưng đỏ dễ dàng thấy được, sắc mặt trầm xuống: “Tay làm sao vậy? Cho anh xem.”

Kiều Sâm theo bản năng giấu tay ra sau lưng, phát hiện đã bị thấy, chỉ có thể bất đắc dĩ vươn ngón tay cho anh xem: “Bị bỏng, lập tức sẽ tốt.” Trình Tư Nam trực tiếp bắt ngón tay ngậm vào trong miệng, Kiều Sâm cảm nhận được đầu lưỡi mềm mại trên ngón tay, cả người liền y như con cua bị nấu chín, ấp úng nói: “Em... Em đi lấy thuốc mỡ.” Trình Tư Nam buồn cười nhìn mặt cậu đỏ lên, cũng biết không thể quá gấp gáp.”Em thành thật ngồi, anh lấy cho em.”

Kiều Sâm có có phần chất phác ngồi trước bàn, máy móc vươn tay cho anh, Trình Tư Nam cẩn thận bôi thuốc mỡ lành lạnh lên chỗ sưng đỏ. Có chút đau lòng nói: “Về sau vẫn để anh nấu cơm đi, em phụ trách ăn là được rồi.” Kiều Sâm rõ ràng còn chưa lấy lại tinh thần. Trình Tư Nam buồn cười hươ hươ tay trước mặt cậu: “Kiều Kiều, hồi hồn.” “A! Không phải..... Cái kia, ài u, loại chuyện nhỏ như nấu cơm này em làm cũng được, anh đi làm cực khổ như vậy.” “Lòng anh đau.” Âm thanh trầm thấp như đàn Cello hòa quyện cùng ôn nhu và sủng nịnh, vờn quanh lỗ tai Kiều Sâm, so với trong kịch còn cảm giác chân thật hơn. Trong lòng Kiều Sâm vừa động, có phải anh đã muốn quên tên Vệ Thiên Minh kia hay không, vậy, có thể thích chính mình không? Kiều Sâm cẩn thận nâng mắt nhìn nam nhân tuần nhả trước mặt, lắp bắp muốn nói cái gì, trong lòng ảo não không thôi, a a a a a!! Tại sao đến thời khắc mấu chốt cái gì cũng không nói được. Trình Tư Nam mỉm cười, vươn tay xoa xoa đầu cậu: “Ăn cơm trước, để anh thưởng thức tay nghề của Kiều Kiều xem sao.”

Ăn từng chút một, tâm tư hai người lại khác nhau, Kiều Sâm muốn làm cái gì đó để thử Trình Tư Nam một chút, nếu Trình Tư Nam đã không còn thích người nọ, vậy cậu có phải có thể thử một lần? Trình Tư Nam lại nghĩ, Kiều Kiều có vẻ cũng không bài xích, nuôi vợ nhỏ lâu như vậy, có phải có thể ăn rồi hay không? Chỉ có thể nói trăm sông đổ về một biển đi.

Kiều Sâm ăn no ngã lên sô pha xoát weibo, Trình Tư Nam thu thập xong bát đĩa liền vào phòng xử lý chút hậu tục của công tác, đặc biệt chú ý liền tự động nhảy ra weibo @CV Huyền Ngư ——

@CV Huyền Ngư: ăn ngon lắm. [yêu em][kèm ảnh]

Ảnh đính kèm phía dưới chính là canh gà cùng thịt bò hầm khoai tây Kiều Sâm làm, còn phối với hai chén cơm, tại thời điểm sắp giữa trưa quả thật thực có thể khiến người khác thèm ăn. Đầu ngón tay Kiều sâm xẹt qua biểu tình [yêu em] trên weibo, phối với vẻ mặt của Trình Tư Nam có chút suy nghĩ mông lung.

Khoác vỏ bọc @ Nam Hữu Kiều Mộc không phải thụ, Kiều Sâm cũng trả lại một cái emo [yêu anh]. Dù sao mọi người cũng sẽ không chú ý tới. Kiều Sâm ôm di động cười ngây ngô, tâm tình quá quá tốt.

Thế nhưng lâu bình luận càng xây càng cao, Kiều Sâm có chút khó hiểu, tuy rằng Huyền Ngư rất ít chia sẻ chuyện riêng tư nhưng cũng khó có thể chấn động nhiều người như vậy nha, Kiều Sâm có chút khó hiểu nhấp vào: cái gì “Lê Hoa sỏa mụ quá đảm đang rồi được hay không!!!” “Đại thần quá phúc khí!!!” Còn có “Đau lòng Lê Hoa Bạch sỏa mụ.” “Nhân thế cao lãnh ngoài ý muốn chọc trúng manh điểm có được hay không!!!” “Tú ân ái!! Cầu không ngược độc thân gâu!!” “CP đẳng tỉnh tự trọng.” Mặt Kiều Sâm hắc tuyến, này... Này có quan hệ nửa mao tiền gì với Lê Hoa Bạch chứ? Thế nhưng rất nhanh cậu biết. Nguyên nhân rất đơn giản, sau khi Huyền Ngư post weibo năm phút Lê Hoa Bạch cũng đăng một hình ảnh, câu kèm theo là ——

@ Lê Hoa Bạch A Bạch: tay nghề không tốt. [thẹn thùng][kèm ảnh]

Kiều Sâm nhìn chằm chằm hình ảnh cái gì cũng không muốn nói, trên ảnh là một cái tay trắng nõn, trên ngón tay còn quấn băng keo cá nhân. Này..... Kiều Sâm dám cá tất cả đồ cưới của cậu cũng không tin đó là trùng hợp, chỉ có thể nói Lê Hoa Bạch bán một tay hảo hủ. Vậy mục đích đâu? Đại khái chính là cái bánh thơm ngai ngạt cách vách kia. Kiều Sâm tin tưởng ánh mắt Trình Tư Nam tuyệt đối chứng minh người như thế, nhưng người mình thích bị người khác YY như vậy, vẫn vô cùng không vui. Nhấp vào bình luận bên dưới, may mắn không chỉ có bình luận nghiêng về một phía ——

Nhìn đến có người bình luận: “Có một số người không nên đeo dính Huyền đại của chúng tôi, Huyền đại không so khí độ với ai kia. Có chút mặt mũi đi.” Kiều Sâm biết chân tướng chấp nhận sâu sắc gật gật đầu.

Cảm thấy mỹ mãn đóng weibo, nhấp mở nhóm kịch tổ, trong nhóm đang nói chuyện phiếm ——

Kế hoạch Chu Sa: tôi lấy kịch bản share cho nhóm, mọi người nhớ kéo xuống xem nha ~~

Thang viên: cho nên tôi phối người nào?

Kế hoạch Chu Sa: có xem thật hay không vậy!!!

Lan Lăng: thật ra tôi cũng không rõ...

Kế hoạch Chu Sa: ( )

Trường Ca: tôi biết ^^ tôi phối Trường Ca ~~~

Huyền Ngư: a.

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: [nghi vấn] chủ dịch công là ai?

Trường Ca: [suyt]

Kiều Sâm nhú mày, mơ hồ thấy một cái hồ to, sao kịch tổ này giống như đều là lâm thời kéo vào vậy, ngay cả vai diễn cũng không biết như thế thật sự là đại trượng phu sao? Trường Ca này là chủ dịch công? Chỉ là, tên này hình như là tên trong vở kịch a. Có thể tùy tiện kéo đến dàn cast hoa hoa lệ lệ, là Huyền Ngư làm? Mà có thể để Huyền Ngư xuất lực. Liên tưởng đến lời Diệp Tử nói với cậu rồi lại liên tưởng đến thời gian trùng khớp, Kiều Sâm mơ hồ cảm giác bản thân đã thấy rõ chân tướng. Chỉ là còn chưa kịp gõ Chu Sa xác nhận, Chu Sa lại lên tiếng ngay trong nhóm ——

Kế hoạch Chu Sa: tất cả mọi người sửa tên trong nhóm đi, nâng cao tinh thần lên!! Hoan nghênh Diệp tiểu thụ!!!

Trường Ca: nè..... Có thể đổi cái chữ hay không ^

Huyền Ngư: cậu liền theo đi.

Tiếp theo Diệp Tử liền vào nhóm.

Diệp Tử: chào mọi người (^o^)/~

Kế hoạch Chu Sa: hoan nghênh Diệp tiểu thụ ~~

Biên kịch Tử Đường: hoan nghênh Diệp tiểu thụ ~~

Tuyên truyền Hoa Thanh: hoan nghênh Diệp tiểu thụ ~~ nhào tới thổ lộ ~~ sỏ mụ tôi là fan nào tàn của cậu ~~

Đạo diễn Đại Sư: này không phải Diệp thụ sao? Cười một cái cho gia ~~

Diệp Tử: ềh... Chào mọi người ~~ bảo tôi Diệp Tử là được rồi ~~

Công quân Trường Ca: Diệp Tử xin chào ~~

Áo rồng Thang viên: công quân xuất hiện!!! Vây xem vây xem!!

Trang trí Nguyệt Hạ: vây xem ~

Pháo hôi Lan Lăng: Diệp tiểu thụ thật dễ nghe, thật là ngốc ngốc nhận không ra a (*^~^*)

Diệp Tử có chút không rõ lắm, cái gì ngốc ngốc nhận không ra, chính mình bỏ qua cái gì sao?

Kế hoạch Chu Sa: Diệp Tử sủa mụ (3) lời kịch kia thu tốt rồi sao?

Diệp Tử: tốt lắm. Tôi gửi vào hòm thư của cô đi.

Kế hoạch Chu Sa: tốt tốt, Diệp Tử sủa mụ phiền toái sửa lại tên đi ~

Trầm Túy Diệp Tử: cái Trường Ca kia gọi là Trường Ca sao không?

Công quân Trường Ca: cậu có thể gọi tôi Công quân. [mỉm cười]

Pháo hôi Lan Lăng: bà xã!! Có người đùa giỡn lưu manh!!! Anh cũng bị dạy hư!!

Biên kịch Tử Đường: đủ rồi, khoe vợ lâu trên tự trọng!!

Kế hoạch Chu Sa: thanh âm của Diệp Tử sủa mụ thật dễ nghe, không cần làm lại.

Kế hoạch Chu Sa: Kiêu thụ, tôi chia công âm cho cậu, có thể làm dự cáo trước không?

Hậu kỳ Nam Hữu Kiêu Mộc: tôi không thành vấn đề... Chỉ là sao lại gấp vậy...

Áo rồng Thang viên: Kiêu thụ cậu cái đồ ngốc thụ!!!

Trang trí Nguyệt Hạ: poster OK

Tuyên truyền Hoa Thanh: Tuyên truyền từ OK

Công quân Trường Ca: công quân OK

Trầm Túy Diệp Tử: thụ... thụ quân OK?

Thái dương Kiều Sâm run rẩy, cậu xem như nhìn ra sao lại thế này, Diệp Tử cậu mới là gốc thụ.

Áo rồng Huyền Ngự: không cần khi dễ Tiểu Kiều.

Hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: đại thần tôi thực cảm động!!!

Công quân Trường Ca: tôi liền nhìn xem không nói lời nào. Người nào đó nhìn đến cái từ gì đó lại không được a.

Áo rồng Huyền Ngự: hửm?

Công quân Trường Ca: tôi đầu hàng [ủy khuất]

Diệp Tử nhìn thấy ngữ khí quen thuộc này, khuôn mặt thanh tú trắng nõn nhăn thành một đoàn, hẳn là..... không thể nào.

Kiều Sâm không nhìn nhóm chat tự nhiên bỏ lỡ câu nói bán đội hữu của Trường Ca kia, mà lại nhìn kịch bản, phát hiện dự cáo là một đoạn Trường Ca hối hận tự bạch, cùng một nói của Trầm Túy trong thời kì thiếu niên. Khó trách thử cũng không thử, là có thể ra dự cáo. Khi Kiều Sâm đang sửa âm, Diệp Tử gõ cậu——

Diệp Tử: Kiều thụ, xã đoàn mấy cậu..... luôn có hiệu suất cao như vậy sao?

Nam Hữu Kiều Mộc:.....

Diệp Tử: ngay cả thử âm cũng không làm được chứ?

Nam Hữu Kiều Mộc:.....

Diệp Tử: hơn nữa ngay cả Huyền đại cũng làm áo rồng, vậy vậy Trường Ca là ai a? Cậu biết không?

Kiều Sâm không nói gì ghen hòng, cậu thật sự rất muốn nói, tôi không biết, nhưng cậu hẳn là biết a!!! Sao lại gốc như vậy!!!

Diệp Tử: sao mà không trả lời tôi!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: đang làm dự cáo, nếu tôi đoán không sai, ngày mai là có thể phát dự cáo.....

Diệp Tử: thật sự là..... hiệu suất cao [tuyệt]

Kiều Sâm đã muốn bị Diệp Tử xuẩn đến mức không phản đối, nhưng cậu không có thói quen nói xấu người khác, huống chi, cậu cảm thấy Diệp Tử cũng không có quen học trưởng của cậu ta, hơn nữa tuy rằng khoác áo Minh Nguyệt Dạ tiện hề hề, nhưng thấy tên y đồng âm với họ của Diệp Tử (*Dạ và Diệp phát âm giống nhau đều là yè*), cậu liền cảm thấy có một số thứ người ngoài không nên xen vào, có lẽ học trưởng này cũng không tra như vậy, mấu chốt nhất là Minh Nguyệt Dạ vẫn là bằng hữu của Huyền Ngư, cậu tuyệt đối tin tưởng ánh mắt Huyền Ngư.

Nam Hữu Kiều Mộc: ha ha.

Nam Hữu Kiều Mộc: xuống, chế tác đây, đợi sau lại nói.

Diệp Tử: QAQ tôi sao lại cảm thấy cậu đang trào phúng tôi, nước mắt ~ vầy ~

7. Chương 7: Tổ Kịch Hiệu Suất Cao

Buổi tối ngày hôm sau lúc Kiều Sâm lướt weibo phát hiện chính mình bị réo, nhìn lại mới biết là do Chu Sa đã phát dự cáo, thật sự là..... hiệu suất cao.....

@ Nam Hữu Kiều Mộc: bán manh lẫn lộn phát dự cáo ~~~//

@ CV Huyền Ngư: dự cáo, tung hoa. //

@ Mặc Hương Chu Sa: Sản phẩm kịch truyền thanh của Nguyệt văn trường ca túy phát dự cáo đệ nhất kì.

CAST:

Trường Ca: Trường Ca

Trầm Túy: @ Diệp Tử không cần ban ngày kịch xã Cầm Thanh

Áo rông: @CV Huyền Ngư @CV Lan Lăng @ Thang Viên một chút cũng không tròn

STAFF:

Nguyên tác: @ Hồng tỵ thêm hương

Kế hoạch: @ Mặc Hương Chu Sa

Biên kịch: @ Mặc Hương Tử Đường

Đạo diễn: @ Là Đại sư không phải hòa thượng @ Mộc Ngư

Hậu kỳ: @ Nam Hữu Kiều Mộc không phải thụ

Trang trí: @ Nguyệt hạ gặp mỹ nhân

Tuyên truyền: @ Mặc Hương Hoa Thanh

Dàn cast hoa hoa lệ lệ này chói mù ánh mắt rất nhiều người, tuy rằng tốc độ phát kịch rất nhanh, nhưng cũng không có bao nhiêu tỳ vết, “Diệp Tử sỏ mụ đã lâu không phát kịch, lỗi tai tui đều muốn mang thai!!” “Tôi có nhìn lầm hay không!!! Huyền đại cùng Vương gia còn có nhuyển manh thụ sỏ mụ đều là tương du đều là áo rông?!!” “Thanh âm Trường Ca quá quá dễ nghe a ~~~ cái lỗi tai muốn mang mười bào thai!! Không có khả năng là người mới đi?” “LS nhất định là gần đây không vào lâu, tôi cá một thùng dưa leo là Dạ đại.” “Dạ đại ai a? Thế nhưng giọng phong lưu của Trường Ca thật sự dễ nghe chết!!” “Áp phích của Nguyệt Hạ sỏ mụ đẹp chết người!!!” “Hậu kỳ của Kiều thụ đều trước sau như một tuyệt vời a.” “Nếu tôi nhớ không lầm, trao quyền của bộ tiểu thuyết này tuần trước mới công bố ra ngoài, hiệu suất cũng có chút quá cao đi.....”

Cũng pha lẫn một ít hoài nghi với CV ——

“Nếu là kịch của xã đoàn, vì sao lại dùng thụ của xã đoàn khác a, Lê Hoa Bạch sỏ mụ cũng là giọng cao lãnh a.” “LS tự trọng, Diệp Tử sỏ mụ là giọng thiếu niên trong trẻo nhưng lạnh lùng được chứ?!! Cùng với giọng cao lãnh tuyệt không dính lú.” “Chỉ có tôi cảm thấy thanh âm công thụ rất có cảm giác CP sao?” “Không phải chỉ mình cô” “Đảng nguyên tác đến đây chơi, cũng không tệ lắm sắp xếp rất hợp lý.” “Nguyên tác +1” “.....”

Bình luận phía sau Kiều Sâm lười xem, nghĩ nghĩ vẫn gọi điện thoại cho Diệp Tử.

“Ê, Diệp Tử.” Bên kia không ai trả lời.”Nè, không nghe thấy sao?” Bên kia truyền đến thanh âm xấu hổ cùng giận dữ của Diệp Tử, anh không được lại đây a a a!!! Kiều Sâm đen cả mặt cúp điện thoại, vậy mà ban ngày tuyên dâm, xem ra là lo lắng vô ích.

“Kiều Kiều, đã trở lại?” Trình Tư Nam ló ra từ phòng bếp.

“Ừa, buổi tối ăn cái gì.”

“Buổi tối có cua đại áp em thích ăn, rửa tay trở lại lập tức xong.”

Kiều Sâm nháy mắt nuốt nuốt nước miếng, nhất thời tràn ngập chờ mong đối với bữa tối. Mở di động phát hiện số QQ của nhóm không ngừng nháy nháy.

Kế hoạch Chu Sa: buổi tối mọi người có rảnh không. Buổi tối tám giờ YY: 1314520

Trầm Túy Diệp Tử: có rảnh!!!! ( )

hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: Diệp Tử cậu bắt điện thoại của tôi rồi không nói lời nào!! (#)

Trầm Túy Diệp Tử: [ủy khuất] vừa rồi có một đại biến thái mới đến nhà!!!!!! (^)

Công quân Trường Ca: khụ, tôi có thời gian rảnh, muốn PIA sao?

Kế hoạch Chu Sa: đúng rồi, Huyền đại thì sao?

Công quân Trường Ca: hấn vừa mới nói hấn cũng rảnh.

Áo rồng Thang Viên: tôi OK, muốn vậy xem.

Pháo hôi Lan Lăng: tôi cũng có thể [thẹn thùng]

Đạo diễn Đại sư: tôi không thành vấn đề, làm một cái công vậy mà bán manh, LS da mặt của anh đâu?
~(~o)~o

Pháo hôi Lan Lăng: XD nói cách khác, cậu là thụ aaa ~~~~~

Đạo diễn Đại sư: tôi là a. [mỉm cười]

Pháo hôi Lan Lăng: cậu thắng. (o o) /

Phó đạo Mộc Ngư: khụ.

Đạo diễn Đại sư: làm sao vậy, tôi lại chưa nói sai, tôi chính là thụ a.

Tuyên truyền Hoa Thanh: quả nhiên da mặt dày không biết xấu hổ a

Biên kịch Tử Đường: không phải tôi nhìn lầm rồi chứ, ai tới nhéo tôi cái coi, Đại sư vậy mà lại tranh luận với Mộc Ngư!!!!!!

Đạo diễn Đại sư: hấn cũng không phải ai đó của tôi, vì cái gì phải nghe hấn.

Kế hoạch Chu Sa: ê ê, cãi nhau? Đại sư ngạo kiêu nhe.

Đạo diễn Đại sư: ai cãi nhau với hấn, [câu dẫn] có nam nhân tốt không giới thiệu cho tôi chút ~~~~

Trang trí Nguyệt Hạ: tôi sợ Mộc Ngư giết sạch chúng tôi ^^

Đạo diễn Đại sư: không cho nhắc hấn!!! Tôi muốn tìm nam nhân!!

Phó đạo Mộc Ngư: đừng giận.

Phó đạo Mộc Ngư: không được.

Đạo diễn Đại sư: cút đi!!!!

Sau đó avatar của Đại sư liền xám, Mộc Ngư cũng không nói chuyện, cách hai phút cũng logout.

Pháo hôi Lan Lăng: hòa thượng rốt cục xù lông

Kế hoạch Chu Sa: có nội tình!!!!!! Nói mau!!!

Pháo hôi Lan Lăng: phật viết không thể nói [suýt]

Tuyên truyền Hoa Thanh: tôi vậy mà không có từ để chống đỡ.....

Pháo hôi Lan Lăng: thân ái của tôi bảo tôi đi ăn cơm ~~~ các vị tám giờ gặp ~

Áo rồng Thang Viên: đôi mắt cầu bằng hợp kim titan của tôi, lâu trên đèn cho tôi!!

Bên kia Kiều Sâm thu được một cái buzz ——

Diệp Tử: Kiều thụ Kiều thụ Kiều thụ Kiều thụ.....

Nam Hữu Kiều Mộc: cậu gọi hồn hả?

Diệp Tử: cậu đừng giận mà ~~ tôi cũng đâu có muốn vậy!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: được rồi, chuyện gì?

Diệp Tử: Trường Ca kia rốt cuộc là ai a?

Nam Hữu Kiều Mộc: khụ, cậu không phải là chưa nghe dự cáo chứ?

Diệp Tử: hoàn toàn không thời gian được không!!!!!!!!

Diệp Tử: tôi nói với cậu ai kia vẫn theo tôi từ trường học về nhà sau đó mẹ tôi vậy mà cho y vào trong phòng!! Đờ mờ!!!!

Diệp Tử: dựa vào cái gì y muốn đi thì đi muốn về thì về!!!!

Diệp Tử: tức chết tôi!!!! Y dựa vào cái gì đánh cuộc tôi còn thích y!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: khụ khụ, vậy..... cậu còn thích y không?

Diệp Tử: (^) không được!!! Không thể để y đắc ý như vậy!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: cậu làm chuyện gì khiến y đắc ý sao?

Diệp Tử: khụ..... không có cái gì, y thấy mấy thứ này nọ lúc trước y tặng cho tôi được tôi cất trong một cái hộp!!!! Đờ mờ, ông đây vốn muốn ném luôn!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc:..... Có một loại gọi là trong ngoài bất nhất, trước kia tôi chưa hiểu nhưng hiện tại tôi hiểu rồi.

Diệp Tử: đi tìm chết đi tìm chết ~~~

Diệp Tử: tôi quyết định!!! Tôi muốn đi cùng Trường Ca gì gì đó thành CP!!! Tức chết y!!

Nam Hữu Kiều Mộc: chúc cậu may mắn..... Tôi đề nghị cậu vẫn nên nghe dự cáo trước đi.....

Diệp Tử: tôi phải đi ăn cơm..... Tám giờ gặp, buổi tối rồi nghe.

Kiều Sâm đỡ trán, buổi tối đoán chừng không kịp, nhưng mà dù sao Diệp Tử đợi nhiều năm như vậy cũng đợi được học trưởng của cậu ta trở về, tuy rằng không biết bọn họ đã xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn cảm thấy cách HE không xa, vậy cậu thì sao? Kiều Sâm nhìn thân ảnh mơ hồ trên thủy tinh của phòng bếp, có phải cũng có thể chờ mong một chút hay không? Uhm, thật nhanh là đến lễ tình nhân rồi, có cần phải làm một cái chocolate cho anh không.

Kiều Sâm ăn thịt của Trình Tư Nam tách cho cậu trong lòng hạ quyết định, trước thử một chút anh có thích người nào không, không có sẽ theo đuổi anh. Gần quan được ban lộc, đẩy ngã anh, nghỉ hè nhất định phải xách cho được Trình Tư Nam về nhà cậu. Mà trình Tư Nam nhìn Kiều Sâm vừa xuất thần, nhưng lại không quên ăn thịt của anh đứt, lúc ngậm thịt của còn thường thường liếm đầu ngón tay anh, lòng Trình Tư Nam tựa như kẹo chanh vậy. Chua chua mà mềm mại, giống như lại nhìn nhóc con năm đó túm quần áo anh ngọng nghịu gọi ca ca, đã bảo hộ cậu lâu như vậy, cũng nên nói tâm tư mình cho cậu nghe, cho dù cậu cự tuyệt, ở bên cạnh bảo hộ cậu cả đời cũng tốt lắm.

Lúc Kiều Sâm rửa chén xong đã sắp tám giờ đăng nhập YY, liền thấy cả bọn đang bát nháo——

Lan Lăng: hòa thượng, thu phục đầu gỗ nhà cậu chưa?

Lão nạp: tôi bảo giới thiệu nam nhân cho tôi không phải nói chơi [khốc]

Lan Lăng: tôi chỉ nhìn xem không nói lời nào ( )

Chu Sa: lượng tin tức thật lớn..... Cầu spoil a a a a a!!!

Lão nạp: giới thiệu nam nhân cho tôi tôi liền nói cho cô [câu dẫn]

Chu Sa: tôi giống như nhìn thấy Mộc Ngư mài dao, tôi kỳ thật một chút cũng không nhiều chuyện [mỉm cười]

Nam Hữu Kiều Mộc: chào buổi tối ^ ^

Lão nạp: bổ nhào Kiều thụ!!! Không bằng chúng ta thành CP đi!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: thụ thụ là không có hạnh phúc - -

Lão nạp: tôi có thể làm yêu nghiệt công ~~~~ đến thôi đến thôi ~

Nam Hữu Kiều Mộc: không cần.....

Chu Sa: tôi vẫn duy trì cậu và Huyền đại!!

Diệp Tử: (o) nà nhí? Tôi không phải bỏ lỡ cái gì chứ?

Chu Sa: Kiều thụ tôi sai lầm rồi o(> <)o

Diệp Tử: không phải... Kiều thụ cậu không phải với ai kia kia sao?

Nam Hữu Kiều Mộc:..... Cậu không phải CP cùng với Trường Ca sao?

Diệp Tử: làm một cái thụ, tâm nhân của cậu không thể nhỏ như vậy!!!

Nguyệt Hạ: lượng tin tức thật lớn ^^

Nam Hữu Kiều Mộc: ngưỡng chừng m( )m chính là nhỏ như vậy

Nam Hữu Kiều Mộc: Trường Ca Trường Ca Trường Ca Trường Ca Diệp Tử cùng với anh CP!!!!

Trường Ca: có người gọi tôi sao?

Trường Ca: tôi nguyện ý [thẹn thùng]

Diệp Tử: tôi..... Thật sự chỉ nói đùa..... cảm giác thẹn thùng dữ dội làm thế nào!!!

Diệp Tử: tôi..... Thật sự chỉ nói đùa tay Nhĩ Khang

Trường Ca: không sao [thẹn thùng] tôi nghiêm túc ~~~~~

Trường Ca: không thể đổi ý nha ~~~~~~

Chu Sa: đường lượn sóng nhộn nhạo như vậy tôi giống như nhìn thấu nội tâm công quân ~~~~~~

Diệp Tử: o(> <)oo(> <)oo(> <)o

Trường Ca: thật thương tâm [ủy khuất] chẳng lẽ Tiểu Diệp Tử có người thích?

Diệp Tử: không cho gọi tui Tiểu Diệp Tử!!!!

Diệp Tử: mới không có [lắm bầm lầy bầu]

Kiều Sâm thật sự không đành lòng nghĩ đến vẻ mặt của bạn tốt khi biết chân tướng, liền chen một câu ——

Nam Hữu Kiều Mộc: khụ, Mộc Ngư không đến sao?

Lão nạp: mặc kệ hần!!!!

Chu Sa: lại nói, Kiều thụ cậu không phải là chưa từng mở mạch??

Chu Sa: Kiều thụ ca một bài nghe chút, tôi ôm cậu đi o^ ^o

Nam Hữu Kiều Mộc: không cần... card âm thanh của tôi bị hư..

Diệp Tử: ủa, tuần trước không phải chúng ta còn nói chuyện được sao?

Kiều Sâm liếc trắng mắt, thật là heo đội hũ, tuy rằng dường như Trình Tư Nam không quá nhạy cảm với giọng nói, nhưng lỗ như phát hiện thì làm sao bây giờ?

Nam Hữu Kiều Mộc: sau đó hư

Chu Sa: thật vậy chẳng [trầm tư] như vậy thì thôi, chúng ta nhận thức hơn hai năm, tôi cũng chưa nghe qua giọng nói của cậu nha?!!!

Chu Sa: Diệp Tử sửa mụ cầu tiết lộ!!

Diệp Tử: thanh âm Kiều thụ rất êm tai a, đúng vậy, cậu sao không đi phối âm thực lãng phí nha.

Chu Sa: là loại hình nào?!!!!

Diệp Tử: đại khái là.. thụ âm trong sáng sạch sẽ? Nói không nên lời ~ dù sao chính là rất êm tai ~

Chu Sa: a a a a! Kiều thụ cậu tên xấu xa! Biết rõ tôi là thanh khổng ~ cậu còn không nói cho tôi biết!!

Chu Sa: vậy cậu muốn phối kịch không? ~~~~ tôi gần đây đang xin trao quyền Trúc mã của Tụ tử ~

Huyền Ngư: chị ấy trao quyền?

Chu Sa: Huyền đại anh tới rồi ~~~ tung hoa ~

Chu Sa: còn không có, gần đây liên hệ không được a ~

Chu Sa: chỉ là thời gian trước đột nhiên xem lại đoạn thiên này, cảm thấy thực quá ngược tâm!! Rõ ràng lúc trước xem cũng không cảm giác gì, chẳng lẽ già rồi? Cậu mà không được rất ngược đó biết không?!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: văn gì vậy?

Huyền Ngư: người đủ liền lên mạch đi.

Kiều Sâm có chút nghi hoặc, đây là cố ý đánh gãy cậu hay là trùng hợp? Tụ tử cậu biết, là một trong mấy người sáng lập Mặc Hương Sinh sắc, thể nhưng rất sớm liền ẩn thân, dù vậy mấy người quen đều biết chị ấy chuyển qua viết văn, văn phong tinh tế tươi đẹp, nhưng đa số là viết văn cổ phong, bộ Nguyệt văn trường ca túy này chính do chị ấy viết, Kiều Sâm không xem qua đam mỹ, nhưng cũng không ngại khơi dậy tính hiếu kỳ của cậu, tính toán xuống YY đi tìm xem. Chẳng qua cậu rất nhanh liền quên chuyện này, bởi vì Trường Ca cùng Diệp Tử lên mạch——

Một giọng nam có chút quen tai truyền ra, thanh tuyến bị y đè ép thật thấp, thanh âm mang cười, so với giọng nói ôn trọng nho nhã của Huyền Ngư rất khác, thanh âm này hơi phong lưu ngả ngớn, nhưng cũng không khiến người ta sinh ghét. Lúc trước khi nghe âm thô cùng kịch chính vì cảm giác vai diễn không cố ý thay đổi âm, hiện tại nghe y nói chuyện, không hiểu sao có chút quen tai. Kiều Sâm bưng chén nước, có chút nghi hoặc nhíu nhíu mày, nghe qua ở đâu vậy ta?

“A, nghe được không?” Dừng một chút lại nói: “Tiểu Diệp Tử, chúng ta đến CP đi.”

Tài khoản tên Diệp Tử lúc trước sáng đèn xanh lại chỉ nghe đến tiếng rơi không biết của cái gì, cùng một đám tạp âm của tai nghe bị kéo xuống, còn có một tiếng mơ hồ: “A, Vệ... Thiên Minh, anh tên khốn kiếp!!” Tiếp theo avatar Diệp Tử nháy mắt xám.

Giọng Diệp Tử tuy mơ hồ, nhưng Kiều Sâm nghe rất rõ ràng, đôi mắt bỗng chốc trừng to, phun một ngụm nước lên bàn phím: “Khụ... Khụ khụ.” Kiều Sâm đứng lên luống cuống tay chân lấy khăn lau bàn phím, kết quả ghé dựa “lạch cạch rầm” một tiếng ngã trên mặt đất, ngón tay quơ loạn chạm đến bàn lại không nghĩ tắt đi YY, thật sự là ngu muốn chết a, Kiều Sâm đứng trước máy tính có chút khóc không ra nước mắt.

Cửa phòng rất nhanh đã bị mở ra, Trình Tư Nam có chút khẩn trương vọt tiến vào: “Không có việc gì chứ?” Kiều Sâm quần bách cào cào cái ót: “Không có việc gì, chỉ là làm đổ nước.” “Hô.” Trình Tư Nam nâng ghế dậy thở phào một hơi, nghe thấy tiếng ghế cõng xuống, xoa xoa mái tóc bé con thấp hơn anh nửa cái đầu trước mặt ôn nhu nói: “Không có việc gì thì tốt rồi.” Thẳng đến khi Trình Tư Nam giúp cậu lau sạch nước rồi đi tắm, bên tai Kiều Sâm vẫn còn vờn quanh câu nói kia: “Không có việc gì thì tốt rồi.” A a a a a a a a!! Cái lỗi tai muốn mang thai, không giống với thanh âm khi thì ồn trọng khi thì nho nhã khi thì khí phách trong kịch truyền thanh, trong thanh âm vừa này chỉ có tràn đầy ôn nhu, Kiều Sâm bụm mặt lần một vòng trên giường. Nửa ngày cảm thấy thực dọa người mới làm bộ bình tĩnh khởi động lại máy tính.

Đợi cho một lần nữa lên YY cùng chim cánh cụt, Kiều Sâm mới đột nhiên nhớ đến chuyện tình mà cậu quên mất. Nhìn lại thấy phòng YY đã không còn bóng người, mà hai mươi phút trước trên YY ——

Vệ Thiên Minh thấp giọng cười khê: “Cám ơn các vị.”

“Ừ, sớm một chút thu phục tiểu thụ nhà anh, đừng hồ kích.” Thanh âm lười biếng này là của Đại sư.

Một giọng nói mềm mại vang lên: “Hi hi, tôi cảm thấy Diệp Tử biết chân tướng sẽ đánh chết chúng ta.”

“Thang Viên thụ yên tâm, tôi tin tưởng cậu ta sẽ tìm đầu sỏ tính sổ.” Một giọng nữ dịu dàng nói.”Ai nha, nhưng mà Kiều thụ sao lại xuống vậy, còn có đại thần cũng không thấy, có JQ.”

“A Dạ, chẳng lẽ giọng nói của cậu có lực sát thương quá lớn? Rớt một cái rớt tới ba.” Một giọng nam trong trầm ổn mang theo ý cười trên ghẹo nói.

“Dự cáo trước sau đã phát rồi, em ấy sẽ không hồ kích đâu.”Giọng Vệ Thiên Minh thành khẩn nói lời cảm tạ: “Nhân tình này tôi thiếu.”

“Đều là bạn bè bao nhiêu năm, nói chuyện này làm gì.” Lan Lăng ngáp một cái: “Vợ tôi gọi rồi, xuống đây bai bai.”

“Cái tên cuồng khoe vợ, thật sự không nở nhìn.” Đại sư hơi ghét bỏ, nhưng trong thanh âm cũng có một tia cực kỳ hâm mộ.

“Hòa thượng, cậu thu phục đầu gõ rồi còn phải hâm mộ tôi sao.”

“Cút!!” Đại sư giống như không có tinh thần gì, ngay cả tặc mao đều có vẻ lười biếng, nói thảm: “Ai, mọi người không thấy, tôi còn chưa thu phục a. Bỏ đi bỏ đi, mọi người tan đi, A Dạ anh cố lên.”

Đại sư cùng Mộc Ngư là một đôi nha = mặt than trung khuyển (ẩn nhẫn) công x yêu nghiệt (khô bức)thiếu gia thụ

8. Chương 8: Hiểu Lầm Hồ Chết Người

Đóng YY Kiều Sâm có chút hỗn độn, Minh Nguyệt Dạ = Vệ Thiên Minh = học trưởng Diệp Tử đời bốn năm = bốn năm trước Vệ Thiên Minh cùng Diệp Tử đã có quan hệ ái muội. Vậy Trình Tư Nam là sao thế này? Dựa theo nội dung nói chuyện, hẳn là Vệ Thiên Minh vứt bỏ Trình Tư Nam xuất ngoại, Kiều Sâm tin tưởng vững chắc rằng Trình Tư Nam sẽ không làm tiểu tam chen chân vào tình cảm người khác, dựa theo hiểu biết của cậu với Diệp Tử, cậu ta hẳn cũng không có IQ để làm tiểu tam. Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a?!

Kiều Sâm rối rắm ở trên giường lăn một vòng rồi một vòng, cuối cùng thật sự không có biện pháp mới phát weibo xin giúp đỡ ——

@ Nam Hữu Kiều Mộc không phải thụ: nếu bạn hiểu lầm người bạn thích có đối tượng nhưng bạn lại không xác định có phải là hiểu lầm hay không thì làm sao bây giờ đang onl chờ gấp!!!!

Bên dưới rất nhanh có mấy cái bình luận, fan của Kiều Sâm không tính nhiều, kém xa xa so với mấy CV nổi danh, nhưng ở lại hơn phân nửa là fan ruột, thích phong cách hậu kỳ cùng tính cách của cậu, tuy rằng Kiều Sâm vào giới vốn ý muốn âm thầm rình rập Huyền Ngư, nhưng có thể biết đến nhiều cô lương cùng bằng hữu cậu vẫn cảm thấy thật vui vẻ. Chỉ là cậu đã quên fan của cậu hoàn toàn lấy đùa giỡn cậu làm niềm vui ——

“Sô pha, nhưng mà! Tôi đọc hết năm lần mới xem hiểu là cái ý gì [tái kiến] Kiều thụ cậu lại ngốc sao?”

“Băng ghê, LS không phải chỉ một mình cô, Kiều thụ dấu phẩy trên bàn phím cậu bị hư hả? Hoàn toàn không thể lý giải.”

“Tôi rất cực đã đọc hiểu!! Tôi chỉ là muốn nói —— loại câu này có thể so với một đứa bạn của tôi, Kiều thụ muốn gả sao?”

“Tôi vì sao lại theo một sỏ mụ ngốc như vậy, nhất định là anti tới một chiều sâu nào đó tự nhiên trở thành fan [tái kiến]” (lấy ý từ câu: *Phán đoán thâm xử tự nhiên hắc: fan tới một chiều sâu nào đó sẽ tự nhiên thành anti*)

“Weibo Kiều thụ rốt cuộc đổi mới, máy làm cỏ thật cảm động đến rơi nước mắt.”

.....

Kéo xuống dưới, Kiều Sâm rất cực thấy được mấy câu trả lời có tính xây dựng: “Nếu là hiểu lầm phải đi hỏi rõ ràng.”

@ Nguyệt Hạ gặp mỹ nhân: cá một đồng. ^ ^

@ Lan Lăng: như lầu trên.

@ Mặc Hương Chu Sa: cho tui cá nửa thùng dưa leo. [doge]

@ Thang Viên tuyệt không viên: cá một thùng.

@ Mười lăm tháng giêng trả lời @ Thang Viên tuyệt không viên: em sao lại có dưa leo [mỉm cười]

@ Thang Viên tuyệt không viên trả lời @ Mười lăm tháng giêng: sao chỗ nào cũng có anh?!!!! [hừ]

@ Mặc Hương Hoa Thanh: CP lầu trên chói mù mắt cầu hợp kim của tôi.

Cũng may Kiều Sâm còn chưa nhìn đến mấy bình luận đó bằng không chỉ sợ sẽ càng khấn trương, cậu xoa xoa cái lỗ tai đỏ lên do khấn trương, bơm hơi cho bản thân, bình tĩnh một chút. Gõ cửa phòng ngủ của Trình Tư Nam, vừa vặn gặp phải nam nhân mới vừa tắm rửa xong. Nam nhân một tay cầm khăn lau tóc, một tay mở cửa cho cậu, giọt nước từ lồng ngực rần rần chảy dọc xuống đến cơ bụng thẳng đến cái khăn vây quanh nửa người dưới, ần ần còn có thể nhìn đến bóng mờ màu đen. Đầu óc Kiều Sâm trống rỗng, tầm mắt di chuyển xuống theo đường đi của giọt nước, theo phản xạ nuốt nuốt nước miếng.”Ợc” một tiếng tại khoảng cách gần như vậy, Kiều Sâm dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết Trình Tư Nam nhất định nghe thấy. Sao lại ngốc nữa rồi, tai Kiều Sâm đỏ hồng muốn nhũn ra, không dám ngẩng đầu nhìn hai mắt đong đầy ý cười của nam nhân.

“Um? Làm sao vậy?” Thanh âm trầm thấp như đàn cello, mang theo tiếng nhạc cùng một chút khăn khăn sau khi tắm rửa xong. Cả người Kiều Sâm không tốt lắm, đây là phạm quy phạm quy phạm quy a! Kiều Sâm cứng ngắc mấy mớ lớn tiếng hỏi: “Cái kia..... Em muốn hỏi một chút... Anh với Vệ đại ca.....” Dừng một chút thanh âm đột nhiên nhỏ đi: “Có phải hay không..... một đôi?” Giọng nói tới cuối cùng như ngậm trong miệng, mơ hồ không rõ. Mặt Trình Tư Nam nhăn lại, cúi sát cậu: “Hử? Cái gì? Em nói lớn chút.” Kiều Sâm cảm thụ được hơi nóng ẩm ướt, lỗ tai tê tê ngứa ngứa, lắp bắp cuống quýt nói: “Chính là, anh có thích Vệ đại ca hay không?” Cả mặt Trình Tư Nam đều đen thui, sau khi không thể nói gì một lúc lâu mới trả lời: “Đương nhiên không có khả năng, em sao lại nghĩ vậy.” “A a em chỉ là muốn hỏi một chút em muốn đi ngủ Nam ca cũng nghỉ ngơi sớm một chút ngủ ngon bai bai.” Trình Tư Nam vươn người muốn bắt lấy tay Kiều Sâm chỉ túm lấy được không khí, nhìn chú thỏ con đỏ mặt luống cuống không nhìn đường chạy trở về “cách” một tiếng đóng lại cửa phòng, thế nhưng còn khóa cửa lại. Trình Tư Nam thấp giọng nở nụ cười: “Quên đi, thả em một con ngựa.” Thuận tay cầm lấy di động trên bàn trả lời lại một cái tin nhắn: “Đề nghị không tệ, ưu khuyết ngang nhau.” Bên trên rõ ràng là tin nhắn Vệ Thiên Minh phát tới ——”Sắc • dụ nhóc ấy a, nhìn phản ứng của nhóc”

Suy nghĩ một chút, Trình Tư Nam vẫn đi gõ cửa phòng ngủ bên cạnh: “Kiều Kiều, Kiều Kiều, đừng khóa cửa, buổi tối không an toàn.” Một lát sau, nghe được bên trong cánh cửa rầu rĩ trả lời: “Vâng!” Khóe miệng Trình Tư Nam khẽ nhếch, nhẹ giọng nói: “Kiều Kiều ngủ ngon.”

Trong phòng Kiều Sâm nghe thấy tiếng bước chân rời đi, có chút ủ rũ chui ra khỏi chăn “A a a! Sao lại

không có định lực như thế?” Kiều Sâm lẩm bẩm: “Không phải thanh âm dễ nghe chút dáng người đẹp chút còn không mặc quần áo thôi sao?” Cậu phi nhỏ nhìn nhìn cậu nhỏ hơi hơi ngẩng đầu của bản thân, hơn nửa ngày mới bình tĩnh lại.

Nhớ lại câu nói kia của Trình Tư Nam, nói cách khác, Trình Tư Nam không có thích Vệ Thiên Minh, vậy chính mình có thể theo đuổi anh rồi? Ha ha ha ha ha ha ha ha. Vui sướng đến muốn thắng qua buồn bực bị cảm • dỗi.

Kiều Sâm ngậm nga ôm chần lướt weibo, phát hiện Trình Tư Nam vậy mà bình luận cho cậu ——@CV Huyền Ngư: nếu là hiểu lầm nói rõ ràng là tốt rồi, tiểu Kiều thêm dầu (*đọc gần giống với cổ lên*). Nội tâm Kiều Sâm có chút thích, anh nhất định không biết cậu đang nói anh, loại cảm giác em biết anh mà anh không biết em hơi hơi sướng nha. Động động tay trả lời anh ——

@ Nam Hữu Kiều Mộc không phải thụ trả lời @CV Huyền Ngư: đã nói không phải tôi, là bạn của tôi. @CV Huyền Ngư trở về cậu một cái mặt [mỉm cười]. Kiều Sâm nhìn biểu tình trên tức này gãi gãi đầu, có rõ ràng như vậy sao? Mặc kệ mặc kệ, ngủ ngủ, ngày mai bắt đầu suy tính kế hoạch theo đuổi anh.

Tác giả:

Clone của Vệ Thiên Minh rơi rồi. o( )o

Nội tâm Vệ Thiên Minh OS: tôi rất cực không cần phải chịu tiếng xấu thay người khác rồi, thích Trình Tư Nam? Tôi làm sao có dũng khí lớn như vậy chứ. [mỉm cười]

9. Chương 9: Huyền Bạch Nhất Định Là Tà Giáo

Kiều Sâm cảm thấy được chính mình cũng quá không hay ho, vốn dĩ đã hoàn thành tốt phần phân cho bản thân, kết quả cuối cùng lúc ra thành phẩm mấy tính bị hư, tất cả tư liệu tìm không thấy. Kiều Sâm gần nhất vội vàng chuyện trường học, căn bản không có thời gian lên QQ, kết quả bớt thì giờ lên weibo cùng QQ thì thiệt nhiều người tìm cậu. Cậu nhấp mở biểu tượng của Chu Sa đang không ngừng nhấp nháy——

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ!!!! Hôm nay phát kịch!! Nhớ rõ chiếm sô pha!!!

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ? Không onl sao? Lên trả lời tôi.

Đây là giữa trưa hôm trước phát tới, Kiều Sâm không dám tưởng tượng hơn ba mươi cái lúc sau là thứ gì.

Mặc Hương Chu Sa: cậu vậy mà không đi chiếm sô pha, vậy mà weibo cũng không chuyển phát!!!

Mặc Hương Chu Sa: mau ra đây, lâu CP trên diễn đàn đều biến hồng!!! [đường dẫn]

Mặc Hương Chu Sa: QAQ Kiều thụ, thế nhưng ngay cả bát quái của Huyền đại cậu yêu nhất cậu cũng không xem..... Cậu mất tích rồi hả?

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ!!! Kiều thụ!!!

Mặc Hương Chu Sa: Lê Hoa Bạch vậy mà lại chuyển phát post CP Huyền Bạch, Kiều thụ không cần khổ sở ~~~ không nhất định là thật, đại thần không có đáp lại.

Mặc Hương Chu Sa: đại thần gần nhất thế nhưng cũng tìm không thấy người!!!

Kiều Sâm đỡ trán có chút bất đắc dĩ, nhưng được người quan tâm như vậy trong lòng cũng rất ấm áp, Trình Tư Nam đương nhiên tìm không thấy, anh đang giúp học tỷ thiết kế phòng tân hôn sắp đến giai đoạn cuối rồi, gần nhất hai người cũng chưa gặp mặt nhau.

Mặc Hương Chu Sa: cậu không sao chứ?

Mặc Hương Chu Sa: QAQ mất tích?

Mặc Hương Chu Sa: cũng không tìm thấy Diệp Tử sỏ mụ.

Mặc Hương Chu Sa: làm thế mà mà trong một đêm mọi người đều mất tích? Chẳng lẽ là người ngoài hành tinh?

.....

Sau đó đều là tin nhắn tìm người. Nghĩ nghĩ Kiều Sâm share cô số di động của mình, biết nhau hai năm, tuy rằng chưa gặp mặt qua, nhưng thái độ làm người của Chu sa cậu tin được. ——

Nam Hữu Kiều Mộc: ngược ngừng a, lúc trước trường học có chuyện, không có thời gian xin phép, cũng không nhìn QQ. QAQ

Mặc Hương Chu Sa: dĩ nhiên là Kiều thụ sống!!!!!!!!!!!!!!

Mặc Hương Chu Sa: bà đây thực tức giận!!!!!! Hậu quả rất nghiêm trọng!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: (3) đây là số di động của tôi: xxxxxxxxxxxx

Mặc Hương Chu Sa: cái khi gì? Đây là tiết tấu muốn gặp mặt offline hả?!! Bà đây có thể thấy Kiều thụ tươi sống?!

Nam Hữu Kiều Mộc: tôi vẫn đang sống (^)

Nam Hữu Kiều Mộc: tôi ở thành phố S, Diệp Tử cũng thành phố S, cô có cơ hội đến, chúng ta có thể hẹn a.

Mặc Hương Chu Sa: cậu cũng thành phố S?!!!

Mặc Hương Chu Sa: đại thần cũng là thành phố S!! Các cậu thế nhưng chưa gặp mặt?

Nam Hữu Kiều Mộc:.....

Kiều Sâm có chút thẹn thùng, này mỗi ngày gặp mặt được chứ.

Nam Hữu Kiều Mộc: khụ, kia cái gì, tôi thẹn thùng o(*//// //**)q

Mặc Hương Chu Sa: cậu nếu không xuống tay sẽ bị người khác cướp hiểu không?!!!

Mặc Hương Chu Sa: địa chỉ cho cậu [đường dẫn]

Mặc Hương Chu Sa: hít sâu, phải bình tĩnh ~~

Nam Hữu Kiều Mộc: bình tĩnh, sức chống cự của tôi không yếu như vậy.

Kiều Sâm mở ra trang web, là một diễn đàn bát quái phần hồng, đầu đề là Huyền Bạch vương đạo, tôi nguyện dùng giang hồ này đổi một nụ cười của người. Bên cạnh tim hồng pháp phối. Kiều Sâm sớm chuẩn bị tâm lý, bĩu môi, kéo xuống, xem nhẹ tình tiết đối thoại đầy chất kịch. Cho đến khi có người bắt đầu bóc trần hai người trong hiện thực là một đôi tình nhân, tiến hành so sánh ảnh chụp weibo của hai người, cùng một ít hồ động trong quá khứ, Trình Tư Nam không thường phát weibo nhưng chính do ít post nên đặc biệt rõ ràng, nhất là một ít trùng hợp, tỷ như nói ——

@CV Huyền Ngự: mọi người ngủ ngon. [ban đêm][kèm ảnh] ảnh chụp là một ngọn đèn mờ nhạt, bên cạnh kỳ thật là nước mặt ong Kiều Sâm pha cho anh.

Sau đó nửa giờ, @ Lê Hoa Bạch a bạch: phải đi ngủ sớm một chút, ngủ ngon. [yêu người] sau đó phối với ảnh tự chụp một mảng sáng vàng lơ lửng trong đêm.

Lại tỷ như —— @ Lê Hoa Bạch a bạch: tôi đến thành phố S, có người mời tôi ăn cơm hay không nha?

Ngày đó Trình Tư Nam trùng hợp cùng Kiều Sâm đi ra ngoài ăn ở một nhà ăn Kiều Sâm vẫn nhắc tới, là một nhà ăn riêng tư, trang hoàng cực có phong cách Trung Quốc, anh liền thuận tay PO một bức ảnh.

Tiếp theo một giờ, @ Lê Hoa Bạch a bạch: nhà ăn thực đặc biệt, ăn rất ngon. [thẹn thùng][yêu người] ngày có người bao dưỡng thực quá hạnh phúc. Quay cuồng.

Còn có chuyện nấu cơm lần trước, trừ đó ra còn có các loại trùng hợp khác, cũng có rất nhiều fan ruột của Huyền Ngư trong lầu CP xem không được, nói nếu Huyền đại thừa nhận bọn họ sẽ chúc phúc, nhưng nếu không phải mọi người không cần loạn xào xáo, kết quả ngược lại bị nói thành đại thần không chịu trách nhiệm dám làm không dám nhận.

Thực bị Chu Sa nói trúng rồi, Kiều Sâm thật đúng là nhìn ra một bụng cơn tức, nếu một cái hai điều là trùng hợp, như vậy gộp cùng một chỗ, trên thế giới làm gì có chuyện khéo như vậy, hai người không thích phát weibo cổ tình phát cùng một thời gian, nếu không phải Kiều Sâm mỗi ngày cùng một chỗ với Trình Tư Nam, đều nghĩ rằng bọn họ là một đôi.

Kiều Sâm nhìn thấy lầu CP càng ngày càng nghiêng, đầu mâu dần dần nhắm ngay Huyền Ngư, ngấm ngầm hại người chỉ trích Huyền Ngư không dám thừa nhận, cổ tình Huyền Ngư mấy ngày nay đều tìm không thấy, trong lầu fan riêng (*của Huyền Ngư*) đều nhanh tức chết, Kiều Sâm mắt sắc nhận ra người ngay từ đầu dẫn đường hướng đi là clone fan của Lê Hoa Bạch, tuy rằng sau đó không thấy nữa, đại khái là đổi tài khoản.

10. Chương 10: Diễn Đàn Fan Cầu Nguyễn Nhất Định Thực Linh Nghiệm

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Kiều Sâm dùng clone trước kia bắt đầu nhanh chóng phản kích, không chỉ phá CP còn mắng Lê Hoa Bạch, chuyên môn đối phó kẻ nói Huyền Ngư không phụ trách. Cuối cùng khiến cho những người bất bình khác trong lầu tìm được người tâm phúc, theo tiến tẩu của cậu nói ngược trở lại. Tâm tình buồn bực của Kiều Sâm lần này bộc phát ra không ít, kết quả một cái tin nhắn riêng gửi đến đây—— vậy mà lại mời cậu vào diễn đàn fan. Kiều Sâm biết diễn đàn này, tuy rằng Huyền Ngư rất ít nói chuyện, nhưng diễn đàn này có chính chủ tọa trấn, lúc trước khi cậu muốn vào thì diễn đàn đã đủ người. Kiều Sâm đỡ khóc dở cười lấy clone Một người tên là Công Cẩn thêm vào diễn đàn, trong tin nhắn nghiệm chứng điền tên clone vào.

Rất nhanh cậu được kéo vào nhóm, hẳn là cô lương phát tin nhắn cho cậu hoan nghênh cậu đầu tiên——

Tổng quản Cá kho: hoan nghênh cô nương o(=‘=)o

Quản gia Cá chua ngọt: hoan nghênh cô nương o(=‘=)o

Nha hoàn Canh cá dưa chua: hoan nghênh cô nương o(=‘=)o

Công Cẩn: khụ khụ, chào mọi người, tôi không phải cô nương.

Quản gia Cá kho: a a a a a!!! Hóa ra là anh chàng? Các cô nương ~ đi ra tiếp khách nào

~~ Nha hoàn Cá chép: hóa ra là thiếu niên, vậy nhất định là tiểu thụ

~~ Quản gia Cá nòi lạnh: bỏ nhào tiểu thụ

~ Nha hoàn Cá hồi: trăm ngàn năm không có người mới, thế nhưng lại là nam, bà đây thật cảm động T T

Nha hoàn Cá lược: trong phủ rốt cục không phải thuần một sắc nha hoàn!!!!

Công Cẩn: xem danh thiếp của nhóm, tổng cảm thấy được rất nhiều loại kết cục của đại thần 23333333XD

Quản gia Cá chua ngọt: đại thần trăm ngàn năm không trở về phủ một chuyến, quả thực thương tâm, chúng ta chỉ có thể nhìn tên chính mình để tạm an ủi bản thân QAQ~o mau cho chúng ta cọ một cọ

~~Công Cẩn: o(*//// ///*)q tôi có phải cũng nên sửa tên một chút?

Tổng quản Cá kho: cũng không cần!!! Loại tiểu thụ sức chiến đấu MAX còn có thể bán manh, phải cho một cái đãi ngộ đặc thù

Tổng quản Cá kho: các cô nương ~ còn nhớ rõ chúng ta phía trước nghĩ muốn danh hiệu gì không?

Quản gia Canh cá dưa chua: phải nhớ rõ, thời khắc lịch sử này!

Quản gia Cá nồi lạnh: phi thường đáng giá lưu vào sử sách!

Nha hoàn Cá chép: ngẫm lại có chút chút kích động nha!

Công tử Công Cẩn: __

Kiều Sâm nhìn đến tên nhóm cả người đều sắc, khụ khụ, danh hiệu của Huyền Ngư là Gia , Kiều Sâm nghĩ nghĩ trường hợp một đám cô nương vây quanh Huyền Ngư kêu Gia, không khỏi tự chọc cười bản thân, khó trách Huyền Ngư không muốn lộ diện trên diễn đàn. Cậu lại liếc mắt một cái danh sách thành viên, phát hiện trừ quản gia chính là nha hoàn, vậy công tử không phải chính là chỉ nam sủng sao? Bản thân là nam sủng của Trình tư Nam? Luôn cảm thấy một loại gọi là then thùng play. Bên tai Kiều Sâm có chút nóng lên.

Công tử Công Cẩn: o(*////-////*)q tôi vậy mà một giây đã hiểu [tái kiến]

Nha hoàn Cá lược: thỉnh an công tử, (@^~@)~o

Tổng quản Cá kho: yên tâm không ai tranh tình cảm với cậu đâu XD trong phủ này a chỉ một mình cậu là nam, gia rất ít khi trở về ~ phát khẩn

Công tử Công Cẩn: vậy... đa tạ tổng quản chiếu cố ~ như thế nào có loại ảo giác chua xót trong lòng...

Công tử Công Cẩn: gia nhất định là công việc bận rộn mới không quan tâm phủ được

Tổng quản Cá chua ngọt: phụt, Cẩn tiểu tử cậu rất dễ đùa

tôi xem bình luận của cậu, chiến đấu lũy thừa MAX [tuyệt]

Công tử Công Cẩn: o(*////-////*)q.....

Kiều Sâm cảm thấy được đàn em gái fan của Huyền Ngư rất vui vẻ, ít nhất không có mâu thuẫn thương vàng hạ cám như trong xã đoàn cùng fan CP, dù sao tất cả mọi người đều thích Huyền Ngư, bản thân muốn thế nào cũng không quá phận, luôn tốt hơn so với một số nơi khác còn phải lo lắng người khác nói thổ lộ của cậu là ôm đùi.

Kiều Sâm hàn huyền xong lập tức off clone mở khung đối thoại với Chu Sa——

Mặc Hương Chu Sa: fan Lê Hoa Bạch quả thực không nói lý, manh CP vì sao phải dấn đại thần?! Nói đại thần không phụ trách cái gì tức chết mà!!! Chết vẫn muốn đại thần phải đi ra thừa nhận chuyện vô căn cứ này?! Mới kêu dám làm dám chịu?!

Đây là cô nàng nhắn đến mười phút trước.

Nam Hữu Kiều Mộc: thực thích ^ ^

Mặc Hương Chu Sa: cậu khá trở về? Q Q

Nam Hữu Kiều Mộc: ((_ _

Mặc Hương Chu Sa: cậu có nhớ rõ xài clone không vậy? [hoảng sợ]

Nam Hữu Kiều Mộc: đương nhiên, tôi lại không ngu!!! ( )

Nam Hữu Kiều Mộc: tôi cũng không phải Diệp Tử →- →

Mặc Hương Chu Sa: [ủy khuất] cậu biết?

Nam Hữu Kiều Mộc: tôi lại không ngu →- →

Mặc Hương Chu Sa: được rồi được rồi, không phải tôi không nghĩ nói cho cậu, là đại thần nhà cậu bảo tôi không được nói cho cậu.

Nam Hữu Kiều Mộc: đại thần?

Mặc Hương Chu Sa: kỳ thật tôi cảm thấy... hẳn là Dạ đại nói, cảm giác đại thần không phải loại người lo lắng loại chuyện này.

Mặc Hương Chu Sa: cũng không biết Diệp tiểu thụ sao rồi, sẽ không hại cậu ta đi?

Nam Hữu Kiều Mộc: (mặt thâm trầm sờ cằm) hại là khẳng định. Nhưng cũng không phải chuyện xấu gì.

Mặc Hương Chu Sa: [câu dẫn] đến bất quá một chút, lúc trước Dạ đại chủ động tìm tôi muốn tiếp kịch, tôi đã cảm thấy quý dị được chứ, hơn nữa trực tiếp giao âm thử cho tôi, thanh âm không cần quá dễ nghe như vậy? Sau đó tự lập dàn cast hoa lệ, còn nói điều kiện để thiếu nhân tình của chúng ta là tôi phải kéo Diệp Tử sửa mũi đến phối chủ dịch thụ. Nhưng lại phải dùng clone? Chẳng lẽ Diệp Tử sửa mũi nhìn thấy thì thì bỏ chạy sao.

Mặc Hương Chu Sa: bọn họ lúc trước có cùng xuất hiện sao? Lúc Dạ đại ở ẩn Diệp Tử sửa mũi còn chưa có vào giới đi? Tôi mới không tin chuyện xưa mới nghe được giọng nói thì yêu cầu huyết vậy đâu.....

Nam Hữu Kiều Mộc: khụ ~ cô có thể đoán một chút

~~ Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ không thể nhử nha.

Nam Hữu Kiều Mộc: tôi chỉ có thể nói cô đoán trúng một nửa ( )

Mặc Hương Chu Sa: bán manh lẫn lộn cầu chân tướng. () ()

Nam Hữu Kiều Mộc: mạnh mẽ bán manh bán trở về.

Mặc Hương Chu Sa: trừ phi cậu học mèo kêu bằng không tôi sẽ không hết hy vọng!

Nam Hữu Kiều Mộc: chính là như vậy, meooo

~~ Mặc Hương Chu Sa:..... cậu đồ tra thụ!! Nguyên rửa đại thần bị người khác thổ lộ!!

Nam Hữu Kiều Mộc: khụ khụ khụ... Cái kia trước sau bọn họ còn có một cái kịch phải lắp, cô còn sầu không có cơ hội bất quá? (mặt thâm trầm)

Mặc Hương Chu Sa: tôi nhìn lầm cậu rồi, cậu vậy mà là phúc hắc thụ, thể nhưng lừa dối thể nào cũng lừa dối không được. Cảm giác cậu chính là cái loại người thâm mến người khác ba bốn năm!!

Nam Hữu Kiều Mộc: [tự hỏi] cô làm sao biết tôi không phải chứ?

Mặc Hương Chu Sa: [hoảng sợ] sẽ không bị tôi nói trúng đi? Sẽ không thật là đại thần đi?

Nam Hữu Kiều Mộc: [suy]

Mặc Hương Chu Sa: Tiểu Kiều, cậu thành thật nói cậu có phải thật sự thích đại thần không? Thật là loại này.

Mặc Hương Chu Sa: nếu cậu thích đại thần thật, cậu sẽ ra tay chứ? Cơ hội tốt như vậy, nếu không ra tay đợi đợi thật sự bị bắt cóc cậu muốn đi đâu khóc đây?

Nam Hữu Kiều Mộc: [khoái trá] nếu có cơ hội tôi sẽ. Cảm ơn cô

~ Mặc Hương Chu Sa: [thẹn thùng]

Mặc Hương Chu Sa: đợi chút... Vậy cậu nói hiểu lầm là?

Mặc Hương Chu Sa: là hiểu lắm giữa cậu và đại thần? Giải quyết rồi chưa?

Nam Hữu Kiều Mộc: [tái kiến][tái kiến][tái kiến][tái kiến][tái kiến][tái kiến][tái kiến] tôi xuống trước, có việc gấp gọi di động cho tôi.

Mặc Hương Chu Sa: khoan khoan đợi đợi a!!!!

Mặc Hương Chu Sa: Kiều đại ma đầu ~ Kiều thụ không cần đi

~~(tay Nhĩ Khang)

Khỏe miệng Kiều Sâm khê nhếch, nếu không đi sẽ chống đỡ không nổi, quả nhiên trộn lẫn trong giới lâu, tất cả mọi người đều thành trình thám có phải hay không.

Cá kho

Cá chua ngọt

Canh cá dưa chua

Cá nồi lạnh

11. Chương 11: Muốn Hẹn Hò!?

Nghĩ nghĩ vẫn có chút lo lắng gọi điện thoại cho diệp Tử, quả nhiên lại trong trạng thái bận, Kiều Sâm nhún nhún vai cào cào tóc, lại gọi điện thoại cho Trình Từ Nam.

“A lô, Kiều Kiều.” Giọng nam trầm thấp truyền đến, âm cuối lên cao, có vẻ tâm tình tốt lắm.

“Nam ca, hôm nay anh về không? Có cần em đưa cơm lại phòng làm việc cho anh không?”

Đầu kia thấp giọng cười khê, lại thoáng mang chút ho khan”Khụ... Khụ, không cần, em nghỉ ngơi tốt đi, anh bên này làm xong rồi sẽ trở lại. Mấy ngày nay có ngoan ngoãn ăn cơm không?”

Kiều Sâm nhú nhú mày: “Anh bị cảm? Có uống thuốc chưa? Nghiêm trọng không? Nếu nặng phải đi gặp bác sĩ. Nhất định là nghỉ ngơi quá ít. Công tác làm không xong, trước đường hết bệnh rồi nói sau.”

Trình Từ Nam nghe câu hỏi liên tiếp như thế, trong mắt tràn đầy ý cười cùng ôn nhu: “Khụ... Khụ, được rồi, không cần lo lắng cho anh.” Dừng một chút lại dùng giọng nói có chút không xác định hỏi: “Kiều Kiều, em thứ tư có rảnh không? Anh... anh mang em ra ngoài chơi?”

“Hửn là có rảnh đi. Được thôi.” Kiều Sâm bẻ bẻ ngón tay tính toán bài tập hửn có thể làm xong nên quả quyết trả lời anh.”Nhất định phải nhớ rõ uống thuốc.” “Ừ, anh bên này còn có việc, chính em ở nhà phải nhớ ngoan ngoãn ăn cơm đó.”

Kiều Sâm nghe giọng nói khàn khàn của anh có chút đau lòng, không đành lòng tiếp tục nói chuyện với anh, nhanh chóng cúp điện thoại.

Trình Tư Nam nghe tiếng tút tút truyền ra từ trong di động, cong môi cười, tùy tay đem di động đặt lên bàn.

“Sao rồi? Cười vui vẻ như vậy? Kiều Kiều nhà cậu mới gọi tới?” Một cô gái ăn mặc hợp thời trêu chọc hỏi.

“Em ấy gọi Kiều Sâm.” Trình Tư Nam không phủ nhận lại nhắc lại một chút tên Kiều Sâm.”Chắc chắc, ngay cả nick name cũng không cho kêu, loại chiếm hữu dục này a.” Cô nàng có chút chịu không nổi nhún nhún vai. Lại hỏi: “Sao rồi? Đã nhiều năm như vậy, còn chưa thu phục.” Trình Tư Nam có chút bất đắc dĩ cười nói: “Luyện tiếc a, em ấy vẫn chưa thông suốt.” Cô gái có chút bất đắc dĩ: “Cậu đừng xem nhóc ấy như trẻ con, nói không chừng nhóc ta đều hiểu đâu?” “Hiểu cũng luyện tiếc, em không muốn em ấy về sau hối hận.” Cô nàng nói không lại anh đành buông tay: “Nghe nói Thiên Minh đã lừa được thụ nhà y trở lại, cậu hiệu suất quá thấp rồi.”

Trình Tư Nam ho khan hai tiếng cười khê: “Bọn họ không giống, bọn họ bốn năm trước nên cùng một chỗ, nếu không phải do chuyện của bọn họ, bốn năm trước em đã tỏ tình.” Trong thanh âm có chút buồn bã. Khi đó Kiều Sâm mỗi ngày dính lấy anh, mỗi ngày không phải cùng một cấp lại luôn chạy đến ban bọn anh, tất cả mọi người đều biết cái đuôi nhỏ này của Trình Tư Nam, nếu không phải Vệ Thiên Minh kiên trì xuất ngoại, rồi bỏ Diệp Tịch lúc ấy vẫn luôn ám muội, lúc ấy Trình Tư Nam sẽ thật sự thổ lộ, chỉ vì lời nói Vệ Thiên Minh ở sân bay khiến anh kiềm chế đến nay.”Tư Nam, cậu khác tôi, cha mẹ cậu đều thực tiến bộ hơn nữa xem Kiều Sâm như một người con, chỉ là người nhà tôi sẽ không đồng ý, tôi tùy tiện cùng em ấy một chỗ sẽ chỉ khiến cha tôi càng thêm nhầm vào em ấy, ba tôi coi trọng mặt mũi, ông không thiếu người nói dối tông đường, ông chỉ không thể nhận con ông là kẻ khác người.” Dừng một chút vừa cười khổ vừa nói: “Anh em ấy tôi cất dưới gối đầu bị quần gia lật ra, tôi còn cái gì cũng chưa nói, ba tôi liền nói anh cùng nó cùng một chỗ cũng được, chỉ cần anh có thể cam đoan nó không hận anh, tôi sẽ để cho mọi người đều biết chuyện của các anh, cho dù anh có thể tiếp tục thừa nhận? Anh xác định nó một học sinh trung học còn chưa thi vào cao đẳng có thể thừa nhận sao?” “Tôi hiểu ba tôi, chuyện tôi càng để ý ông càng muốn phá đi.” Nói xong Vệ Thiên Minh ra vẻ tiêu sái nhún vai. Trình Tư Nam chỉ có thể cho anh em của anh một cái ôm, vỗ vỗ vai y nghiêm nghị nói: “Vậy Diệp Tịch thì sao?” “Nếu... Nếu..... Chờ tôi có năng lực thoát khỏi gia đình tôi sẽ trở về. Nếu... em ấy còn chờ tôi mà nói.” Câu cuối cùng Vệ Thiên Minh nói cực không tự tin, thanh âm như trôi nổi trong không khí. Y giữa đầu nhìn máy bay đang lên lên xuống xuống ngoài cửa sổ, cố gắng làm cho hốc mắt phiếm hồng thoát nhìn chẳng phải đáng thương.

Trình Tư Nam lặng im hồi lâu nở nụ cười, dùng nắm tay nắm lấy ngực y: “Không có nếu, nếu cậu muốn giúp gì thì nói cho tôi biết.” Vệ Thiên Minh chạm nắm tay với anh, dùng hai mắt phiếm hồng chớp chớp bán manh một cái: “Anh em tốt, vậy cậu giúp tôi chiều cổ Diệp Tịch đi. Chính là giúp tôi cưỡng chế đi đời ruồi bọ xung quanh em ấy đi.” Trình Tư Nam cười ra tiếng, nhướn nhướn mày: “Cậu không sợ tôi.....” “Vợ anh em không thể đoạt, hơn nữa chính cậu thăm mền Tiểu Kiều mười năm như một tôi mới không tin cậu bỏ được nhóc ấy xuống.” “Hết thấy thuận lợi.” “Yên tâm.” Hai người đều không có chú ý tới chỗ rẽ bức tường bọn họ dựa vào kia một thiếu niên thanh tú đang ngồi xổm, tóc che ánh mắt thấy không rõ về mặt, răng nanh cắn chặt môi, hai tay siết chặt ôm lấy đầu gối, trên mặt đất còn có một vòng nước mắt.

Cũng chính là khi đó, Trình Tư Nam một lần nữa lo lắng quan hệ giữa anh và Kiều Kiều, giống như lời của Vệ thiên Minh, anh phải lo lắng không phải là trong nhà phản đối, mà lo lắng Kiều Kiều về sau sẽ hối hận, Hơn nữa lúc ấy Kiều Kiều hỏi anh có nam nhân thổ lộ với anh thì thế nào? Anh nghĩ có nam sinh thổ lộ với Kiều Sâm kết quả lúc hỏi lại Kiều Sâm lại kích động các loại, Trình Tư Nam chỉ nhớ rõ Kiều Sâm nói một câu: “Không có nam sinh thổ lộ với em, ai nha, cho dù có, em cũng sẽ không nhận, em..... em lại không thích nam sinh khác.” Lúc ấy trong lòng Kiều Sâm nghĩ cậu chỉ thích Trình Tư Nam, lại không nghĩ những lời này khiến Trình Tư Nam hiểu lầm bản thân thích nữ sinh.

Này một đời là bốn năm, rốt cuộc đời đến Kiều Kiều nhà anh đến tuổi nói chuyện yêu đương, anh có chút không biết phải nói thế nào để không dọa người chạy mất.

“Muốn thử đề nghị của chị không?” Cô nàng huýt sáo hỏi.”Chị là nói.....?” Trình Tư Nam lâm vào tự hỏi.”Chu Sa một mực muốn chị trao quyền Trúc mã .” “Bộ này vốn chính là viết cho hai đứa. Nếu cậu không đồng ý chị khẳng định sẽ không trao quyền, cho dù trao quyền cậu hẳn cũng không muốn người khác đến phối âm đi?” Cô thành khẩn đề nghị: “Nhưng mà, đem tiếng lòng của cậu thông qua kịch truyền thanh nói cho Kiều Sâm không phải cũng tốt lắm sao?”

Trình Tư Nam có chút do dự: “Tự tỷ, chị để em nghĩ lại một chút, trước đừng trả lời cô ấy.” “Được, cậu nghĩ kỹ rồi nói cho chị.” Trần Tự một bên vừa ý lật mở đề án thiết kế của Trình Tư Nam một bên trả lời.

Kiều Sâm bên kia có chút hoang mang nghĩ: thứ tư? Thứ tư là ngày đặc biệt gì sao? Thứ tư? A!! Thứ tư là valentine trắng. Trình Tư Nam hẹn cậu lễ valentine trắng ra ngoài chơi?! A a a a a a a a! Kiều Sâm vui vẻ muốn xuống lầu chạy vài vòng. Tỉnh táo lại cẩn thận ngắm nghĩ có thể là đúng dịp hay không? Mặc kệ mặc kệ, chocolate cho lễ tình nhân cậu làm là nhất định rồi!

12. Chương 12: Ra Cửa Không Xem Lịch

Kiều Sâm nhận được điện thoại về mặt đen thui, một bạn gái cùng tổ sinh bệnh vào bệnh viện, vì thế nhiệm vụ còn lại dừng trên người cậu, Kiều Sâm nghĩ nghĩ về mặt trào phúng của nữ ma đầu nếu bài tập không xong, không hiểu sao run rẩy, khổ đại cừu thâm nhìn chằm chằm tủ lạnh. Lặp lại: “Sao không nhanh chút không nhanh chút.” Cô bé tóc hai bím bên cạnh run rẩy nhìn Kiều Sâm toàn thân tỏa hắc khí, thật cẩn thận mở miệng: “Xin lỗi, nếu cậu gấp mà nói, chúng tôi có thể cung cấp dịch vụ đưa hàng đến tận cửa.” Đôi mắt Kiều Sâm sáng lên, sau đó nghĩ nghĩ nói: “Vây mấy cô có thể dùng socolate trắng viết chữ lên mặt hay không?” “Đương... Đương nhiên có thể.” Kiều Sâm gãi gãi tóc, sắc mặt có chút đỏ lên nói: “Cũng không phải thực phức tạp, tôi viết lên giấy.” Kiều Sâm do dự một chút viết xuống hai chữ SN, lại để lại địa chỉ nhà phía dưới. Kiều Sâm viết xong còn lắc lắc bút, sao không ra mực tốt nhỉ. Không có lưu ý chữ N vừa mới viết xong bị mực nhiễu nhòe đi. Đưa cho em gái: “Cám ơn cô, giúp tôi đưa đến địa chỉ bên trên.” Nói xong Kiều Sâm còn cẩn thận đối với chocolate còn chưa đông tốt trong tủ lạnh: “Please mà, hạnh phúc của ca ca phải dựa vào mà.” Nói xong liền phóng ra nhà ga như một cơn gió.

“Leng keng leng keng” “Đã trở lại?” Trình Tư Nam vừa mở cửa vừa hỏi. Kết quả nhìn thấy một tiểu loli tóc hai bím đứng ngoài cửa, đuôi lông mày dễ nhìn hơi hơi nhếch lên.”Cô là?”

Lúc em gái loli nghe thấy thanh âm kia lỗ tai mềm nhũn: “Kia... Cái kia.” Ma ma, vì sao nam nhân này thoạt nhìn thực sinh khí.”Nơi này là nhà của Kiều Sâm sao?”

Trình Tư Nam gật gật đầu, dựa vào khung cửa hoàn toàn không có ý cho người đi vào. “Cái, này, này, này... này là của cậu ta.” Ma ma, thật quá hung dữ. Em gái loli cúi đầu nhét hộp quà tặng vào ngực Trình Tư Nam, cũng không quay đầu lại chạy mất.

Trình Tư Nam ngồi trên sofa, lướt weibo, thường thường ngắm chiếc hộp trên bàn một cái. Trong đầu

có hai đứa nhóc đáng đánh nhau. Đứa áo đen nói: “Nhìn một cái.” Đứa áo trắng nói: “Phải tôn trọng riêng tư của người khác.” Đứa áo đen tiếp tục dụ dỗ: “Chỉ liếc nhìn một cái.” Đứa áo trắng ôm cánh tay tức giận: “Không được!” Trên đầu đứa áo đen mọc ra hai cái sừng ác ma: “Kiều Kiều rất đơn thuần, tôi phải phòng ngừa em ấy bị lừa.” Đứa áo trắng lạnh lạnh nói: “Cậu ấy không đơn thuần. Đã có thể nói yêu thương.” Ngay cả cánh của đứa áo đen cũng bung ra: “Đúng, ta chính là phòng ngừa em ấy bị nữ sinh này lừa.” Đứa áo trắng phùng má buồn bực lui vào một góc. Trình Tư Nam hít sâu một cái, mở ra cái hộp đóng gói đẹp đẽ. Quả nhiên là một hộp chocolate đen, tâm trình Tư Nam như bị quăng vào lọ gia vị, trong lúc nhất thời chưa chút đắng cay mặn đều đủ cả. Trình Tư Nam lấy lại bình tĩnh, nâng tay gọi điện cho Kiều Sâm, nội tâm không ngừng thuyết phục bản thân nhóc con nhà mình là đứa trẻ tốt, có một hai người theo đuổi cũng là bình thường.

“A lô... Kiều Kiều.” Thanh âm dễ nghe của Trình Tư Nam có một tia khàn khàn, “Nam ca...” Kiều Sâm bên kia có chút ồn ào.”..... Vừa rồi có người tặng một cái hộp cho em.” “A, tới rồi nha.” Kinh hỉ trong thanh âm Kiều Sâm ai cũng đều nghe ra được, còn mang theo chút khấn trợ.”Cái kia, Nam ca, trường học của em bên này có chút chuyện, hôm nay em về không được.” Kiều Sâm lại ngượng ngùng lại áy náy. Trình Tư Nam khép mắt lại: “Ừ, là một em gái tóc hai bím đưa tới.” Kiều Sâm bên kia không biết đang vội cái gì mà thanh âm có chút mơ hồ: “Em biết a.” Vậy ra cậu biết. Chút hy vọng cuối cùng của Trình Tư Nam bị xé nát.”Nam ca, chocolate không thể giữ, anh... anh ăn đi.” Kiều Sâm giống như muốn che dấu cái gì, nói liên miên lan man: “Còn có thuốc trên bàn anh thấy không, nhớ uống.....” Trình Tư Nam nhìn thấy thuốc đặt trên tờ ghi chép cẩn thận của Kiều Sâm trên bàn, chưa sót cười cười: vậy ra... Em thực sự xem anh như anh trai. Lúc trước nhìn động tác nhỏ của Kiều Sâm trong lòng ngọt ngào giờ như nuốt phải hoàng liên, lúc ấy ngọt bao nhiêu bây giờ chưa xót bấy nhiêu.”Nam ca, kỳ thật em muốn nói với anh.....” “Tút —— tut tut” Kiều Sâm ảo não nhìn di động tự tắt máy, thật vất vả cố gắng lấy dũng khí đi tỏ tình, kết quả đâu? Sao cảm thấy hôm nay ra cửa không xem lịch.

Trình Tư Nam ngồi trên sofa một buổi chiều động cũng không động ngẩng người nhìn về phía chocolate, phát hiện chính mình căn bản không có bao dung như bản thân nghĩ, trước kia anh nghĩ cho dù Kiều Sâm không tiếp thu mình, bản thân cũng có thể che chở cậu cả đời. Chỉ là anh lại phát hiện anh căn bản không thể nghĩ đến cậu cùng nữ sinh khác tiêu sái tiến vào lễ đường, đúng, anh hiện giờ ngay cả Kiều Sâm nhận chocolate tình nhân đều không thể chịu nổi, dục vọng hủy diệt trong lòng mãnh liệt trước nay chưa từng có. Vươn tay bóc lên một khối chocolate, mặt trên viết chữ S đáng yêu mặt sau vẽ hình trái tim, S? —— Sâm? Kêu thật đúng là ngọt ngào nha. Khóe miệng Trình Tư Nam gợi lên một nụ cười ngoan lệ. —— bẹp bẹp ăn hết cả một hộp chocolate, một khối cũng không thừa.

*****

“Alo, xin chào.” Kiều Sâm rốt cục hoàn thành xong bản báo cáo, như trút được gánh nặng tê liệt ngã xuống trước máy tính.

Bên kia giọng nữ dịu dàng vang lên: “A, gọi được gọi được.” “Là Kiều thụ sao?” Kiều Sâm sững sốt, phản ứng đây là dãy số mình đã share. “Là tôi, cô là... Chu sa?” “A a a a a! Thật kích động, bà đây lúc sinh thời lại thu hoạch được một cái thụ âm. Giọng cậu dễ nghe như vậy không đi phối kịch thật quá lãng phí, không bằng cậu phối thụ âm bộ kịch tới của tôi đi.....” blablabla nói một đồng, hơn nửa ngày mới nói: “A! Tôi quên chính sự. Cái kia tôi gửi âm thơ kì thứ nhất của Nguyệt văn trường ca tủy cho cậu, cậu có rảnh thì đi làm chút, nhưng mà không vội.” Kiều Sâm sững sốt, thể nhưng ngay cả âm thơ đều thu xong, cậu bao lâu rồi không có chú ý nhị thứ nguyên: “A, được, tôi ở tam thứ nguyên bận rộn xong rồi, hẳn rất nhanh có thời gian rảnh.” “Vậy là tốt rồi, cậu không biết cậu không ở ngày ngày phát sinh biết bao nhiêu bất quái kinh hồn.” Kiều Sâm cười cười: “Tôi đoán đoán, Diệp Tử cùng Dạ đại cùng một chỗ.” “A! Sao cậu biết? Khó trách cậu nhìn lén.” Kiều Sâm buồn cười nói: “Cô đã nói âm thơ kì thứ nhất thu xong rồi,

vậy khẳng định hai người bọn họ chắc chắn hòa hảo.” “Được rồi, cậu có chút thông minh, vậy cậu lại đoán đoán thêm một cái bát quái lớn nữa, về đại thần.” Cái này Kiều Sâm thật sự nhíu mày, trong khoảng thời gian này, Trình Tư Nam thật sự rất kỳ quái, mỗi ngày tặng ca, về nhà cũng đem công tác dọn về, khóa trái chính mình trong phòng. Trừ bỏ ăn cơm cậu căn bản không thấy người, lúc ăn cơm cũng chỉ là mấy câu kia “Ăn nhiều một chút.” “Ăn cái này.” “Nhai chậm.” Chuyện này có chút không ổn a!!!! Kiều Sâm thật sự thất bại muốn hất bàn.

Nhưng lại quanh co lòng vòng nói với cậu: “Kiều Kiều a, em còn nhỏ, không vội mà nói chuyện yêu đương.”

“.....” Chỉ là cậu thực gấp a.

“Hiện tại con gái đều rất chủ động, vẫn nên tìm người hướng nội một chút mới tốt.” Trình Tư Nam nghĩ đến em gái chủ động tặng chocolate kia đồng ý sâu sắc.

“.....” Chỉ là em không tính toán tìm nữ a.

Chocolate anh đã ăn sạch, vậy hiện tại sao lại thế này chứ.

13. Chương 13: Người Cậu Thích Thành Tình Dịch Của Cậu?

Kiều Sâm rối rắm thật lâu quyết định thỉnh giáo người có kinh nghiệm ——

Nam Hữu Kiều Mộc: Diệp Tử Diệp Tử Diệp Tử Diệp Tử Diệp Tử Diệp Tử!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: giang hồ cấp cứu!!!!!!!!!!!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: mau nói cho tôi biết vì sao tặng người mình thích chocolate nhưng anh ta lại không có phản ứng gì!!

Nam Hữu Kiều Mộc: hơn nữa gần đây rõ ràng mất hứng!!!! Vì sao!!!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: mau ra đây!!!! Gặp sắc quên bạn!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: nếu không ra tôi sẽ nói cho Minh Nguyệt Dạ cậu vẫn thăm mếm y!!!!!!

[Nam Hữu Kiều Mộc cho Diệp Tử một cái buzz]

Diệp Tử: hửm?

Diệp Tử: đến nói nghe một chút. [câu dẫn][câu dẫn][câu dẫn][câu dẫn]

Nam Hữu Kiều Mộc: QAQ anh không phải Diệp Tử.....

Nam Hữu Kiều Mộc: anh làm gì Diệp Tử rồi QAQ

Diệp Tử: [sụt] đang ngủ

Diệp Tử: đến, chúng ta đến tâm sự.

Diệp Tử: Tiểu Diệp Tử có nói với cậu về tôi?

Nam Hữu Kiều Mộc: QAQ anh có thể coi như tôi chưa từng tới không.....

Nam Hữu Kiều Mộc: xin chào Dạ đại, Dạ đại tái kiến [tái kiến]

Diệp Tử: cậu nói cho tôi Diệp Tử đã nói gì, tôi có thể giải đáp vấn đề kia của cậu. [mỉm cười]

Nam Hữu Kiều Mộc: thật sự sao [đáng thương]

Kiều Sâm là thật bị làm cho sứt đầu mẻ trán, rõ ràng hết thấy nên chuyển biến theo hướng tốt, kết quả đâu, tâm tình Trình Tư Nam càng ngày càng kém, thường thường nhìn cậu không nói lời nào, mở miệng là nói về cuộc sống yêu đương của cậu, Vệ Thiên Minh thân với Trình Tư Nam như vậy, nói không chừng đúng là có thể có biện pháp.

Diệp Tử: cậu nói trước.

Nam Hữu Kiều Mộc: Diệp Tử nói cậu ta thăm mền học trưởng trung học sau đó học trưởng trung học ra đi còn cậu ta một mực chờ y sau đó học trưởng nhân tra kia trở lại. Để tôi uống miếng nước đã.

Diệp Tử: trong lúc đó em ấy không hề nói chuyện yêu đương với ai?

Diệp Tử: còn có tôi nhìn thấy cậu mắng tôi [mỉm cười]

Nam Hữu Kiều Mộc: anh nhìn lầm rồi [mỉm cười]

Diệp Tử: nhìn tại phần cậu nói nhiều như vậy tôi có thể giúp cậu giải quyết vấn đề của cậu một chút. Cho dù cậu mắng tôi a. [mỉm cười]

Nam Hữu Kiều Mộc: làm một công tâm nhân lớn chút sẽ chết sao.

Diệp Tử: cậu thích nam sinh?

Nam Hữu Kiều Mộc:... đúng

Diệp Tử: cậu tặng lễ vật vào lễ tình nhân?

Nam Hữu Kiều Mộc:... đúng

Diệp Tử: trong nick name của cậu có tên người cậu thích?

Nam Hữu Kiều Mộc:... đúng

Diệp Tử: cậu ở thành phố S?

Nam Hữu Kiều Mộc: đúng đúng... nhưng này đó có một nửa đồng nào quan hệ đến anh sao? ( )

Diệp Tử: tuy rằng thực trùng hợp, nhưng tổng hợp lại tin tức phía trên, tôi có lý do tin tưởng đây không phải một cái trùng hợp, còn có, tôi cảm thấy cậu không có hy vọng.

Nam Hữu Kiều Mộc: chờ chờ!!! Dựa vào cái gì tôi không hy vọng, tôi không có hy vọng chẳng nhẽ anh có hy vọng?!!

Diệp Tử: tôi có Tiểu Diệp Tử, cũng không giành với cậu. Giành với cậu chính là đại thần. [sờ cằm] tôi nghĩ cậu thích A Huyền, không nghĩ đến cậu cùng hắn lại là tình địch.....

Diệp Tử: [hình ảnh]

Kiều Sâm nhìn chăm chăm hình ảnh kia, trợn mắt há hốc mồm, cảm thấy thế giới nhất định đều huyền diệu, hình ảnh là chụp lại màn hình weibo ————

@CV Huyền Ngư: a, người tôi thích nhận được chocolate người khác tặng, mọi người nói tôi có nên ăn sạch nó hay không? [hình ảnh]”

Hình ảnh rõ ràng là chocolate Kiều Sâm làm ngày đó, Kiều Sâm phóng đại hình ảnh, phát hiện mặt trên chocolate viết là S cộng một cái trái tim. A a a a a a!!! Nói rõ SN rồi sao lại không đăng tin như thế? Tôi đặc biệt yêu cầu viết tiếng Trung viết tiếng Trung!!

Diệp Tử: vốn nghĩ giữ hình này về sau cười nhạo hần một chút, không nghĩ đến dùng nhanh như vậy. Đừng tìm, lúc ấy hần hình như uống rượu, rất nhanh liền xóa.

Diệp Tử: nhìn tình huống cậu lâu như vậy còn chưa trả lời mà nói, đây thật đúng là cậu tặng? [tự hỏi]

Diệp Tử: tôi khuyên cậu đừng chen chân vào chuyện của hai người bọn họ, hai người bọn họ đã bên nhau từ nhỏ, xem cậu là bạn của Tiểu Diệp Tử tôi khuyên cậu vẫn nên buông tha đi.

Diệp Tử: tuy rằng Huyền Ngư là tên muộn tào, như vậy cũng không chịu thổ lộ, nhưng tôi cảm thấy người kia nếu không thích hần cũng sẽ không thích cậu.

Diệp Tử: hơn nữa hần đã tính toán thổ lộ, cậu đừng hao tâm tổn trí nữa.

Kiều Sâm thu hồi lại con chuột đang trượt trên weibo của Huyền Ngư, nắm tóc bản thân, dở khóc dở cười, này nên giải thích làm sao a. Chờ Vệ Thiên Minh nhắn mấy cái QQ xong, Kiều Sâm mới cảm nhận được sung sướng đến muộn. A a a a a a! Trình Tư Nam thích cậu?! Nhìn nhìn câu cuối cùng, hơn nữa tính toán thổ lộ với cậu? Kiều Sâm ngây ngô bên cười bên lăn lộn trên giường. Cái loại cảm giác này tựa như vui sướng ngay sau khi bị thương quá độ. Người bản thân thậm chí kỳ thật vẫn luôn thích mình?

Kiều Sâm đột nhiên cảm thấy được thế giới đều sáng ngời, xem Vệ Thiên Minh cũng thuận mắt hơn. Đại nhân đại lượng tha thứ cho gương mặt trào phúng của y, dù sao bản thân cũng hãm hại y không ít. Hơn nữa nếu không có y đuổi tình địch giúp mình như vậy, cậu không biết còn muốn rồi rắm bao lâu.

Nam Hữu Kiều Mộc: anh ấy tính toán thổ lộ thế nào?

Diệp Tử: [xem thường] hần là CV..... cậu nói coi?

Khóe miệng Kiều Sâm không chế không được nhếch lên, cảm thấy nếu soi gương nhất định cười như một thằng ngốc, lúc đang định nói cho Vệ Thiên Minh chân tướng dọa y một cái.

Một cái buzz bắn ra ——

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ Kiều thụ Kiều thụ ~~~~~

Mặc Hương Chu Sa: rốt cục thấy cậu login ~~~~~

Mặc Hương Chu Sa: cậu có phải bận việc trong tam thứ nguyên xong rồi ~~~~~

Mặc Hương Chu Sa: tiếp kịch hay không ~ có đại thần đó ~

Kiều Sâm vốn trước không nghĩ trả lời, nhưng thấy hai chữ đại thần, ngừng lại ——

Nam Hữu Kiều Mộc: kịch gì?

Mặc Hương Chu Sa: rốt cục lên rồi!!!

Mặc Hương Chu Sa: văn của Tụ tỷ a, chính là lúc trước tôi nói với cậu cái mà tôi một mực muốn bản quyền đó...

Mặc Hương Chu Sa: chính là Trúc mã lúc trước tôi nói với cậu thực xúc động tôi đó!! Tuy rằng kết thúc mở!! Tuy rằng là đoản thiên!! Nhưng tôi vậy mà xem khóc!! Điểm khóc của người ta giảm rồi!!

Nam Hữu Kiều Mộc: Huyền Ngư phối sao? Được ~ đến lúc đó kéo tôi vào tổ là được rồi.

Mặc Hương Chu Sa: khụ khụ, Kiều thụ, tôi lúc trước không phải nói giỡn với cậu, cậu có tính phối thụ âm không?

Nam Hữu Kiều Mộc: (o) tôi? Tỷ tỷ, tôi là hậu kỳ a.....

Mặc Hương Chu Sa: tôi biết tôi biết... Nhưng hiện tại tôi tìm không thấy người a.....

Nam Hữu Kiều Mộc: đối diễn cùng đại thần a, còn có thể tìm không thấy người? (#)

Mặc Hương Chu Sa: nói đến này tôi đều muốn khóc!! Tụ tỷ nói, có thể trao quyền, điều kiện là đại thần phải làm công âm, cái này tốt lắm được thôi, nhưng chị ấy nói thụ âm phải do đại thần chọn, nói trắng ra là, đại thần chính là kẻ hoạch kịch này a!!! Làm fan nào tàn của đại thần tôi thực cao hứng được không!!! Nhưng là!!! Đại thần đã phủ quyết hết mọi CV phối thụ thích hợp trong xã đoàn!!! Tôi hiện tại tìm không thấy người!!! Sau đó tôi nghĩ đến cậu.

Nam Hữu Kiều Mộc: = = cô cảm thấy tôi thích hợp sao..... Tôi một chút kinh nghiệm đều không có được không!!

Mặc Hương Chu Sa: đại thần nói ra hai cái yêu cầu, tôi cảm thấy cậu thực phù hợp ~~~

Mặc Hương Chu Sa: đầu tiên, không cần CV nổi tiếng không thích ghép CP. Tiếp theo, thanh âm phải

là giọng thiếu niên trong sáng sạch sẽ.

Nam Hữu Kiều Mộc: = = cô đang khen tôi sao?

Kiều Sâm đột nhiên trở nên có chút khẩ trương, sẽ không là kiêu cậu nghĩ đến đi, ngón tay có chút run rẩy, hít sâu một hơi bình ổn tâm thần.

Nam Hữu Kiều Mộc: kịch bản chia tôi xem xem.

Mặc Hương Chu Sa: [văn kiện]

Mặc Hương Chu Sa: Tiểu Kiều, cậu không phải thích đại thần sao? Đây chỉ sợ là cơ hội cuối cùng, cậu nhất định phải bắt lấy a, tôi nghe nói anh ta có người thầm mến QAQ vượt ve Kiều thụ.....

Kiều Sâm run rẩy nhấp mở văn kiện ——

Kịch bản Trúc mã

Màn thứ nhất

Lâm Kiều: Tiểu ca ca, anh ở trong này làm gì vậy? (giọng điệu ngây ngô)

Trần Nam: (trầm mặc không nói)

Lâm Kiều: Tiểu ca ca, muốn qua nhà em chơi không, ma ma em hôm nay làm chân gà ăn ngon. (tiếng nước miếng)

Trần Nam: (nhỏ giọng khóc thút thít)

Lâm Kiều: Tiểu ca ca, anh không cần khổ sở. (tay áo lau mặt)

Lâm Kiều: uhm, chia anh một viên kẹo. (đáng yêu)

Trần Nam: (tiếp nhận kẹo) cảm ơn (nhỏ giọng)

Lâm Kiều: nội em nói, khổ sở liền ăn kẹo ngọt, trong lòng ngọt, sẽ không khổ sở.

Trần Nam: (lột kẹo)

Lâm Kiều: khi em nhớ nội, sẽ ăn kẹo. Không buồn nữa.

Lâm Kiều: ma ma một ngày chỉ cho em ăn hai viên kẹo. Anh buồn như vật, uhm, em cho anh một viên nữa. (lục lục túi tiền)

Trần Nam: (siết chặt kẹo trong tay) cảm ơn em.

Hốc mắt Kiều Sâm có chút ướt át, khi đó cậu ba tuổi, vừa mới chuyển nhà lại đây không có quen bạn bè, lần đầu tiên nhìn thấy Trình Tư Nam ngồi trong hoa viên nứt nở, ông nội anh vừa mới mất, cha mẹ lựa chọn lấy công việc quên đi đau xót, lại không bận tâm đến tâm tình của Trình Tư Nam thoát nhìn như người lớn thực ra vẫn còn là trẻ nhỏ. Lúc đầu là Kiều Sâm mỗi ngày tìm Trình Tư Nam cùng anh nói chuyện phiếm, sau biến thành Trình Tư Nam ở phía sau cậu che chở cậu, cho đến bây giờ. Chuột trượt xuống ——

Màn thứ hai

Lâm Kiều: Tiểu ca ca tiểu ca ca, chúng ta đi bờ sông bắt cua được không. (vui)

Trần Nam: Trần Nam, anh gọi là Trần Nam.

Lâm Kiều: Trần —— Nam, Nam ca ca, em gọi là Lâm Kiều. Anh rất cục cười rồi, lúc anh cười rộ lên tương đối đẹp hơn.

Trần Nam: em biết cái gì gọi là đẹp sao?

Lâm Kiều: (vẫy ngón tay) em biết a, ba ba em nói mẹ em rất đẹp.

Trần Nam: (cười khúc khích) nam nhân không thể dùng đẹp để hình dung.

Lâm Kiều: mặc kệ mặc kệ, dù sao Nam ca ca chính là đẹp.

Lâm Kiều: Nam ca ca, mau tới đây. Nơi này có tảng đá đẹp nè.

Trần Nam: Kiều Kiều, cẩn thận trơn.

(rào một tiếng)

Lâm Kiều: a..... Nam ca ca.....

Trần Nam: Kiều Kiều!

(tiếng cứu người)

Lâm Kiều: Nam ca ca, anh không sao chứ. (rơi nước mắt)

Trần Nam: khụ... khụ.....

Lâm Kiều: chính là thiệt nhiều máu. Oa.....

Lâm Kiều: Nam ca ca, anh đừng chết mà..... Oa.....

Trần Nam: anh... anh không sao, đi gọi người.

Kiều Sâm che miệng cố gắng không để mình khóc ra tiếng, đó là lần đầu tiên Trình Tư Nam cứu cậu, cũng là một lần cuối cùng cứu cậu, lần cứu cậu đó, lưng Trình Tư Nam bị lưới sắt còn sót lại bên cạnh dòng sông cắt qua, khiến anh nằm viện hơn nửa tháng, bây giờ còn có thể nhìn thấy vết sẹo mờ mờ. Trên người Trình Tư Nam vết sẹo lớn nhỏ lưu lại vì cậu, vì cậu đánh nhau, giúp cậu chịu tiếng xấu, còn giúp cậu chịu một bàn tay của ba ba cậu, còn có lần đầu tiên nấu cơm bị phỏng.....

Phía sau đều là bọn họ chậm rãi lớn lên, Kiều Sâm xuyên qua kịch bản giống như thấy được bọn họ khi đó, bản thân nghịch ngợm gây sự cùng với đại ca ca đứng bên cạnh mình bộ dạng vui vẻ ổn trọng. Thấy được thiếu niên trung nhị thời phản nghịch vì tự chứng minh bản thân không muốn chơi cùng Trình Tư Nam nữa, kết quả bị ủy khuất cuối cùng không cần mặt mũi cũng phải quay về tìm Nam ca ca của cậu. Cũng thấy được thì ra chính mình không phải không có được đưa thư tình, mà toàn bộ thư tình đều bị Trình Tư Nam cho dù có ổn trọng nhưng trước mặt người thương cũng sẽ giả trò lòng dạ hẹp hòi kia giấu đi. Thấy được thì ra nam sinh thật cẩn thận thăm mền tiểu ca ca của mình kia đã được tiểu ca ca của mình yêu thầm. Kiều Sâm khóc khóc cười cười, kết thúc câu chuyện, Trần Nam vẫn như cũ chờ đợi Kiều Kiều mỗi ngày chiều miêu đậu cầu (*trêu hoa ghẹo nguyệt, nhiều chuyện, thích vô gộp vui*), cho dù Kiều Kiều của anh vĩnh viễn không tìm không phổi không thể lý giải tình yêu của anh.”Đồ ngốc, ai bảo em không hiểu.” Kiều Sâm bên khóc bên mắng.

Trung nhị ( ) Xuất phát từ cụm từ “bệnh trung nhị” (gọi là chứng mộng hai) là tục ngữ của người Nhật Bản – chỉ sơ trung năm hai (tương đương với lớp 8 bên mình), thanh thiếu niên ý thức về cái tôi quá lớn đặc biệt là trong lời nói và hành động, tự tưởng coi mình là trung tâm. Mặc dù gọi là “bệnh” nhưng nó không cần thiết phải chữa, y học cũng không cho vào “bệnh tật”. Ở Việt Nam, “bệnh trung nhị” có tên gọi khác là “bệnh tuổi dậy thì”.

Thì ra còn có loại phương thức thăm mền bao phủ quanh con người ta giống như không khí của Trình Tư Nam, tự mình gieo vào một loại cảm giác tồn tại, phương thức si hán âm thầm thật sự rất khó hiểu được.

May mắn chính là, người anh thích vừa vặn là chính mình.

Tác giả:

Tiểu Kiều rất cục không cần khổ bức yêu đơn phương, thật đáng mừng.

14. Chương 14: Kinh Hỉ

Kiều Sâm mở khung chat với Chu Sa ——

Nam Hữu Kiều Mộc: QAQ tôi tiếp.

Mặc Hương Chu Sa: thật tốt quá!! Tôi đưa một đoạn hội thoại, cậu thử âm trước.

Mặc Hương Chu Sa: có xem khóc hay không!!

Nam Hữu Kiều Mộc: QAQ

Mặc Hương Chu Sa: ha ha ha, tôi chỉ biết điểm khóc thấp không chỉ một mình tôi!!

Nam Hữu Kiều Mộc: ghi xong đưa cho cô.

Mặc Hương Chu Sa: được được được được, có gì không hiểu tới hỏi chị đây nha gào gào gào!!

Kiều Sâm nghĩ nghĩ phát cho Minh Nguyệt Dạ một cái thỉnh cầu kết bạn, chỉ chốc lát sau Minh Nguyệt Dạ hiện ra trong danh sách bạn tốt của cậu, Kiều Sâm nhìn nhìn biểu tượng của y, nhếch miệng, là một phiến lá nhỏ màu xanh biếc, loại cảm giác người có tình sẽ thành thân thuộc thật tốt, không đúng, chính mình còn chưa tính, nhưng mà, tuy rằng cậu có tâm nhận mệnh làm thụ, nhưng loại chuyện thổ lộ này, là nam nhân sẽ chủ động tiến tới——

Nam Hữu Kiều Mộc: ở?

Minh Nguyệt Dạ: cậu sẽ không thương tiếc tình cảm đã mất đi của bản thân chứ.

Nam Hữu Kiều Mộc: anh không móc người ta sẽ chết sao?

Minh Nguyệt Dạ: đừng, chúng ta còn không có quen như vậy.

Nam Hữu Kiều Mộc: tôi nói với anh một chuyện, nhưng anh phải giữ bí mật.

Minh Nguyệt Dạ: không phải là không cho tôi nói cho Huyền Ngư thôi sao, tôi không nhiều chuyện như vậy.

Nam Hữu Kiều Mộc: anh phải thề nếu nói, sẽ không được lên giường Diệp Tử—— hai tháng!

Minh Nguyệt Dạ: có cần ác như vậy không. Chỉ cần cậu không phá hư chuyện của hai người họ, tôi có thể giữ bí mật.

Nam Hữu Kiều Mộc: Vệ Thiên Minh ^^

Minh Nguyệt Dạ: cậu... cậu biết tôi?

Nam Hữu Kiều Mộc: Vệ đại ca ^^

Minh Nguyệt Dạ: cậu từ từ.

Nam Hữu Kiều Mộc: không cần hỏi. Em là Kiều Sâm.

Minh Nguyệt Dạ: má ơi!! Thế giới huyền huyền.

Minh Nguyệt Dạ: A Nam biết không?

Nam Hữu Kiều Mộc: o(*)

Minh Nguyệt Dạ: tính anh hỏi không, vậy nhóc biết hẳn thích nhóc? Nhóc nghĩ thế nào.

Nam Hữu Kiều Mộc: (— (_ _

Minh Nguyệt Dạ: anh có chút loạn, nhóc để anh sắp xếp lại cái.

Kiều Sâm quyết định giải thích rõ ràng, dù sao chuyện sau này còn muốn y hỗ trợ ——

Nam Hữu Kiều Mộc: em ngay từ đầu đã biết Huyền Ngư là Trình Tư Nam Trình Tư Nam là Huyền Ngư,

em vào giới là bởi vì anh ấy, nhưng mà anh ấy không biết, hộp chocolate của em kia là em đưa cho anh ấy, nhưng hình như bị hiểu lầm.

Minh Nguyệt Dạ: vậy nói cách khác nhóc thích Trình Tư Nam!! anh rốt cuộc không cần cùng hần uống rượu giải sầu nữa!!

Minh Nguyệt Dạ:..... Tiểu tổ tông, hai người thật sự là rất biết gây sức ép [cường]

Minh Nguyệt Dạ: không phải, nhóc nói cho anh biết nhiều như vậy sao lại có loại dự cảm không rõ.....

Nam Hữu Kiều Mộc: Vệ đại ca ^^ anh nhớ rõ phải giữ bí mật nha.

Minh Nguyệt Dạ:!!!!!!!!!!!!!!

Minh Nguyệt Dạ: trước tiên nói cho anh biết vì cái lông gì!!!!!!!!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: anh có biết Huyền đại định phối Trúc mã đi ^^

Minh Nguyệt Dạ:..... Biết.

Nam Hữu Kiều Mộc: Chu Sa tìm em phối chủ dịch thụ...

Minh Nguyệt Dạ: vậy nhóc nhận không phải vừa lúc sao, Tự tử vốn dựa theo chuyện của hai người mà viết.

Nam Hữu Kiều Mộc: anh nói là nam nhân có phải nên chủ động thổ lộ hay không, không thể do do dự dự.

Minh Nguyệt Dạ:..... Phải anh cuối cùng cảm thấy toàn thân nao nao.

Nam Hữu Kiều Mộc: em muốn phối chủ dịch thụ, nhưng không muốn để Nam ca biết em là ai. ^^

Minh Nguyệt Dạ:!! Nhóc muốn anh giúp nhóc gạt A Nam?!!

Minh Nguyệt Dạ: điều này sao có thể, thanh âm vừa nghe là biết a!!

Nam Hữu Kiều Mộc: cho nên mới cần Vệ đại ca anh hỗ trợ an, em lúc trước nghe dự cáo của Nguyệt văn , kỳ thật cùng giọng của anh cũng không quá giống, khó trách không sợ bị phát hiện. ( )

Minh Nguyệt Dạ: tiểu tổ tông, thủ hạ lưu tình, anh thật vất vả mới đỡ xong Tiểu Diệp Tử.

Minh Nguyệt Dạ: nhóc khi nào thì có thời gian, đến nhà Tiểu Diệp Tử hoặc nhà anh thu đều được, nhóc hẳn không có thiết bị chuyên nghiệp đi.

Nam Hữu Kiều Mộc: cảm ơn Vệ đại ca, chúc anh cùng Diệp Tử trăm năm hảo hợp, sớm sinh quý tử. phi phi.

Nam Hữu Kiều Mộc: nhớ rõ phải giữ bí mật nha!!!!!! Bằng không anh hiểu ^ ^

Nam Hữu Kiều Mộc: còn có!! Không cho uống rượu với ảnh nữa!!

Minh Nguyệt Dạ:..... A nam biết nhất định sẽ giết anh.

Ngày hôm sau, Kiều Sâm sáng sớm ra khỏi cửa, cho đến buổi tối mới về nhà, bị Vệ Thiên Minh cùng Diệp Tịch show ân ái một ngày, Kiều Sâm thuận tiện tiến hành một loạt tập huấn phát âm giọng hơi khàn khàn, đang cầm nước mật ong Trình Tư Nam pha cho cậu vui tươi hơn hử nhìn anh nấu cơm, càng nhìn tâm tình càng tốt, nam nhân nhà mình, he he, là của nhà mình, cho dù nhìn thấy Lê Hoa Bạch bán hủ như thường trên weibo cũng không ảnh hưởng tâm tình tốt của cậu. Cười đến Trình Tư Nam tràn đầy bất đắc dĩ, đây là trúng gió gì vậy. Thế nhưng tâm tình Trình Tư Nam cũng không tệ, Chu Sa vậy mà tìm tiểu hậu kỳ kia làm CV, tuy rằng chưa phối qua kịch, nhưng thanh âm quả thật giống Kiều Sâm vài năm trước, thanh thúy sạch sẽ thêm chút khiêu thoát. Nói thực ra Trình Tư Nam rất vừa lòng, nói không dễ nghe anh chính là muốn tìm tiểu trong suốt đến phối thụ âm, là ai cũng không sao cả, anh không dễ dàng tha thứ chuyện của anh cùng Kiều Kiều có trộn lẫn YY vô hạn của fan CP khác. Hơn nữa tiểu hậu kỳ kia thoát nhìn chính là an an phận phận không gây chuyện. Cái người không gây chuyện trong truyền thuyết kia, đang vươn móng vuốt về phía nồi cá chua ngọt mới vừa làm xong.”Chát” “Nóng, mới nấu xong, đợi chút rồi ăn.” “Cách nồi xa một chút, cẩn thận dầu bắn trúng em.” Kiều Sâm ôm cái tay bị phui nhẹ nhàng ngáy ngô cười, không biết Trình Tư Nam biết chân tướng sẽ có phản ứng gì? Kiều Sâm tự an ủi, ai bảo anh muộn tao như vậy, hại cậu chảy bao nhiêu là nước mắt, để anh đợi vài ngày nữa đi.

Mặc Hương Chu Sa: qua rồi qua rồi!!

Mặc Hương Chu Sa: đại thần nói không tôi không tôi, liên cậu!!

Nam Hữu Kiều Mộc: ^ ^

Mặc Hương Chu Sa: tôi không kéo cậu vào nhóm nữa, tôi phát hiện vẫn là nhóm người của Nguyệt văn trường ca tủy , dù sao kì thứ nhất đã làm xong, kì thứ hai còn chưa viết kịch bản, Trúc mã lại là toàn bộ một kì, mọi người trực tiếp đổi tên đi.

Nam Hữu Kiều Mộc: OK.

Tên nhóm bị đổi thành Trúc mã vòng giường đến.

Kế hoạch Chu Sa: beng beng beng.

Kế hoạch Chu Sa: nhân số không đổi, đến đến đến, mọi người trực tiếp sửa tên trong nhóm đi.

Pháo hôi Thang Viên: Hử? Chẳng lẽ chủ dịch thụ là Diệp Tử sao?

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: không cho mượn.

Pháo hôi Thang Viên: chờ mờ, tôi mượn làm chi! Còn có loại chiếm hữu dục trung nhị này sao (> <)

Pháo hôi Lan Lăng: A Dạ, bắt vuốt.

Đạo diễn Đại sư: tú ân ái toàn bộ tha ra ngoài chém!

Qua đường Diệp Tử: người xuất gia lấy từ bi làm hoài bão.

Trang trí Nguyệt Hạ: Diệp Tử là qua đường? ^^ tôi đây đoán được chủ dịch thụ là ai.

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: tôi có thể xin che chắn emo như vậy “^^” hay không, vừa thấy tôi liền toàn thân sợ hãi.

Thụ quân & hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: không được ^^

Qua đường Vệ Thiên Minh: [tái kiến]

Qua đường Diệp Tử: tôi đột nhiên nhớ tới một việc, đột nhiên cảm thấy được lâu trên một chút cũng không vô tội.

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: [đáng thương]

Qua đường Diệp Tử: Kiều thụ, cậu nói lúc ấy chính là y đi?

Thụ quân & hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: (— (_ _

Pháo hôi Thang Viên: ngao! Tôi gửi được mùi bát quái.

Kế hoạch Chu Sa: +1

Biên kịch Tử Đường: +2

Tuyên truyền Hoa Thanh: +3

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: nhưng mà tôi cái gì cũng không biết a!! Tôi cảm thấy được tôi phải đổi thành tầng dưới chót công!! [tái kiến]

Pháo hôi Thang Viên: a, vị trí của tôi có thể bay lên.

Qua một hồi lâu, Vệ Thiên Minh mới xuất hiện ——

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: vậy mà có nguyên nhân như vậy!!!

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: Tiểu Kiều tâm nhân nhóc không thể nhỏ như vậy!! Tôi cảm thấy tôi rất rất vô tội!!

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: tuy rằng tôi là cái tầng dưới chót công, nhưng tôi cũng không có ý định bị áp a!!

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: hay là nhóc cảm thấy tôi áp được hửn?!!

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: vô luận là cái nào, tôi cảm thấy nếu như bị hửn phát hiện nguyên nhân là như vậy, tôi cảm thấy tôi chết sẽ thực thảm a!!!! Vợ cứu anh!!

Qua đường Diệp Tử: xứng đáng.

Pháo hôi Thang Viên: tuy rằng tôi không biết chân tướng sự việc, nhưng cũng muốn nói một câu: xứng đáng

Kế hoạch Chu Sa: tuy rằng tôi không biết chân tướng sự việc, nhưng cũng muốn nói một câu: xứng đáng

Biên kịch Tử Đường: tuy rằng tôi không biết chân tướng sự việc, nhưng cũng muốn nói một câu: xứng đáng

Tuyên truyền Hoa Thanh: tuy rằng tôi không biết chân tướng sự việc, nhưng cũng muốn nói một câu: xứng đáng

Pháo hôi Lan Lăng: quả nhiên, A Dạ vĩnh viễn là đại biểu của đa dạng tìm đường chết.

Công quân Huyền Ngư: mọi người đang nói chuyện gì? A Dạ, cậu lại tìm đường chết?

Qua đường Minh Nguyệt Dạ:..... Không... cái... này.....

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: vợ, sang năm nhớ rõ đi tảo mộ anh.....

Qua đường Diệp Tử: em sẽ tái giá ^ ^

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: ss, vậy mà học xấu.

Công quân Huyền Ngư: cảm ơn mọi người, kịch này đối với cá nhân tôi mà nói rất trọng yếu, cho nên, phiền toái mọi người.

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: đều là anh em, nói này đó để làm chi.

Đạo diễn Đại sư: không có việc gì, sau khi hai bộ này ra tên nhóm chúng ta có thể đổi thành Tiểu kịch tổ bà mối.

Pháo hôi Lan Lăng: hình như đã hiểu.

Trang trí Nguyệt Hạ: hình như có chút hiểu.

Công quân Huyền Ngư: khụ, thời gian có chút gấp, Tiểu Kiều có vấn đề gì không? Tôi biết cậu không có kinh nghiệm gì, nhưng mà khi thử âm cũng rất tốt. Nếu không hiểu có thể đến hỏi tôi. Gần đây có chút vội, có thể không có thời gian kéo.

Nội tâm Kiều Sâm: vậy thật sự là quá tốt.

Thụ quân & hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: không thành vấn đề, tôi tìm Diệp Tử dạy tôi phát âm.

Công quân Huyền Ngư: tốt lắm, tôi xuống trước, còn có việc. Âm kì một thu xong rồi tôi đã gửi cho Chu Sa.

Thụ quân & hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: thật nhanh..... Vậy Chu Sa gửi tôi, tôi tìm cảm giác.

Kế hoạch Chu Sa: tôi có dự cảm, đây chính là tổ kịch phát kịch nhanh nhất mà tôi từng gặp.

Thụ quân & hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: đúng rồi, ngày nào phát kịch?

Kế hoạch Chu Sa: a, tôi chưa nói với cậu sao? Ngày sinh nhật đại thần a.

Thụ quân & hậu kỳ Nam Hữu Kiều Mộc: a, ( )o

Qua đường Minh Nguyệt Dạ: vợ, anh vừa mới hất xì o(>_<)o

Qua đường Diệp Tử: anh nhận mệnh cho tốt đi.

Nam Hữu Kiều Mộc: Chu Sa Chu Sa Chu Sa ~~~

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ?

Nam Hữu Kiều Mộc: sinh nhật đại thần có cần ca hội hay không?

Mặc Hương Chu Sa: hẳn là có đi, tôi đi hỏi một chút.

Nam Hữu Kiều Mộc: ừ (— (_ _

Mặc Hương Chu Sa: chắc chắc, Kiều thụ đã xảy ra chuyện tốt gì? Tâm tình có vẻ tốt lắm.

Mặc Hương Chu Sa: chẳng lẽ là cùng đại thần..... có tiến triển?

Nam Hữu Kiều Mộc: xem như đi (— (_ _

Mặc Hương Chu Sa: chắc chắc ~~ tiến triển thần tốc a ~~

Kiều Sâm cười có chút bất đắc dĩ, phải nói là tiến triển tốc độ rùa bò mới đúng, nhoáng một cái đã bốn năm, vậy mà không có nửa điểm tiến triển! Kỳ thật lẽ vật cậu đưa Trình Tư Nam lúc trước đã chuẩn bị tốt, nhưng hiện tại cậu nghĩ đến một thứ tốt hơn.

Mặc Hương Chu Sa: nói nghe một chút ~~~[câu dẫn]

Nam Hữu Kiều Mộc: trước giữ bí mật ~~ nếu có tiến triển liền nói cho cô ~~

Mặc Hương Chu Sa: đại thần không ở, tôi đi hỏi Tụ tỷ, chị ấy nói hẳn là mở hội.

Mặc Hương Chu Sa: he he [sờ cằm] cậu muốn hiến ca hay là muốn thổ lộ a.

Nam Hữu Kiều Mộc: thổ lộ ~(~o)~o

Mặc Hương Chu Sa: có quỳ mới tin cậu.

Nam Hữu Kiều Mộc: khó được tôi thành thực như vậy.

Mặc Hương Chu Sa:

Nam Hữu Kiều Mộc: khó khăn quá lớn (‘)

Mặc Hương Chu Sa: là ảo giác của tôi sao? Sao lại cảm thấy Kiều thụ cậu phúc hắc [tái kiến]

Nam Hữu Kiều Mộc: bai bai, tôi đến nhà Diệp Tử.

Mặc Hương Chu Sa: ngao! Vậy cậu có nhìn thấy Dạ đại không? Bộ dạng đẹp trai không đẹp trai không?

Nam Hữu Kiều Mộc: diện mạo lưu manh [mỉm cười]

Tác giả:

Luôn cảm thấy được Vệ Thiên Minh là một khổ bức công. ^ ^

Vệ Thiên Minh: QAQ

15. Chương 15: Bị Phát Thở Người Tốt

“Được rồi, rốt cục làm xong.” Nam sinh diện mạo tinh xảo xinh xắn, thanh âm mang theo nét trong trẻo nhưng lạnh lùng đuổi cái thất lưng. Một giọng nam dễ nghe lại đáng thương hề hề khác cũng nói: “Ai... rốt cục cũng xong, em có biết trong khoảng thời gian này anh không dám gặp mặt A Nam hay không.” Một tuần trước y cùng Trình Tư Nam ăn cơm, gặp mặt câu đầu tiên chính là “Vệ Thiên Minh, cậu có chuyện gạt tôi phải không.” Thật sự là sợ tới mức y tổn thọ mười năm.”Vậy là anh có tật giật mình.” Nam sinh lạnh lạnh trả lời y.

“Cám ơn hai người.” Trong phòng một giọng thiếu niên sạch sẽ thanh thúy vang lên, một nam sinh mặt búp bê ngồi trước máy tính dường như bảo bối xem đi xem lại âm thô đã lưu.”Cậu cùng trúc mã nhà cậu

sau khi gạo nấu thành cơm mời chúng tôi ăn cơm là được rồi.” Diệp Tịch đẩy đẩy trêu chọc cậu. Da mặt nam sinh mặt búp bê ngược lại rất dày, còn nghiêm túc gật gật đầu: “Cậu nói đúng, giúp tôi lập cái danh sách xem coi phải chuẩn bị cái gì đi.” Nam nhân diện mạo tuấn mỹ bị sắc nước miếng của chính mình.”Tiểu Kiều Kiều, loại chuyện này.....” “Tôi nhớ rõ chúng ta còn có một món nợ còn chưa tính rõ đâu?” Vệ Thiên Minh kêu rên: “Đó là cậu không thấy toàn bộ, không trách tôi được! Hơn nữa lần đó tôi cùng hấn ôm nhau là do cùng nhau ngã! Ngã đó!” Tươi cười trên khuôn mặt búp bê càng thêm sáng lạn: “Ra còn có chuyện này nha, tôi kí thêm.” Diệp Tịch lạnh lạnh nói: “Tôi rất cuộc biết cái gì gọi là không làm sẽ không chết.” “Ngao!!” Vệ Thiên Minh kêu rên thuận tiện ôm vợ y chiếm tiện nghi. Diệp Tịch ngược lại không có trốn, miễn cưỡng tựa vào trong ngực y: “Còn có nửa tháng, anh giấu kĩ cho tôi.” “Vệ đại ca, giấu được, chúng ta liền xóa bỏ.” Kiều Sâm cười tủm tỉm uy hiếp: “Giấu không được mà nói, tôi liền nói cho Nam ca là anh dạy tôi nha.” Vệ Thiên Minh gơ tay đầu hàng, chỉ hy vọng Trình Tư Nam có thể nhìn tại kết quả là tốt cộng thêm tình cảm huynh đệ mười năm xuống tay nhẹ một chút.

Nam Hữu Kiều Mộc: nhận file.

Mặc Hương Chu Sa: gào khóc ngao, âm thô phải không? Ôm Kiều thụ hôn một cái.

Nam Hữu Kiều Mộc: cô xem xem có cần phản âm hay không. Cần mà nói thì gọi tôi.

Mặc Hương Chu Sa: tôi cho đại thần nghe một chút, anh ấy nói được là ổn. Tôi nói với cậu, kịch bản lần này hoàn toàn là anh ấy một mình lên kế hoạch a a a a a! Tôi chưa thấy lúc nào anh ấy để bụng như vậy!!! Nguyệt Hạ nói với tôi, poster đều là ý tưởng của anh ấy ngao!!! Tôi vậy mới biết đại thần vậy mà còn có thể vẽ vẽ a a a a!!! Thật toàn năng!!!! Đại thần của tôi đó!!

Nam Hữu Kiều Mộc: ^^ cô không cơ hội đâu.

Mặc Hương Chu Sa: đại thần, ở không ở không?

Huyền Ngư:?

Mặc Hương Chu Sa: âm thô của Kiều thụ xong rồi.

Huyền Ngư: được, tôi nghe một chút.

Mặc Hương Chu Sa: [hai ngón trở đối nhau], Kiều thụ lần đầu tiên phối âm, không có kinh nghiệm gì, nhưng mà tôi nghe cũng không tệ, nếu không được, tôi bảo cậu ấy làm lại.

Huyền Ngư: không cần, phối tốt lắm.

Mặc Hương Chu Sa: vậy có thể trực tiếp hậu kỳ??

Huyền Ngư: ừ, rất tuyệt, nghe được cậu ấy cố gắng rất nhiều, tôi lần đầu phối cũng không nhất định có thể phối được như vậy.

Có một số chỗ quả thật còn chút trục trặc, nhưng chỗ làm Trình Tư Nam vừa lòng là, khiến anh giống như thấy được Kiều Sâm lúc trung học.

Mặc Hương Chu Sa: o(*//// ///*)q có loại cảm giác con trai của tôi trưởng thành rồi. Đại thần tôi có cái yêu cầu quá đáng ~

Huyền Ngư:?

Mặc Hương Chu Sa: [hai ngón trở đối nhau], việc này anh có thể tự mình nói cho Kiều Thụ không?

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ vẫn không nói, nhưng bởi vì tôi biết cậu ấy rất sớm, cậu ấy lúc đó vào giới hình như là bởi vì nghe kịch của anh, mỗi ca hội của đại thần anh cậu ấy đều sẽ đi nghe, đi không được cũng sẽ bảo tôi thu dùm. Mỗi cái weibo của anh cậu ấy đều sẽ bình luận, mỗi lần hắc cậu ấy sẽ khoác ID nhỏ mắng lại, tuy rằng tôi không biết tại sao cậu ấy vẫn không chịu nói, nhưng tôi thấy được cậu ấy thực để ý cái nhìn của anh.

Chu Sa vốn không nghĩ nói cho Huyền Ngư, chỉ là cô ở một bên nhìn lo lắng suông, tuy rằng Kiều Sâm nói có tiến triển, nhưng cô lại hoàn toàn không cảm thấy được tiến triển gì, ngược lại số lần Huyền Ngư xuất hiện trong nhóm càng ngày càng ít. Bao quát cả nhóm, rất nhiều người trêu chọc anh, anh đều không có đáp lại, kết quả ngược lại bởi vì cùng Lê Hoa Bạch phối mấy bộ kịch hơn nữa hấn ác ý bán hủ, lâu CP Huyền Bạch càng xây càng cao, tuy rằng Huyền Ngư chưa từng đáp lại, nhưng cô cảm thấy tốt xấu dù sao cũng phải có câu trả lời thuyết phục mới được.

Huyền Ngư:..... Hậu kỳ của Tiểu Kiều làm rất tuyệt, phối âm cũng tốt lắm, cậu ấy không cần tôi khẳng định cũng có thể thực xuất sắc.

Huyền Ngư: Tiểu Kiều rất tốt, cậu ấy xứng đáng người tốt hơn.

Huyền Ngư: nhưng tôi quả thật có một người thích từ nhỏ.

Huyền Ngư: bộ kịch này là lễ vật tôi đưa cho bản thân, bởi vì tôi định lấy bộ kịch này thổ lộ với người tôi thích.

Huyền Ngư: tuy rằng thật có lỗi, nhưng mà hy vọng càng lớn thất vọng càng nhiều.

Mặc Hương Chu Sa: QAA

Mặc Hương Chu Sa: ngược khóc T ^ T hai cái đều quá ngược.

Mặc Hương Chu Sa: đại thần, nếu người anh thích kia không thích anh, anh có thể suy nghĩ Tiểu Kiều một chút a.....

Huyền Ngự: sờ sờ đầu, điều này không công bằng đối với cậu ấy. Tôi không tiện ra mặt, cô giúp tôi khuyên nhủ cậu ấy. Cậu ấy tốt lắm, cho nên cũng sẽ có người tốt hơn thương cậu ấy.

Mặc Hương Chu Sa: QAQ đại thần, hy vọng anh cùng người anh thích sẽ thành thân thuộc. Việc tôi nói Kiều thụ không biết, anh cũng đừng nói với cậu ấy. Hu hu hu hu hu hu ~

Huyền Ngự: được, nhận lời chúc của cô.

Mặc Hương Chu Sa: đại thần nói có thể làm hậu kỳ, toàn bộ âm thô của đại thần tôi cũng gửi cho cậu.

Nam Hữu Kiều Mộc: ừ.

Chu Sa ở trong khung đối thoại hết xóa lại sửa sửa lại xóa một đoạn đối thoại dài, cuối cùng vẫn xóa hết toàn bộ, chỉ có thể phát ra tiếng thở dài im lặng.

Kiều Sâm ngậm nga, nhìn thời gian, hôm nay buổi tối tám giờ Trúc mã liền phát kịch, đã hẹn toàn bộ tổ kịch cùng nhau cướp xô pha, đây là lần đầu tiên Kiều Sâm phối âm, cũng là lần đầu tiên cậu cùng Trình tư Nam CP, nghĩ đến người mình thích rất cục không cần cùng người khác CP, cảm giác thật quá không sai. Kiều Sâm vui vui vẻ vẻ nghĩ, nhìn thời gian còn kém mười lăm phút, Kiều Sâm quả thực cực kì muốn kim đồng hồ chạy mau chút. Hô, còn kém năm phút, Kiều Sâm đánh lại tốt nội dung, mở ra trang mạng, lúc tùy tay chuẩn bị refresh.”Kiều Kiều, đi ra ăn trái cây.” Kiều Sâm một hơi té xuống thiếu chút nữa nằm sấp trên bàn. Trình Tư Nam đẩy cửa ra, không đồng ý nhìn cậu, “Đi ra ăn hoa quả, ngồi lâu không tốt.” Kiều Sâm phồng má nghiêm mặt nhìn anh, oán thăm, chẳng lẽ anh không muốn giành xô pha sao? Đành phải lao ra phòng khách, ăn một khối lại cầm một khối dưa hấu vọt trở về phòng, “Đừng ghen.” Nam nhân sùng nịch mà bất đắc dĩ nhìn bóng dáng cậu lắc đầu.

Kiều Sâm nhìn thấy thời gian còn kém nửa phút, luống cuống tay chân mở trang web đã đóng do Trình Tư Nam đột nhiên tiến vào ra, trực tiếp copy past lại nhấp gửi dưới link mới vừa phát ra. Kết quả lướt web, liền phát hiện đã bị spam đây. Phát hiện xô pha vậy mà do Trình Tư Nam ngồi ——

Kịch cá nhân Trúc mã tuyên bố phát toàn bộ một kì, STAFF:

Nguyên tác: Hồng Tụ Thiêm Hương

Kế hoạch: Chu Sa & Huyền Ngự

Biên kịch: Tử Đường & Huyền Ngự

Đạo diễn: Đại sư

Hậu kỳ: Nam Hữu Kiều Mộc

Trang trí: Nguyệt Hạ

Tuyên truyền: Hoa Thanh

CAST:

Trần Nam: Huyền Ngư

Lâm Kiều: Nam Hữu Kiều Mộc

Tổ qua đường: Diệp Tử & Minh Nguyệt Dạ & Lan Lăng & Thang Viên

1L: Huyền Ngư: ôm toàn bộ tổ kịch ngồi sô pha.

Thật sự là người so với người tức chết người a, bản thân canh trước máy tính sắp hai mươi phút còn so không lại một người năm phút đồng hồ trước còn đang cắt dưa hấu.

2L: Công Cẩn: ôm công quân ngồi sô pha.

3L: Chu Sa: sô pha nhất định là công quân, mang theo toàn bộ tổ kịch ngồi băng ghế.

4L: Thang Viên: mang theo tổ qua đường vạn năm không thay đổi ngồi sàn nhà.

5L: Lan Lăng: mang theo vợ ngồi tầng hầm.

6L: Minh Nguyệt Dạ: mang theo Tiểu Diệp Tử ngồi sô pha. 5L cuồng vợ tự trọng còn có 2L thật quá bừa hăn, cũng dám ôm A Huyền.

.....

13L: chúc mừng phát kịch. Ôi, CV phối thụ quân chưa thấy qua nha. Còn có Huyền đại thể nhưng kiêm luôn kế hoạch cùng biên kịch?

35L: giọng Huyền đại nghe xong thật quá ngược tâm a.

46L: kỳ thật giọng thụ âm rất tốt, rất sạch sẽ.

57L: mấy LS chẳng lẽ không có phát hiện thụ âm chính là hậu kỳ đại đại sao?

69L: a a a a a!! Kiểu sủa mụ vậy mà phối âm?! Còn dễ nghe như vậy ~ thổ lộ sủa mụ!!

70L: LS trợn mắt nói nói dối sao? Rất nhiều chỗ rất cứng nhắc a.

74L: Kiểu sủa mụ lần đầu tiên phối kịch phối như vậy đã rất tốt rồi, hơn nữa mấy người không biết là thanh âm rất có cảm giác CP sao?

80L: cảm giác CP +1!!!

93L: ha hả, có chút người mặt thật quá lớn, gượng ép muốn ôm đùi.

.....

Kiều Sâm lướt qua một ít lời nói khó nghe, nhún vai không lưu tâm, vào giới này hơn ba năm, cái dạng xfxxy gì không có gặp qua, nói lại cậu quả thật không có kinh nghiệm gì cũng là sự thật, mục đích của cậu cũng không phải hướng về phía muốn thành hồng phấn hồng đậm (*nổi tiếng*) gì. Kiều Sâm nhấp mở link âm tần, thanh âm Trình Tư Nam chậm rãi chảy xuôi —— Kiều Kiều, đời này để anh che chở cho em, có thể chứ.

Âm cuối mang theo cẩn thận dè dặt khẩn cầu. Đã thâm tình lại khiến người ta tan nát cõi lòng. Kiều Sâm nghe kịch xong ánh mắt đã sớm trở nên đỏ bừng, tuy rằng sau khi làm xong cậu đã nghe qua rất nhiều lần, nhưng mỗi một lần cậu đều có thể cảm nhận được tiếng lòng cầu mà không được của Trình Tư Nam. Cậu thậm chí có chút hối hận nghĩ muốn lập tức lao ra nói cho anh, chỉ là lời đến miệng lại cảm thấy nói ra như vậy rất có lệ, so với Trình Tư Nam nguyện ý vì cậu dụng tâm làm kịch truyền thanh, cậu cũng muốn dùng phương thức đồng dạng đem tiếng lòng của bản thân nói ra.

Ngừng một chút cậu mới nhớ tới, Chu Sa nói weibo cũng phải chuyển phát, Kiều Sâm liền trực tiếp chuyển phát weibo của Huyền Ngư. Lại quay về vui vui vẻ vẻ nhìn nhìn poster của Nguyệt Hạ sủa mụ, nghe nói là ý tưởng của Huyền Ngư, hai đứa trẻ ngồi dưới đất chơi trò chơi, một nhóc thoát nhìn nhỏ một chút lộ ra mặt bánh bao cười thực vui vẻ, nhóc còn lại lộ ra khuôn mặt không có biểu tình gì, nhưng lại đầu ra đẩy đưa dụng cụ cho nhóc đang chơi xếp hình bên cạnh. Đứng phía sau hai nhóc nhỏ chính là hai nam sinh bán trong suốt, nam sinh thấp bé hơn cười tùm tùm có vẻ rất vui, mà nam sinh cao hơn nghiêng đầu nhìn về mặt cứng chiều. Nhìn ra được chính là bộ dáng lúc lớn lên của hai nhóc con phía trước. Cả bức tranh dùng chính là phong cách thủy mặc mà Nguyệt Hạ am hiểu nhất, thiếu một chút ngọt ngào, ngược lại phối hợp chặt chẽ với kết thúc mở của kịch truyền thanh, mang theo một tia thương cảm.

Kiều Sâm thầm mắng chính mình là ngu ngốc, hiện tại ngấm lại ánh mắt Trình Tư Nam kỳ thực đã

rất rõ ràng, cậu lại hoàn toàn không có suy nghĩ đến phương diện kia. Cũng là, nhà ai sủng em trai lại sủng đến mức cẩn thận như anh vậy, huống chi Trình Tư Nam đối với em trai ruột của mình cũng không tốt như đối với cậu vậy, ngược lại thường xuyên có thể nhìn thấy cảnh tượng Trình Tư Nam khi dễ em trai anh.

16. Chương 16: Khấp Giá

Kiều Sâm ngủ trưa, bị tiếng chuông điện thoại đánh thức

“A lô” Kiều Sâm cào cào tóc thanh âm hơi khàn khàn.

“Nè, Tiểu Kiều Tiểu Kiều.” Kiều Sâm có chút nghi hoặc, Chu Sa sao lại gọi cho cậu? “Cậu có cướp số pha không?”

“Hả, có a, nhưng mà không cướp được.”

Giọng Chu Sa có chút lo lắng: “ID của cậu là Công Cẩn Công Cẩn?”

“Sao cô biết?” Chân mày Kiều Sâm hơi hơi nhíu lại, đó là account nhỏ của cậu, chuyên dùng để vào topic khấp giá.

“Tiểu tổ tông, cậu có biết lúc cậu cướp số pha lên sai account không?” Chất giọng mềm nhũn của Chu Sa cất cao tám độ.

“A... Tôi còn thật không biết.” Kiều Sâm mờ mịt nói, ôm máy tính trên bàn lên giường, sau đó mở trang web diễn đàn nhìn cái ID cướp số pha của chính mình viết Công Cẩn Công Cẩn chói lọi kia. Đều do Trình Tư Nam, bằng không chính mình cũng sẽ không không kiểm tra account liên post. “..... Thật sự post sai rồi, nhưng cũng không sao, dùng sai thì kệ cho sai đi.” Kiều Sâm mới vừa rời giường đầu óc còn không quá thanh tỉnh, vô tư nghĩ.

“Tiểu tổ tông, cậu có biết ID của cậu bị bới ra không?! Cậu có biết cái ID này vì Huyền Ngư hắc bao nhiêu lần không!!” “A, bới ra làm sao?” Kiều Sâm khoắc chần ôm máy tính, có chút nghi hoặc. Bên kia Chu Sa thở ra một hơi ôn nhu nói: “Thật sự là bị cậu gốc muốn khóc.” “Tự cậu nhìn weibo của cậu chuyển phát cái gì rồi?!”

Kiều Sâm nhìn chằm chằm cái weibo kia thật lâu, @ Nam Hữu Kiều Mộc không phải thụ: diễn đàn chỉ có thể cướp được bằng ghế, ngay tại nơi này phản công một chút được rồi. [âm hiểm][doge]//

@CV Huyền Ngư: tung hoa, mọi người vất vả. [yêu người]//

@ Chu Sa: kịch cá nhân Trúc mã tuyên bố phát toàn bộ một kì, STAFF: Nguyên tác: @ Hồng Tụ Thiêm
Hương Kế hoạch: @ Mặc Hương Chu Sa & @ CV Huyền Ngư Biên kịch: @ Mặc Hương Tử Đường & @
CV Huyền Ngư Đạo diễn: @ Là đại sư không phải hòa thượng Hậu kỳ: @ Nam Hữu Kiều Mộc không phải
thụ Trang trí: @ Nguyệt Hạ gặp mỹ nhân Tuyên truyền: @ Mặc Hương Hoa Thanh CAST: Trần Nam: @
CV Huyền Ngư Lâm Kiều: @ Nam Hữu Kiều Mộc không phải thụ Tổ qua đường: @ Diệp Tử không cần
năng & @ CV Minh Nguyệt Dạ & @ CV Lan Lăng & @ Thang Viên tuyệt không tròn

Dại ra sau một lúc lâu nói: “Tôi cũng bị mình ngốc khóc.” “A a a a a! Cái này làm sao bây giờ? Nếu không thì nói tôi là fan nào tàn của Huyền đại là được rồi.” Bên kia lành lành nói: “Vốn cậu chính là a.” “Mẫu chốt là cậu đã sắp bị mấy fan CP nhà khác xé xác.” Kiều Sâm rồi rầm ở trên giường lăn qua lăn lại: “A? Cái đó và fan CP có quan hệ gì..... A!” Kiều Sâm hoàn toàn thanh tỉnh, cậu quần chân trực tiếp lăn xuống giường.

“Kiều Kiều, làm sao vậy? Em không sao chứ?!” Trình Tư Nam nghe được tiếng kêu vọt vào, toàn thân Kiều Sâm bị chấn quần cứng ngắc, gian nan ngẩng đầu nhìn khuôn mặt khẩn trương của Trình Tư Nam, cuối cùng quyết định yên lặng che lại mặt mình. Thật sự là rất..... dọa người.

Trình Tư Nam buồn cười nâng cậu dậy, sau đó đi lấy thuốc mỡ bôi lên trán cho cậu, Kiều Sâm có chút khẩn trương hỏi: “Có phá tướng hay không.” Trình Tư Nam nhìn một khối sưng đỏ không rõ, chính trực gật đầu: “Như vậy cười không được vợ.” Kiều Sâm bẹp bẹp miệng: “Vốn cũng không có muốn kết hôn a.” Trình Tư Nam bôi xong thuốc mỡ, thuận tiện hôn lên chỗ sưng đỏ: “Được rồi, giờ thì em có thể suy xét tới chuyện gả cho người khác.” Kiều Sâm nhìn bóng dáng khẩn trương rõ ràng của Trình Tư Nam sau khi làm xong một loạt động tác này, gọi anh lại, vẽ mặt vô tội hỏi: “Nam ca ca, anh đối với Tiểu Bắc cũng tốt như vậy sao?” Trình Tiểu Bắc là em trai anh, ngón tay niết thuốc mỡ của Trình Tư Nam nháy mắt biến hình, sau một lúc lâu từ hai hàm răng phun ra vài chữ: “Anh cuối tuần trở về nhất định sẽ chiều cổ em ấy thật thật tốt.”

Kiều Sâm tránh trong ổ chăn vì Tiểu Bắc đốt một ngọn nến, ôm lấy khuôn mặt không biết hồng lúc nào bởi cái trán được hôn qua, ai bảo anh nói em phá tướng, ai bảo anh khi dễ em, Kiều Sâm – chân chính khi dễ người ta không chịu trách nhiệm ghĩ.

Kiều Sâm nhìn thấy QQ điên cuồng run, cậu nhớ tới trước khi ngã sắp xuống còn có điện thoại đang còn kết nối bị cậu quên mất. Kiều Sâm vẽ mặt đau khổ nhìn Chu Sa thảo phạt ——

Mặc Hương Chu Sa: cậu có biết tôi chờ bao lâu hay không!!!!

Mặc Hương Chu Sa: cậu có biết tôi vì cậu ngã sắp xuống?!!

Mặc Hương Chu Sa: kết quả lại chỉ có thể nghe được cậu ngây ngô cười!!!!

Mặc Hương Chu Sa: còn có cái giọng nam kia là ai!!!

Mặc Hương Chu Sa: cậu vậy mà ở chung với người khác!!!

Mặc Hương Chu Sa: thanh âm dễ nghe như vậy sao không kéo vào văng phối?!!!

.....

Nam Hữu Kiều Mộc: [đáng thương]QAQ tôi sai rồi

Nam Hữu Kiều Mộc: [đáng thương]QAQ tôi sai rồi

Nam Hữu Kiều Mộc: [đáng thương]QAQ tôi sai rồi

Nam Hữu Kiều Mộc: [đáng thương]QAQ tôi sai rồi

Nam Hữu Kiều Mộc: [đáng thương]QAQ tôi sai rồi

Nam Hữu Kiều Mộc: [đáng thương]QAQ tôi sai rồi

Nam Hữu Kiều Mộc: vừa mới ngã xuống giường QAQ

Mặc Hương Chu Sa: tiểu não của cậu đến tột cùng có phát triển không vậy.

Nam Hữu Kiều Mộc: khuôn mặt trào phúng không thích hợp cô.

Mặc Hương Chu Sa: đó là bởi vì cậu hôm nay đổi mới nhận thức của tôi đối với đại não của cậu.

Nam Hữu Kiều Mộc: QAQ không cần tức giận.

Mặc Hương Chu Sa: tôi không giận cậu!! Tôi là tức đám bôi đen kia!!

Mặc Hương Chu Sa: đồ mờ, phối cái âm chính là ôm đúi còn tiểu tam nữa sao bọn họ không đi viết tiểu thuyết đi?!!

Nam Hữu Kiều Mộc: (o) a?

Nam Hữu Kiều Mộc: tôi chỉ ngủ một giấc ngủ một cú vì sao thế giới liền huyền huyền?

Mặc Hương Chu Sa: [link]

Mặc Hương Chu Sa: yên tâm không có gì ghê gớm, tôi đi diễn đàn tổ kịch hỏi một chút giải quyết thế nào.

post 818 (*ngôn ngữ mạng – bát quái, lật tẩy cái gì đó*) vị hậu kỳ nào đó bước lên con đường làm tiểu tam của đại thần LZ không phải fan của ai, nhưng LZ chỉ không quen nhìn vị hậu kỳ nào đó làm tiểu tam, vô nghĩa không nói nhiều úp ảnh: [hình ảnh][hình ảnh][hình ảnh][hình ảnh][hình ảnh][hình ảnh][hình ảnh][hình ảnh][hình ảnh][hình ảnh]

Hình ảnh toàn bộ là chụp màn hình weibo Nam Hữu Kiều Mộc bình luận cùng chuyển phát Huyền Ngư, từ sớm nhất lúc mới bắt đầu vào giới, Kiều Sâm ngày ngày đi weibo Huyền Ngư bày tỏ tình yêu, đến sau bản thân bắt đầu có chút danh tiếng, xem qua xfx của người khác mới chậm rãi điệu thấp, nhưng cũng nhìn được rõ ràng là Nam Hữu Kiều Mộc để ý Huyền Ngư. Kiều Sâm biết đây là lời người khác chửi bới cậu, nhưng khoe miệng nhin không được càng nhếch càng cao, giấu không được một tia ngọt ngào. Có lẽ đối với người khác đó là căn cứ chính xác cậu đối với Huyền Ngư hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, nhưng đối với Kiều Sâm mà nói, đây là con đường thăm mền có đau thương có vui vẻ của cậu đối với Trình Tư Nam. Huống chi, cậu đã biết Trình Tư Nam thích chính là mình, quá khứ có thương tâm cũng đều hóa thành ngọt ngào.

Tuy rằng trên ảnh chỗ ID đều bôi đen, nhưng nội dung còn đó, chỉ cần đi tìm tìm là biết chỉ ai. Hơn nữa trên bài post công khai viết hậu kỳ cùng đại thần, thật ra chính là đang chỉ trích đích danh đích họ.

Kiều Sâm tiếp tục xem xuống, không khỏi nhú nhú mày, sau đó đã không chỉ nói cậu ôm đùi—— đại khái là nói cậu chen chân đại thần cùng người yêu của anh, hơn nữa không biết xấu hổ đoạt vai diễn của người khác, trên ảnh chụp là đối thoại của một người cùng một CV. Tên đều bị xóa.

xx: sủa mụ sủa mụ, cậu gần đây có phải hay không sắp hợp tác kịch cùng Huyền đại? [vui vẻ]

xxx: a? Tôi không biết a.

xx: sủa mụ, cậu không biết xx trao quyền rồi sao? Kế hoạch đang tìm thụ âm.

xx: thanh âm sủa mụ thực thích hợp nha, nghĩ đến thật tuyệt vời.

xxx: vậy sao? Tôi đi hỏi một chút.

xx: thật sự thực thích hợp sủa mụ phổi nha.

xx: thế nào?

xxx: à, cô ấy nói đã tìm được thụ âm.

xx: a, tôi vừa hỏi cô ấy cô ấy nói còn chưa xác định mà.

xxx: có thể anh ấy không muốn hợp tác với tôi đi, không có chuyện gì.

xx: [đáng thương] sủa mụ trước không phải cậu nói đi thành phố S là vì anh ấy sao?

xx: sao lại như vậy!!!

xxx:..... Tình cảm là không đáng tin nhất, nhưng mà tôi không trách anh ấy. Chỉ là cô cũng không cần lo lắng cho tôi, tôi sẽ không luẩn quẩn trong lòng. ^ ^

Mặt Kiều Sâm nháy mắt liên đen, nếu hiện tại thấy không được sao lại thế này cậu liền uống công lẫn lộn, này rõ ràng nói cậu để làm thụ của đại thần, bám đại thần, sau đó dưới tình huống không có thử qua những người khác mà quyết định chọn cậu cái người mới không có chút kinh nghiệm phối âm này.

Dưới đó còn có một ảnh chụp đối thoại của người kia cùng Chu Sa, thời gian quả thật là trước ảnh chụp phía trên, Chu Sa quả thật nói rõ ràng, thụ âm còn chưa xác định.

Kế nữa lí luận chứng minh hậu kì có phải tiểu tam hay không, trực tiếp bộc lộ account con của chính Kiều Sâm phạm ngốc ngày hôm qua, trên bài post phần lớn là Kiều Sâm hắc bài đăng trong nhà CP Huyền Bạch lần trước. Còn đăng một ít audio cùng ảnh chụp màn hình đại thần rất nhiều lần tỏ vẻ bản thân sống cùng với người khác, tỷ như truyền thụ kinh nghiệm nấu cơm, nói nhỏ chút sợ ồn đến cậu. Trong audio thanh âm nhiều lần mang theo ý cười, không khó nghe ra sự ôn nhu trong đó. Chứng cứ thuyết phục là đại thần có người yêu.

Sau nữa thì lại bắt đầu sến súa, nói CV nào đó tốt bao nhiêu tốt cỡ nào, cho dù đại thần có niềm vui mới, cũng lựa chọn im lặng ủng hộ gì gì đó. Thuận tiện dùng gần một ngàn chữ khiển trách một chút phẩm hạnh của hậu kỳ.

1L: chỉ đường → [trang web]

2L: chỉ đường cho người mới: đại thần là xy, CV nào đó là lhb, hậu kỳ là nyqm

3L: đại lượng chứng cứ tình yêu của xy cùng lhb trên chỉ đường của 1L, sau khi xem xong thâm nghĩ nói một câu tra nam!

.....

30L: lâu trên là fan CP NC (*não tàn*) sao? Fan CP có thể đừng gia nhập tam thứ nguyên sao?! Đại thần chưa từng có thừa nhận qua chuyện này nha.

31L: lấy YY của mấy người đi ra làm căn cứ đi chỉ trích người khác, còn muốn mặt sao?

.....

60L: Kiểu sỏ mụ của chúng ta cũng có fan nha =!! Tiểu trong suốt cái rằm, Kiểu sỏ mụ là thần hậu kì được không? Không chỉ có hiệu suất cao chất lượng cũng rất cao được chứ?

61L: theo lâu trên!! Tôi cũng là fan nào tàn của Kiểu sỏ mụ được không?

.....

73L: chẳng lẽ trên weibo tỏ tỏ vẻ bán bán manh là ôm đùi? Chúng ta đây mỗi ngày đi weibo đại thần nhấn lại liền đều là ôm đùi sao?

.....

101L: muốn chứng cứ phải không? Các người đều trực tiếp để ID, sẽ không bôi đen [hình ảnh]

xx: hai người sao còn không công khai?

Lê Hoa Bạch: cô nghĩ rằng tôi không muốn sao?

Lê Hoa Bạch: nhưng mà như vậy cũng tốt rồi, dù sao người khác YY anh ấy như thế nào, anh ấy vẫn là của tôi.

.....

Lưu loát kéo xuống khiến Kiều Sâm nhìn vừa tức giận vừa buồn cười, cười chính là cậu thấy được rất nhiều Trình Tư Nam cậu không có nhìn thấy qua, không nghĩ đến Trình Tư Nam kỳ thật ở rất nhiều chỗ đều có đề cập đến cậu. Tức giận là, Lê Hoa Bạch ở đủ chỗ ám chỉ bọn họ là một đôi, Huyền Ngư còn bị bọn họ vu hãm thành một người đàn ông hoa tâm ngoại tình. Cậu thực không phải quá tức giận đối với phỏng đoán ác ý dành cho mình, bỏ đi đoạn tiểu tam kia, cậu cũng không cảm thấy cách sự thật quá xa, huống chi cậu lập tức thấy người trong tổ kịch lên làm sáng tỏ:

@ Nguyệt Hạ gặp mỹ nhân: vậy mà thật sự xuất hiện. Hòa thượng chúng tôi sẽ nhớ rõ đốt giấy tiền vàng bạc cho cậu. Ps. Kiểu thụ nhuyển manh như vậy mấy người sao lại không biết xấu hổ khi dễ cậu ấy!! //

@ Mộc Ngư: ừ. //

@ Thang Viên không tròn: Mộc Ngư đã ở vị trí 100m phía trước. Các vị bảo trọng. //

@ Đại sư không phải hòa thượng: nhìn đến người bên phải cũng có lúc bị show ân ái, thầm nghĩ nói một câu: ngẩng đầu nhìn lên, trời cao có bỏ qua ai. Ps. Kiều thụ đến cười một cái, đến trong ngực anh nè, chúng ta không cần Huyền Ngư cái loại muộn tao nam này. //

@CV Lan Lăng: người bên phải (*ý chỉ weibo được chuyển phát, ở đây là Minh Nguyệt Dạ*) show ân ái tự trọng //

@CV Minh Nguyệt Dạ: vợ! Không thể đối với anh như vậy!! //

@ Diệp Tử không muốn trời tối: ủng hộ Kiều thụ, Kiều thụ thực cố gắng, cậu ấy vì muốn ghi âm đã muốn làm bóng đèn cố định ở nhà chúng tôi, đối với chuyện này tôi chỉ muốn nói: hoan nghênh lại đến. //

@CV Minh Nguyệt Dạ: người bên phải cậu lúc nào thì có người yêu, tôi sao lại không biết, có vài người a tự mình YY ngược lại cũng không cần quá rõ ràng. //

@CV Huyền Ngư: thanh giả tự thanh, hướng chi Tiểu Kiều thực cố gắng, cố lên. //

@ Mặc Hương Chu Sa: [weibo] đối với người nào đó ác ý chửi bới trên diễn đàn, để làm đáp lại có liên quan đến Trúc mã , tôi cùng Huyền Ngư lựa chọn Tiểu Kiều làm thụ âm, là bởi vì cậu ấy thích hợp, tôi theo như lời còn chưa xác định là bởi vì Tiểu Kiều là CV mới có thanh âm rất thích hợp, nhưng chúng tôi lúc trước cũng không thể xác định cậu ấy có thể khống chế tình cảm vai diễn, nhưng về sau cậu ấy mang đến kinh hỉ rất lớn cho tôi, tôi tin tưởng người nghe xong kịch có thể lý giải. Tiếp theo, Tụ tỷ ban đầu thật ra trao quyền cho Huyền đại, điều kiện của chị là Huyền đại phối chủ dịch công, mọi người có thể nhìn thấy trên Kế hoạch có tên Huyền Ngư, nhưng Tiểu Kiều cũng không phải Huyền đại điều động nội bộ [ảnh chụp]

Chu Sa: đại thân có ở không có ở không?

Huyền Ngư: có.

Chu Sa: tôi muốn hỏi anh một chút anh cảm thấy Tiểu Kiều phối thụ âm thế nào?

Huyền Ngư: Nam Hữu Kiều Mộc? Cậu ấy không phải hậu kỳ sao?

Chu Sa: ừ, nhưng lúc này tôi gọi điện thoại cho cậu ấy, chính là cái loại thanh âm thiếu niên sạch sẽ mà anh nói.

Huyền Ngư: được rồi, đến lúc thử âm cho tôi nghe thử.

Chu Sa: thử âm gửi anh. Thế nào thế nào?

Huyền Ngự: tôi nghe một chút.

Huyền Ngự: tốt lắm.

Huyền Ngự: chọn cậu ấy.

Chu Sa: tốt, tôi nói cho cậu ấy.

Huyền Ngự: vất vả cô.

Cuối cùng, người nào đó đừng nói, Trúc mã vẫn chưa công khai chiêu mộ CV, nguyên nhân tôi cự tuyệt CV nào đó chính là bởi vì thanh âm người đó không thích hợp, không có nguyên nhân khác, thỉnh các vị không cần lấy kịch tình YY cho là chứng cứ tự dừng chỉ trích tổ kịch và CV. Cảm ơn mọi người.

Trong lòng Kiều Sâm ấm áp, cho dù ban đầu vào giới là vì Trình Tư Nam, nhiều năm như vậy cậu cũng thu hoạch được một bang bằng hữu một nhóm nhỏ fan, mặc dù có người đã ra đi, có người không thân quen, cuối cùng vẫn đứng ra nói chuyện vì cậu.

Nam Hữu Kiều Mộc: cảm ơn mọi người.

Đại sư: này có là gì ~~ vốn chính là những người đó bởi ra chuyện này.

Huyền Ngự: liên lụy cậu, chờ lát nữa tôi phát weibo làm sáng tỏ.

Nam Hữu Kiều Mộc: thật sự..... tôi cũng không có cảm giác gì.

Nam Hữu Kiều Mộc: không cần phiền toái, như vậy thì tốt rồi.

Kiều Sâm nói chính là lời trong lòng, nghĩ đến ca hội đêm nay của Huyền Ngự, hiện tại cậu đã muốn không có tâm tư gì nghĩ này đó, cậu càng không lý do mà có chút khẩn trương. Cùng người tổ kịch trên chốc vài câu liền không mục đích lướt weibo, cho dù kỳ thật đã không có weibo mới.

Hôm nay là cuối tuần, bữa tối ăn rất sớm, Kiều Kiều một bên cắn thịt trong miệng, có chút không chân thật nhìn chăm chăm nam nhân trẻ tuổi lịch sự đối diện, người này thật sự thích mình sao? Trong lòng Kiều Sâm không hiểu sao tự dừng nổi trống. Sẽ không đều do bản thân tự nghĩ ra đi? Anh ấy sẽ không thật sự cùng Lê Hoa Bạch gì đó có một chân chứ.

Trình Tư Nam nhìn thấy người đối diện đang ăn ăn bống ngừng nhai có chút bất đắc dĩ hươ hươ tay: “Kiều Kiều, hồn quay về.”

“A, a, hả.” Kiều Sâm lắc lắc đầu, có chút nghi hoặc hỏi lại: “Nam ca, có ai từng tỏ tình với anh chưa?” Trình Tư Nam rõ ràng không có dự đoán được hướng đi của đề tài: “Có.” Kiều Sâm hơi khần trương nhìn anh: “Anh nhận lời rồi sao?” Trình Tư Nam bất đắc dĩ cười nói: “Sao có thể, anh cũng không thích bọn họ.”

Kiều Sâm cắt miếng sườn lợn trong tay: “Vậy anh thích thế nào.” Cố ý nói không chút để ý, trên thực tế cái lỗ tai lại dựng thẳng lên, hoàn toàn không phát hiện sườn lợn đã bị cắt thành thịt nát. “Vụng về, ngốc ngốc, đáng yêu.”

“Đinh” một tiếng dao nhỏ cắt đến cái đĩa, Kiều Sâm làm như cái gì cũng chưa xảy ra xoa xoa cái lỗ tai ửng hồng của mình. Nói thầm một câu: “Thảm mỹ tệ vậy.” “Vậy sinh nhật anh muốn cái gì.” Cậu cứng ngắc dời đề tài, khiến lời thổ lộ còn chưa kịp nói của Trình Tư Nam nghẹn trở về. “Khụ, đến phiên anh hỏi em, em có bạn gái chưa.” Đôi đũa đang gấp của Kiều Sâm run lên, một miếng thịt rơi trên mặt bàn: “Không có.”

Cậu ai oán nhìn chằm chằm miếng thịt xinh đẹp cuối cùng trên mặt bàn oán niệm tràn lan. Trình Tư Nam hắng hắng giọng: “Khụ khụ, ngày mai lại làm cho em. Vậy em có người thích chưa?” Mặt Kiều Sâm đỏ bừng la lên: “Trình Tư Nam!” “Anh còn chưa nói muốn cái gì đâu? Không cần sao, qua thôn này rồi không còn tiệm khác đâu (*qua lần này không còn lần khác nữa!*)” “Anh nói cái gì em cũng đưa?” Kiều Sâm nhìn vẻ mặt nghiêm túc ánh mắt thâm thúy của Trình Tư Nam, ánh mắt không hiểu sao mơ hồ, lỗ tai nóng lên. “Chuyện đó để ngày mai rồi nói sau.” “Mười hai giờ đêm nay không được sao.” Kiều Sâm đẩy nam nhân đi theo vào muốn rửa chén ra ngoài, đóng cửa lại, hung tợn nói: “Vậy! Cũng! Phải! Chờ! Đến! Mười! Hai! Giờ!” Trình Tư Nam nhìn bộ dáng xù lông của cậu thấp giọng cười.

Kiều Sâm ngồi ở máy tính trước mặt chờ thời gian qua, mở weibo một cái gợi ý đặc biệt chú ý liền bắn ra

---

@CV Huyền Ngư: về Trúc mã , về post chữ bối trên diễn đàn, về cảm tạ [weibo]

Về Trúc mã , thật ra cũng không nghĩ đến sẽ đẩy lên phong ba lớn như vậy, thậm chí liên lụy đến CV khác, bộ kịch này với tôi mà nói cực kỳ đặc thù, CV cùng hậu trường đều là bạn bè tốt của tôi, thực cảm tạ bọn họ thật sự phát kích trước sinh nhật của tôi. Cảm ơn mọi người. [yêu người]

Chọn Tiểu Kiều là bởi vì giọng của cậu ấy, một thanh âm rất giống Lâm Kiều. Nhưng không thể không nói cậu ấy mang đến cho tôi một kinh hỉ thật lớn, một người chưa bao giờ phối âm chỉ trong vòng nửa tháng liền đem tất cả âm thô giao hết, hơn nữa vượt qua xa thật xa tưởng tượng của mọi người, Tiểu Kiều là một thần hậu kì rất tuyệt, nhưng tôi không thừa nhận phán đoán của Chu Sa cũng không được chính là cậu ấy cũng sẽ là một CV rất có tiềm lực. Đương nhiên nếu cái account nhỏ kia là của Tiểu Kiều, như vậy tôi thực vinh hạnh thu được một fan siêu cấp toàn năng như vậy. Thực cảm tạ cậu, cũng cảm ơn người đã từng thích hoặc vẫn thích tôi.

Ngay từ đầu vào giới là do bị Tự tử cùng Minh Nguyệt Dạ mang vào, nhưng tiếp tục kiên trì là bởi vì ở

trong này gặp rất nhiều bằng hữu cùng cô lương nhiệt tình, mọi người thường xuyên có thể khiến tôi tìm thấy nhiệt tình với cuộc sống, cho dù có chữ bối có kéo hắc. Có lẽ có một ngày tôi cũng sẽ lui giới, nhưng không phải hiện tại, cảm ơn mọi người. [yêu người]

Tôi chưa từng thừa nhận qua một cặp CP nào, nhị thứ nguyên là nhị thứ nguyên, tam thứ nguyên là tam thứ nguyên, tôi không phải người trong kịch, tôi sẽ không lẫn lộn tình cảm trong vai diễn cùng tình cảm trong cuộc sống thật sự, có một số việc không bóc trần là bởi vì không ý nghĩa, cho nên, người nào đó một vừa hai phải được chứ?

Trước kia không nói là bởi vì không cần thiết, nhưng bây giờ đã có người tiến hành phỏng đoán ác ý vô duyên vô cớ, tôi sẽ đáp lại vấn đề này: tôi có một người thực thích thực thích từ nhỏ đến lớn, tuy rằng chỉ là tình yêu đơn phương, nhưng giống như màn cuối cùng trong Trúc mã: tôi nguyện ý bảo hộ cậu ấy một đời.

Kiều Sâm nhìn lại nhìn câu nói cuối cùng, khoe miệng đều muốn rộng đến mang tai, không nhịn được cười ngây ngô, đồng ý cách nói của đại sư —— thật sự là một nam nhân muốn tao, nhưng lại thực ôn nhu.

Kiều Sâm chuyển phát weibo của anh: @ Nam Hữu Kiều Mộc không phải thụ: tôi vẫn luôn là fan của anh, từ..... đến bây giờ [yêu người]//@CV Huyền Ngư: về Trúc mã , về post chữ bối trên diễn đàn, về cảm tạ [weibo]

17. Chương 17: Tổ Tình

Nam Hữu Kiều Mộc: Chu Sa Chu Sa ~

Mặc Hương Chu Sa: Kiều thụ vậy mà có thời gian rảnh đi tìm tôi, dựa theo niệu tính (1) của cậu, không phải đã sớm ngồi xổm chờ dưới YY của đại thần sao?

(1) Niệu tính ( ): một loại nhạo báng thiện ý, ý chỉ một người rất giỏi trong phương diện nào đó

Nam Hữu Kiều Mộc: [xấu hổ] treo máy rồi

Nam Hữu Kiều Mộc: Tôi rất nghiêm túc hỏi cô một chuyện, cô xem tiểu thuyết ghét nhất bị cái gì?

Mặc Hương Chu Sa: o ... spoil trước nha

Nam Hữu Kiều Mộc: [mỉm cười] tôi an tâm rồi.

Mặc Hương Chu Sa: Cái quỷ gì [ ]

Nam Hữu Kiều Mộc: Cô thật sự trở nên hung tàn rồi. [thương cảm]

Mặc Hương Chu Sa: Đó là bởi trước đây vì tôi nghĩ cậu rất bất lo, thế nhưng tôi hiện tại phát hiện, cậu quá cần nhọc lòng.

Nam Hữu Kiều Mộc: [ủy khuất]

Nam Hữu Kiều Mộc: Nhớ kỹ đêm nay phải từng phút từng giây không ngừng canh giữ trước YY.

Mặc Hương Chu Sa:!!!! Nói mau

Nam Hữu Kiều Mộc: [suyt] không thể spoil. Biến đây ~~

Mặc Hương Chu Sa: Cậu quay lại đây cho bà!!!

Kiều Sâm cười đóng cửa sổ, tũm tũm kiểm tra lại quà sinh nhật mà mình đã ghi âm tốt một lần nữa. Mở YY, khoác clone mắt hai mí (*một loại acc clone không tra được IP*).

Nghe Huyền Ngư đang đùa với hai người chủ trì Minh Nguyệt Dạ, Diệp Tử, Kiều Sâm một mực lo lắng chuyện tỏ tình của cậu, hoàn toàn không có chú ý bọn họ đang nói cái gì, đợi đến lúc Huyền Ngư bắt đầu hát, cậu mới lấy lại tinh thần, thực sự là tê rần cả cái lỗ tai. Đợi đến khách quý đều hát qua một vòng, cậu chợt nghe được giọng của Minh Nguyệt Dạ: Huyền Ngư có một bé fan siêu cấp, cường liệt yêu cầu tôi thả cậu ta đến vị trí cuối cùng, tôi đây hiện tại kéo cậu ta lên, trên màn hình chung có người bắt đầu spam Nam Hữu Kiều Mộc, cũng xen lẫn một ít lời nhẩn chua loét.

Kiều Sâm nhìn mình được khoác lên áo hồng, lên mạch, hắng giọng một cái: “Huyền đại, em là Nam Hữu Kiều Mộc, em đây tặng quà trước rồi lại chúc mừng nha.” Kiều Sâm hạ giọng rất thấp, không cho Huyền Ngư cơ hội đặt câu hỏi, mà bắt đầu phát âm tần cậu đã thu tốt, là màn cuối cùng nhất của Trúc mã mà cậu biên tập. Trong kịch Lâm Kiều cười rộ lên không tìm không phổi, trong kịch Trần Nam nói ra tình cảm giấu kín của anh, mà âm sắc vốn có của Kiều Sâm nhẹ nhàng chảy xuôi, được cậu cắt nối biên tập hoàn mỹ hòa vào trong kịch ——

“Lâm Kiều vẫn luôn thích người anh trai quên mình phần đầu vì cậu kia.”

“Cậu không có cô bạn gái nhỏ nào cả.”

“Cậu chỉ có Nam ca ca của cậu.”

Thăng đến một câu cuối cùng của Huyền Ngư: “Kiều Kiều, đời này để anh che chở em, có được không.”

Còn lại chỉ có BGM đang nhẹ nhàng trôi, Kiều Sâm cười khẽ một tiếng: “Nam ca ca, sinh nhật vui vẻ, còn có một câu Lâm Kiều nói cho em biết, cậu ta nói: Cậu còn không được.”

Bên kia điểm đỏ trước áo tím sáng lên, Kiều Sâm phảng phất có thể nghe thấy tiếng thở dốc của Trình Tư Nam: “Kiều... Kiều?” Cậu dí dỏm trả lời: “Ừa, trúc mã ca ca anh lộ clone rồi.” Không có ai biết cậu thật ra rất khẩn trương, trong tay nắm tấm dây mồ hôi.

Màn hình công cộng đã bị spam đầy, các cô nương từ ban đầu khiếp sợ đến lúc sau hoa bay toàn màn hình. Chỉ lát sau Kiều Sâm rơi vào một cái ôm ấm áp, đôi tay người sau lưng ôm cậu thật chặt, tựa như muốn nhét cậu vào trong lòng, cúi người dán cánh môi lên tóc cậu, thanh âm mơ hồ hỏi: “Kiều Kiều, em nói đùa là thật sao?”

Kiều Sâm chỉ cảm thấy nụ hôn của anh như pháo hoa từ da đầu bắt đầu tê dại đến toàn thân. Dứt khoát bỏ tai nghe xuống, xoay người đứng lên, ôm lấy thắt lưng vững vàng của người kia, tặng cho nam nhân lúc này đang khẩn trương đến khóe mắt có chút đỏ lên kia một nụ hôn khẽ đánh vỡ sự bất an của anh. Lại bị cánh tay mạnh mẽ ôm vững vàng, ngược lại cường thế đè lấy gáy của Kiều Sâm, đầu lưỡi cường thế xâm lấn địa bàn mong muốn đã lâu.

Cũng không biết qua bao lâu, Kiều Sâm chỉ cảm thấy cả người đều không còn sức lực, chỉ có thể treo mình trên người Trình Tư Nam, vô lực đẩy anh một cái. Nam nhân buông Kiều Sâm mặt đã hồng thắm ra, khẽ cười nói: “Quả táo đỏ.” Dùng ngón cái vuốt ve khóe môi bởi vì hôn mà lấy dính chỉ bạc trong suốt của cậu: “Thật giống khi còn bé.”

Kiều Sâm nhớ tới lúc còn đi nhà trẻ cô giáo nói với cậu muốn cậu lên sân khấu diễn. Công chúa Bạch Tuyết, lẽ ra quyết định là biểu diễn hoàng tử, ai bảo Kiều Sâm lớn lên đáng yêu nhất lớp, kết quả lúc Kiều Sâm cao hứng kéo Trình Tư Nam vốn đã lên tiểu học sang xem cậu biểu diễn, lại phát hiện cô giáo tiếc nuối nói với cậu y phục của hoàng tử đối với cậu mà nói quá rộng. Cuối cùng, Kiều Sâm lại diễn một —— trái táo.

Kiều Sâm then quá thành giận đẩy anh ra, tức mình: “Em đang thiếu oxy thiếu oxy.” Trình Tư Nam ngồi ở bên giường cười kéo người ôm vào trong lòng, ôm không chịu buông tay, Kiều Sâm bị ép ngồi lên chân anh cả khuôn mặt nhe răng nhếch miệng không muốn, thế nhưng trong mắt Trình Tư Nam lại là Kiều Kiều xấu hổ: “Vì sao không nói sớm?”

Kiều Sâm bĩu môi: “Em vốn muốn nói, nhưng mà, khi đó nghĩ đến ai kia... gì đó...của anh.” Trình Tư Nam vẻ mặt mờ mịt: “Ai kia?” Kiều Sâm rống to về phía anh: “Vệ ——” Một thanh âm yếu ớt vang lên trong không gian an tĩnh: “Chờ một chút, hai người không có đóng kịch.” Hai người ôm nhau cùng nhìn về phía màn hình đang nhấp nháy, Kiều Sâm không nhịn cười được, có thể làm cho bọn họ nghe thấy, lúc này rống lớn tiếng cỡ nào. Trình Tư Nam trực tiếp rút tai nghe, hắng giọng nói: “Cậu khẩn trương như vậy làm gì.” Minh Nguyệt Dạ đáng thương nói: “Tôi không muốn bị các người pháo hôi, tôi thật sự vô tội.” Kiều Sâm vô tội nhún nhún vai, cười trộm: “Nhưng là bây giờ tất cả mọi người đã biết.” Minh Nguyệt Dạ bị phần nói: “Hai người vậy mà hợp thể!” Màn hình đã bị xoát nhìn không rõ.

Trong giọng nói của Trình Tư Nam mang theo chút uy hiếp: “Cậu nghe ra một chút cũng không kinh ngạc, có vẻ, cậu đã biết rất sớm nhỉ?” Minh Nguyệt Dạ càng thêm bị phần la lên: “Tôi bị uy hiếp!” Kiều Sâm có chút chột dạ dời mắt, nhìn về xa xa. Trình Tư Nam ôm thắt lưng kéo cậu vào trong lòng ngực mình, Kiều Sâm ngồi không quá thoải mái, dịch dịch cái mông điều chỉnh tư thế. “Vừa rồi Kiều Kiều nói em ấy cho

rằng tôi và...” trong thanh âm nhuốm lên một tia khăn khăn.

“Không nên nói nữa! Một đời anh danh của tôi đều muốn bị hủy! Tiểu Diệp Tử anh quá đáng thương mà.” Một thanh âm lạnh lạnh truyền ra: “A, khổ nhục kế không có ích lợi gì. Buổi tối ngủ thư phòng!” Thanh âm Minh Nguyệt Dạ rõ ràng phong lưu phóng khoáng lại hết lần này tới lần khác giả bộ ủy khuất: “Bà xã ~” “Câm miệng, chủ trì.” Trình Tư Nam mất tự nhiên dựa sát vào lưng ghế, hắng giọng một cái nói: “Cảm tạ các vị đến ca hội sinh nhật của tôi, tôi nghĩ tôi đã nhận được món quà mong muốn nhất, cuối cùng tặng cho mọi người một ca khúc —— Nho nhỏ ”

Trình Tư Nam hát xong đoạn thứ nhất, ý bảo người trong ngực hát tiếp, Kiều Sâm bị cưỡng chế mở miệng, chỉ có thể hát “... Anh đừng bần xây một tòa thành, nói tương lai muốn cưới em vào cửa ...” Chờ hát xong mới phản ứng được mình hát cái gì hung hăng trừng nam nhân một cái.

Trình Tư Nam cười khê tiếp tục hát: “... Từ đây trong lòng anh tồn tại một bóng hình, dáng chúng ta nho nhỏ ngày bé thơ, năm đó em đẩy bằng ghế nho nhỏ, vì ham vui anh cứ theo cùng, anh đang tìm người trong câu chuyện xưa ấy, mà em là một phần không thể thiếu đi... Tay nho nhỏ nắm lấy người nho nhỏ, giữ mãi sự vĩnh hằng nhỏ nhoi.”

Trình Tư Nam càng hát càng thâm tình, Kiều Sâm đối với giọng anh hoàn toàn không có sức đề kháng trên mặt từ lâu đã ứng hồng một mảnh. Trình Tư Nam hát xong bài hát nhìn đôi mắt trong suốt của Kiều Sâm nhẹ giọng lập lại: “Tay nho nhỏ nắm lấy người nho nhỏ, giữ mãi sự vĩnh hằng nhỏ nhoi, từ đây trong lòng anh tồn tại một người, em là một phần không thể thiếu đi.” Lỗ tai Kiều Sâm đỏ như muốn rỉ máu, rõ ràng cảm thụ được người dưới thân nổi lên phản ứng, mà chính mình cũng chẳng tốt hơn chút nào! Trình Tư Nam không đùa cậu nữa quay sang máy vi tính nói: “Tôi xuống trước, A Dạ giao cho cậu.” “Tiểu Kiều đâu Tiểu Kiều đâu?” Minh Nguyệt Dạ bát quái hỏi.”Xấu ——” hổ. Kiều Sâm trực tiếp lui YY, mặt đỏ nhìn anh chằm chằm.

“Kiều ——” “Câm miệng!” Trình Tư Nam có chút bất đắc dĩ nhìn người nào đó chạy trốn chết vào trong phòng tắm, lại nhìn cái quần đã trở nên căng chặt của chính mình, có chút bất đắc dĩ, nhưng mà, có thể nghe được Kiều Sâm thổ lộ, Trình Tư Nam nghĩ anh đã không có yêu cầu xa xỉ gì khác, ngược lại chính mình ngược ngùng xấu hổ cũng chạy không thoát, huống chi ——

“Chờ! Mười! Hai! Giờ!” Kiều Sâm kéo cửa phòng tắm “Soạt” một cái mở ra lại “soạt” một cái đóng lại.

Trình Tư Nam thấp giọng cười khê. Tỉnh táo lại leo lên máy vi tính giải quyết vấn đề còn dư lại.

Phát hiện tên nhóm đã bị đổi thành —— yêu thương chó độc thân, khoe miệng khê nhếch.

Huyền Ngư: Thằng thán sẽ được khoan hồng, mấy người lúc nào biết đến?

Minh Nguyệt Dạ: Ho khan một cái, tôi nhận tội, sự kiện chocolate.

Huyền Ngư: Ra là một tháng trước a, ngày nào đó chúng ta luận bàn một chút đi, đã lâu không có động

Nguyệt Hạ:...

Lan Lăng: Ha ha ha ha ha ha ha ha

Lan Lăng: Khụ, tôi nghĩ cậu và Mười lăm tháng giêng kia rất xứng ^ ^

Thang viên:!!!! Ngàn vạn lần không nên!!!

Chu Sa: Tôi cũng là chó độc thân, Thang viên chúng ta ôm đoàn đi.

Thang viên: o(> <)o

Huyền Ngư: Đêm nay cảm tạ mọi người. Kiều Kiều đi ra, tôi xuống trước.

Minh Nguyệt Dạ: Có loại dự cảm chúng ta sau đó cần đeo kính râm, show ân ái tỉnh bơ giỏi ghê nha.

Diệp Tử: Đã đặt một cái kính râm.

Chu Sa: Làm một fan CP, tôi nghĩ đêm nay cần tiêm insulin (*thuốc hạ đường huyết*) rồi.

Nguyệt Hạ: Đêm nay phải đánh răng thật kĩ, không thì sâu răng nha.

Lan Lăng: Anh giúpugdahfLShdkhfl

Thang viên: Tình huống gì thế này!! Ngay cả Lan Lăng cũng chạy theo lão bà rồi, cuộc sống này thật bế tắc!!

Chu Sa: Thang viên thụ, ôm một cái.

Thang viên: Hu hu hu, ôm một cái.

Kiều Sâm dùng một cái khăn lông lớn bọc mình kín mít, chỉ lộ ra khuôn mặt bị hơi nước hấp thành màu phấn hồng đẩy Trình Tư Nam vào phòng tắm, xong ném theo một câu: “Không đến mười hai giờ không cho đi ra.” Trình Tư Nam bất đắc dĩ nhìn đồng hồ vừa mới qua mười một giờ, Kiều Kiều sao lại xấu hổ... đặc biệt như thế chứ.

Tác giả:

Rốt cục thổ lộ. Biểu lộ loại chuyện này buồn nôn một điểm đại gia không có ý kiến chớ. 3

Trình Tư Nam: Ai dám có ý kiến?

18. Chương 18: Mười Hai Giờ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Kiều Sâm hoàn toàn ngại ngùng mở chim cánh cụt hay weibo, nghĩ cũng biết nhất định rất sôi trào, hơn nữa khẳng định fan CP khác sẽ hắc cậu, tuy rằng cậu cũng không thêm để ý, nhưng mà đêm nay đặc thù như vậy, loại chuyện sát phong cảnh này lưu lại cho ngày mai đi. Chỉ là —— Trình Tư Nam tắm rửa cũng không tránh khỏi quá lâu đi. Kiều Sâm đỏ mặt ở trong chăn đếm kim giây tích tích di chuyển.

“Trình! Tư! Nam! ——” Cửa phòng tắm lên tiếng mở ra, Trình Tư Nam lỏa thân chỉ quấn một cái khăn tắm lông lông lẻo lẻo buồn cười nhìn Kiều Sâm đột nhiên biến thành chim cút nhỏ, dùng thanh âm trầm thấp hoa lệ nói: “Anh có thể ra sao?” Kiều Sâm đã hoàn toàn quên bống chuyện này khí thể vừa rồi bị cơ thể màu lúa mạch cường tráng mà không khoa trương trước mắt hấp dẫn, bên tai bị thanh âm như đàn violoncent của Trình Tư Nam thu hút, cảm thấy máu toàn thân đều tràn lên mặt và ——XD.

Trình Tư Nam có chút lo lắng nhìn Kiều Sâm, tuy rằng rất cao hứng tầm ảnh hưởng của mình đối với cậu, thể nhưng có cần khoa trương đến vậy không a —— Kiều Sâm chôn mình trong chăn chỉ lộ ra cái mặt đỏ rục như nhũ máu, không biết có phát sốt không?

Trình Tư Nam cúi người xuống dùng bàn tay hơi lạnh lẻo lẻo dán lên trán cậu, bởi vì dựa vào quá gần, mùi hương sau khi tắm cùng hương vị độc hữu của Trình Tư Nam toàn bộ xộc vào mũi cậu, Kiều Sâm nhìn nam nhân trước mắt chăm chú bình tĩnh thăm dò nhiệt độ cơ thể cậu cũng không biết lấy dũng khí từ đâu, thuận thế kéo lấy bả vai người ta, mình thì trực tiếp nhảy lên ngồi trên cái khăn phủ ở bụng dưới của anh.

Kiều Sâm đỏ mặt cảm nhận thứ cứng rắn đã vận sức chờ phát động từ lâu dưới cái khăn lông lẻo, mới phát hiện Trình Tư Nam thoát nhìn cũng không có lãnh tĩnh như vậy.

Kiều Sâm có chút ảo não nhìn nam nhân nằm dưới thân, chán nản nói: “Không cho cười.” Trình Tư Nam kéo Kiều Sâm vào trong lòng, thanh âm khàn khàn mang theo ý cười: “Kiều Kiều, anh rất vui.” Đầu ngón tay xẹt qua cái quần lót khêu gợi Kiều Sâm thay vì anh. Kiều Sâm nửa nhồm người lên ngẩng đầu ngăn chặn miệng anh, mơ mơ hồ hồ: “Anh còn cười.”

“Kiều Kiều —— có thể chứ?” Trình Tư Nam xoay người nhẹ chống trên người cậu, một bộ dáng cậu mà nói không được thì sẽ đi WC xối nước lạnh.

Kiều Sâm nghiêng đầu, không chịu nhìn anh, cánh tay lại ôm lấy nam nhân trước mắt vẫn luôn xem cậu như báu vật này, môi run run một lát quát lên: “Câm miệng” “Lúc ăn thì không được nói!”

Lòng ngực Trình Tư Nam phát ra tiếng cười trầm thấp, chân thành hôn lên trán cậu: “Kiều Kiều, anh sẽ đối xử tốt với em.”

Kiều Sâm cảm thụ được tê dại trên trán, cong khóe miệng, nói thầm: “Em biết, em cũng sẽ đối xử tốt với anh.”

Trình Tư Nam thâm tình nhìn thiếu niên anh cứng chiều hơn mười năm vẫn ngay thẳng đáng yêu như trước. Rốt cục có thể bắt đầu a, cúi người ngậm lấy cánh môi Kiều Sâm —— bên ngoài trời sao rục rờ, đêm còn rất dài.

Kiều Sâm bị Trình Tư Nam ôm trở về giường mơ mơ màng màng chếp miệng, cuộn trong ngực nam nhân, chống mí mắt nhìn anh một chút, lẩm bẩm nói: “Nam ca ca, sinh nhật vui vẻ.” Trình Tư Nam ôm Kiêu Sâm thoáng cái đã ngủ lại, hôn trán cậu một cái: “Kiêu Kiêu, em là món quà tốt nhất trong cuộc đời này của anh.” Ôm lấy em, tựa như ôm lấy toàn thể giới.

Chờ khi Kiêu Sâm tỉnh lại, mặt trời đã treo thật cao, thất lưng bủn rủn như không phải của mình, nơi được thoa thuốc có một loại thay đổi khó có thể nói rõ. Xấu hổ xong không được tự nhiên cũng xong, Kiêu Sâm yên tâm thoải mái chờ Trình Tư Nam nấu cháo trong phòng bếp. Ôm điện thoại chọn một tư thế thoải mái nằm trong chăn xoát weibo.

Mở ra sững sờ, đặc biệt quan tâm có hơn bốn mươi cái weibo, Trình Tư Nam lúc nào thích phát weibo như vậy? Mở ra nhìn lại, khoe miệng Kiêu Sâm lại không nhìn được toét ra —— Trình Tư Nam tìm được toàn bộ có @CV Huyền Ngư dưới bình luận của @ Nam Hữu Kiêu Mộc không phải thụ, hồi phục từng cái từng cái cho cậu.

...

@CV Huyền Ngư: Kiêu Kiêu thật đảm đang. //

@ Nam Hữu Kiêu Mộc không phải thụ: [yêu anh]//

@CV Huyền Ngư: Ăn thật ngon. [yêu em][ảnh chụp]

@CV Huyền Ngư: Anh vẫn cho rằng mình mới là fan siêu cấp của em? Buổi tối ăn gạch cua nấu miến? [tự hỏi]//

@ Nam Hữu Kiêu Mộc không phải thụ: Em vẫn luôn là fan nhỏ siêu cấp của anh, từ ... đến bây giờ [yêu anh]//

@CV Huyền Ngư: Về Trúc mã , về post chữ bối trên diễn đàn, về cảm tạ [weibo dài]

Mà cái weibo mới nhất là:

@CV Huyền Ngư: Em là món quà tốt nhất trong cuộc đời này của anh. [yêu em] @ Nam Hữu Kiêu Mộc không phải thụ [ảnh chụp]

Hình ảnh là chụp sáng nay, trong hình Kiêu Sâm chỉ lộ ra vài nhúm tóc, toàn thân được bọc trong cái chăn màu xanh nước biển, ánh mặt trời ấm áp chiếu vào, có một loại vẻ đẹp tĩnh lặng.

Kiều Sâm nhếch nhếch khoe miệng, bấm chọn lưu lại ảnh chụp, mới chọn tấm ảnh mình vừa chụp bóng lưng Trình Tư Nam ra, làm mờ, thế nhưng vẫn có thể thấy được một nam nhân cao lớn. Post hình ảnh này lên rồi phát một cái weibo.

@ Nam Hữu Kiêu Mộc không phải thụ: Sáng sớm tỉnh lại có mỹ nam để xem thật hạnh phúc. [yêu anh] mắt nhìn tay chớ động. [xấu hổ][ảnh chụp]

Kiều Sâm show ân ái cùng tuyên bố chủ quyền xong, liền mở ra QQ, không ngoài dự kiến, QQ nhảy lên liên tục, điện thoại di động thiếu chút nữa đều bị rung chết máy. Kiêu Sâm chọn quan hệ tốt mở ra trước ——

Mặc Hương Chu Sa:!!!!!!!!!!!!!!

Mặc Hương Chu Sa: Cậu vậy mà giấu tôi cực khổ như vậy!!!

Mặc Hương Chu Sa: Hồn đản!!!!!!!!!!!!!!

Mặc Hương Chu Sa: Quên đi, phỏng chừng cậu đêm xuân khổ đoán đi!!

Mặc Hương Chu Sa: Tăng dưới chót thụ!!!

Nam Hữu Kiêu Mộc: không phải cô nói không nên spoil sao

Mặc Hương Chu Sa: A a a a a!! Cậu dậy rồi hả, trưa trời trưa thật, chắc chắc.

Nam Hữu Kiêu Mộc:

Mặc Hương Chu Sa: Hơn nữa hai chuyện này sao giống nhau được?!!!

Nam Hữu Kiều Mộc: Thực ra lúc nhận kịch tôi mới biết ...

Mặc Hương Chu Sa: , cậu thành công gọi ra lòng đồng cảm của bà đây.

Nam Hữu Kiều Mộc: Khí chất khí chất.

Mặc Hương Chu Sa: Vậy là hai người các cậu cùng một chỗ rồi?

Nam Hữu Kiều Mộc: (— (_ _

Mặc Hương Chu Sa: Á! Vậy là giọng nam lần trước tôi nghe được trong điện thoại là của đại thần?!!!

Mặc Hương Chu Sa: Ngao!!!! Ôn nhu công!!!

Mặc Hương Chu Sa: Loại tiết mục trúc mã trúc mã song hướng thăm mền sẽ về bên nhau này bà đây cho rằng chỉ trong tiểu thuyết mới có thể nhìn thấy đó!! Quả thực viên mãn!!

Nam Hữu Kiều Mộc: ^ ^

Mặc Hương Chu Sa: Lần sau gặp mặt nhất định phải có tiền lì xì cho tôi, bà đây coi như là bà mối rồi.
o~(@~@)~o

Nam Hữu Kiều Mộc: Được (— (_ _

Diệp Tử: Thế nào? Thế nào?

Diệp Tử: Kế hoạch tác chiến thành công không?!!

Diệp Tử: Giờ này còn chưa dậy, xem ra là thành công, (> <>

Nam Hữu Kiều Mộc: Σ buổi sáng tốt lành

Diệp Tử: Đã giữa trưa!!

Nam Hữu Kiều Mộc: ... Σ buổi trưa tốt lành

Diệp Tử: Khụ, phát biểu cảm tưởng một chút. [đưa microphone]

Nam Hữu Kiều Mộc: ... Tốt?

Diệp Tử: loại cảm giác động phòng này

Diệp Tử: A được rồi, tên khốn kiếp kia nói ngày nào đó cùng nhau tụ họp một chút, hần muốn uống rượu làm mai.

Nam Hữu Kiều Mộc: Được, để tôi nói với Nam ca một tiếng.

Nam Hữu Kiều Mộc: Cậu và hần còn chưa hòa thuận?

Diệp Tử: Còn đang suy xét ^

Diệp Tử: Được rồi, chúc mừng cậu, hai người có lâu CP. [địa chỉ]

Kiều Sâm ở trên giường lăn lộn, xoa xoa cái hông ê ẩm, thay đổi một tư thế thoải mái, lướt mạng——

[Bài post] Trúc mã lăn lên giường —— em là món quà tốt đẹp nhất của anh.

Ảnh trần lâu là ảnh chụp màn hình Kiều Sâm trả lời em là fan của anh và weibo cuối cùng mà Trình Tư Nam phát sáng nay, dưới là manh mối đã qua quá trình YY, Kiều Sâm không thể không nói mọi người đều là trinh thám, trên cơ bản đoán tám chín phần mười, hơn nữa có sẵn kịch bản Trúc mã. May mắn những chi tiết kia đều là chuyện hai người tương tác với nhau, không có bất quái đến bọn họ trong hiện thực. Kiều Sâm còn thật hưởng thụ ở trên internet có người có thể chứng kiến quá khứ tình yêu của bọn họ, dù sao, trong cuộc sống hiện thực, cậu đại khái rất khó quang minh chính đại nắm tay Trình Tư Nam, mặc dù kẻ vai sát cánh giới thiệu với bên ngoài cũng chỉ có thể nói là ca ca của mình mà thôi.

Đại bộ phận bình luận trong lầu CP đều là chúc phúc bọn họ——

1L: Sô pha!!!!!! Mua giáo trình nhập học!!!

2L: Băng ghế!!!! Ngày hôm qua nghe xong hiện trường thật hạnh phúc!!!

3L: Nghe lại Trúc mã quả thực cảm giác âm áp bùng nổ!! Fan truyện viên mãn có biết hay không!!

4L: Nam thần của tui có một ngày vậy mà có CP, lại còn là trong hiện thực, hu hu hu. Xin bán cho tui một phần giáo trình!

5L: Tôi đã tán gẫu với Kiều sỏ mụ, manh thụ một quả.

... Đương nhiên cũng có chua chất nhả lại...

32L: Nói nghe hay quá nhỉ, đại thần nào đó còn không phải là tra nam, hậu kỳ nào đó còn không phải là tiểu tam sao, hy sinh tình cảm của người khác để làm nền cho cảm tình của bọn họ làm như đáng ngưỡng mộ lắm vậy, ai biết bọn họ có phải đùa fan hay không.

33L: LS là từ thế giới nào xuyên qua vậy, Huyền đại của chúng tôi chưa từng công bố yêu ai được không?! Ở đâu ra tra nam?! Ở đâu ra tiểu tam?!

34L: Nghe xong Trúc mã người qua đường thành fan, có ai có ghi âm tối hôm qua không? Cầu

35L: Phổ cập khoa học cho mọi người → (dán)818 con đường tiểu tam dán đại thần thượng vị của hậu kỳ nào đó

36L: Ha hả 32L tuyệt đối không thấy weibo của Huyền đại, người ta đã giải thích trước khi Kiều thụ tỏ tình được không? Fan CP fan đến như vậy là đủ rồi, cũng chỉ có fan của đại đại nào đó tự xưng là thanh cao mới đập người nâng đại đại nhà mình như vậy.

37L: Tui đối với chuyện này chỉ có hai chữ ha ha, manh X Bạch xin nhấn X góc trên bên phải, hắc lịch sử của hần tui đều lười nói, nơi này là lầu CP của Huyền Kiều được chưa!

...

56L: Yếu ớt gơ một tay, tui là từ bài post kháp Kiều sỏ mụ sát vách bò qua đây, chỉ có tui nghĩ bài post của hắc tử kia rất manh sao? Lẽ nào không nhìn thấy Huyền đại cùng Kiều thụ tràn đầy tình yêu sao?

57L: Lầu trên cứng không cô đơn!

58L: +1

59L: +2

60L: +3

...

75L: + số giấy căn cước

76L: Sát vách quả thực là tình yêu lớn của thế gian, đào mộ đều là chuyện ba năm trước, tính lược phân tích tổng kết cùng bài post của đại đại nào đó trực tiếp có thể dùng làm giáo trình đó biết không!

...

81L: 76L quả thực tự mang kỹ năng trào phúng!! Cho một like! Còn có làm một thành viên nhóm fan Huyền đại tui sẽ nói cho mọi người biết một bí mật nè?!

82L: LS nói mau

83L: Tui nghĩ tui đã có thể nào bỏ đi ra tiền căn hậu quả rồi!

...

110L: 81L sao biến mất rồi? Tui nghĩ tui đã nhanh bị não động mạnh chết! Tay tiện nữa rồi! Tui nghĩ tui cần tiêm insulin ngao ngao ngao ngao!

...

Điện thoại di động của Kiều Sâm bị cầm đi, Trình Tư Nam buồn cười nhìn cậu, đuôi lông mày nhướn lên: “Xem lâu CP của chúng ta vui vẻ như vậy?” Kiều Sâm bĩu môi, oán thăm nói anh không vui thì đừng có cười a. Thế nhưng xét thấy cậu bây giờ đang phạm tội giấu giếm, vẫn là thực thức thời muốn ôm một cái muốn được đút cơm.

Kiều Sâm đắc ý hưởng thụ sự phục vụ của Trình Tư Nam cùng ...một chén cháo trắng lạt nhách, kháng nghị nói: “Buổi tối muốn ăn gạch cua nấu miến, anh nói rồi!” Trình Tư Nam bất đắc dĩ buông tay: “Chỉ có miến, anh gọi điện thoại được thông báo gạch cua phải chờ một tuần nữa mới có thể ăn.” Kiều Sâm cảm nhận được ngụ ý của anh, mặt có chút nóng lên, cầm gối ôm quất anh: “Anh gọi điện hỏi ai?!” Trình Tư Nam thừa nhận loạt công kích thoát nhìn hùng hổ kì thực không hề có sức chiến đấu: “Anh gọi cho —— ”

“—— leng keng leng keng —— leng keng leng keng.”

Hai người hai mặt nhìn nhau, bình thường không ai sẽ trực tiếp tìm tới nhà, Trình Tư Nam nuốt câu chưa nói hết vào đứng dậy ra phòng khách mở cửa.

Kiều Sâm ôm gối có chút ai oán cảm thấy cực kỳ không có lời, mình bị ăn còn không được ăn cái gì, tuy rằng tối hôm qua cậu cũng rất thoải mái, thế nhưng vì sao rời giường cũng chỉ có cháo trắng dislike!

Trình Tư Nam ở cửa không biết nói gì đó, qua mấy phút cầm một cái hộp tiến vào, cả khuôn mặt xoắn xuýt và bất đắc dĩ: “Là chuyển phát nhanh.” Kiều Sâm tò mò đưa đầu qua: “Là cái gì ——” Kiều Sâm vốn chỉ có cái lỗ tai nóng lên, thấy thứ trong hộp, máu lập tức dồn hết lên mặt.”—— cái cái cái cái gì?!” Máu của Kiều Sâm tiếp tục trào dâng.

Tác giả:

Mọi người đoán một cái bọn họ bỏ vào cái gì ni? (> <)? một=“” cái=“” rất=“” thuần=“” khiết=“” nhaa,=“” không=“” cần=“” nghĩ=“” bậy=“”>

Chim cú nhỏ

Gạch cua nấu miến

19. Chương 19: Mẹ Chồng Và Trứng Gà Đỏ

“Trứng gà đỏ.” Trình Tư Nam nhìn một chút người gửi, sắc mặt càng thêm kỳ quái.

“Ai... Ai đưa?!” Kiều Sâm xấu hổ và giận dữ. Lăn lộn internet nhiều năm như vậy, tự nhiên biết trứng gà đỏ đại biểu ý tứ gì. Thế nhưng cậu không nghĩ tới có một ngày cậu cũng nhận được thứ này.

“Mẹ...chồng em” Trình Tư Nam cầm tấm thẻ dán trên hộp, gian nan phun ra chữ này, mơ hồ còn có thể nhìn thấy mạch máu trên trán giật giật.

“...” Kiều Sâm đã chôn mình vào trong chăn. Loại cảm giác ngày thứ hai sau động phòng gặp cha mẹ chồng này —— chờ một chút, mẹ chồng?!

“Dì biết chuyện... của chúng ta?!” Âm cuối cất cao quăng tám.

“Chuyện gì của chúng ta hả?” Trình Tư Nam trêu đùa nhìn cậu.

Kiều Sâm trực tiếp ra tay nhéo lỗ tai: “Thằng thẩn sẽ được khoan hồng.”

Trình Tư Nam nín cười, trái lại kéo người vào trong ngực mình: “Thằng thẩn sẽ được khoan hồng là em mới đúng, nhóc lừa đảo.”

Ánh mắt Kiều Sâm dao động: “Thực ra em cũng không muốn biết lắm đâu.” Khóe miệng tại chỗ anh không thấy nhếch nhếch lên, thì ra anh cũng giống cậu, đã đem chuyện nói cho trong nhà, hơn nữa xem ra di cũng đồng ý chuyện của bọn họ, thật tốt.

Trình Tư Nam tiến đến bên tai cậu dùng thanh âm cố ý làm ra vẻ nguy hiểm nói với cậu: “Thế nhưng, anh rất muốn biết.”

Kiều Sâm khí thế hung hăng nhào tới, kết quả bị ôm đầy côi lòng, nam nhân hôn lên trán cậu một cái, thành công vuốt lông cậu: “Anh muốn biết, muốn biết Kiều Kiều của anh thích anh như thế nào.” Trình Tư Nam cúi đầu khẽ hôn xoáy tóc Kiều Sâm: “Còn có anh thật xin lỗi.” Thật xin lỗi không thể làm bạn em vượt qua xfxxy này (*viết tắt của từ “tình phong huyết vũ”, hiểu đại khái có nghĩa là war, bôi đen, anti lẫn nhau*). Nhìn lại bài post cãi nhau kia, phản ứng đầu tiên là mừng rỡ sau đó còn dư lại là tràn đầy yêu thương.

Kiều Sâm chôn đầu vào trong ngực anh, thanh âm truyền tới mơ mơ hồ hồ: “Ai muốn thích anh.” Cảm thụ được bụng nam nhân bởi vì tiếng cười mà chấn động.

“Lúc nào thích anh?” Trình Tư Nam đào người tử trong lồng ngực mình ra.

“Bốn năm trước.” Kiều Sâm bị anh nhìn chăm chú sắc mặt đỏ lên, tuy rằng đã tỏ tình, nhưng mà nói thẳng ra cũng có chút ngượng ngùng nha.

“Sao không nói với anh.” Trình Tư Nam có chút đau lòng xoa bóp mặt cậu.

“Em... nghĩ anh có người thích.” Bản thân hình như có chút ngu xuẩn.

“Anh đúng là có người thích a, tiểu ngu ngốc, em chẳng lẽ không biết hỏi anh sao?” Trình Tư Nam dở khóc dở cười, thì ra Kiều Kiều nghĩ thông suốt muốn sớm rất nhiều so với anh.

“Vậy lúc nào thì biết anh chính là Huyền Ngư?”

“Ừ! Lúc! Đầu! Trúc Mã ca ca, anh đã sớm lộ clone.” Kiều Sâm cười như một con mèo trộm cá.

Trình Tư Nam kéo người đè xuống giường, hơi chống trên người cậu tiếp tục đặt ra nghi vấn: “Hửm? Sao không nói cho anh.”

“Nói... Nói cho anh biết làm gì.” Kiều Sâm phô trương thanh thế: “Giang hồ thuật lại —— Huyền Ngư đại đại không phải ghét nhất bán hủ sao?”

“Đúng, thế nhưng ——” Trình Tư Nam nhìn đáng đáp gương nanh múa vuốt của cậu, trực tiếp hôn một cái “Với em thì không phải bán hủ a.”

“A... A, thắt lưng em còn đau.”

“Yên tâm, anh không cầm thú như vậy, chỉ hôn nhẹ thôi.”

...

“Cầm! Thú! Em! Muốn! Thở!”

...

“Vệ Thiên Minh đã sớm biết?”

“Không quá sớm, lúc nhận kịch.”

Ít nhất là một tháng trước, được lắm.

“Em bảo cậu ta gạt anh?” Chọc chọc mặt trẻ con cười gian trá.

“Em lúc trước nghĩ anh thích anh ta.” Kiều Sâm bán người ta không hề có chút gánh nặng tâm lý nào.

...

“Đừng hôn nữa!” Hôn nữa sẽ lau súng cướp cò. Kiều Sâm không dấu vết lui về phía sau, thuận tiện kính nể một chút định lực của nam nhân dù đã có phản ứng vậy mà còn có thể trấn định tự nhiên tiếp tục hôn.”Buổi tối ăn cái gì?!”

“Trứng gà đỏ?” Nam nhân sau khi ăn được đến miệng rõ ràng thay đổi thành phúc hắc cười nói.

... Thật sự rất muốn đem hộp trứng gà hủy thi diệt tích mà.

“A lô, mẹ.” Trình Tư Nam bị đuối xuống giường có chút đau đầu: “Nhận được, da mặt Kiều Kiều mỏng, lần sau đừng gửi những thứ này.”

“Biết biết, ngày mồng một tháng năm mang về.” Khóe miệng Trình Tư Nam khê nhếch: “Em ấy ổn, không có phát sốt.”

“Đã nói da mặt Kiều Kiều mỏng.” Trình Tư Nam nhắc tay đầu hàng: “Được được con không nói, con đưa điện thoại cho em ấy.”

Trình Tư Nam che loa đưa điện thoại cho Kiều Sâm đang ở trong chăn tiếp tục xấu hổ và giận dữ, bất đắc dĩ dùng khẩu hình nói: “Gọi mẹ chồng.”

Mặt Kiều Sâm đỏ lên, tay run run tiếp nhận điện thoại, đầu óc trống rỗng: “—— chào mẹ.” Bên kia sửng sốt, tiếng cười khoa trương truyền ra, Kiều Sâm mới phản ứng được mình nói cái gì trực tiếp cos xe lửa hơi nước.

“... Dạ, ngày một tháng năm con và anh ấy cùng nhau trở về.” Không biết bên kia nói gì đó, Kiều Sâm giương mắt nhìn Trình Tư Nam nhếch miệng nói: “Không có phát sốt, Nam ca rất ôn nhu.” Lại tán gẫu chuyện sinh hoạt thường ngày một hồi, trước khi cúp điện thoại mặt Kiều Sâm thật vất vả bình phục lại bắt đầu ứng phó: “Không, không có, con rất thích.” “Vậy, gặp dì ——” lời còn chưa nói hết bên kia trong nháy mắt ma ám xuyên tai. Kiều Sâm há há miệng, đỏ mặt một chút mới từ trong cổ họng rặn ra mấy từ: “—— gặp mẹ sau.”

Trình Tư Nam ôm Kiều Sâm còn đang diễn chim cút nhỏ, qua nửa ngày, Kiều Sâm lấy lại tinh thần, nhẹ giọng nói: “Dì thật tốt.” Ngẩng đầu nhìn nam nhân giúp cậu gạt bỏ hết thấy cản trở kia, ngẩng đầu hôn lên, thanh âm hàm hồ nói: “Anh ngày một tháng năm phải cùng em về nhà, mẹ em nói muốn ăn cơm anh nấu.”

“Ừ.” Trình Tư Nam nhắm đôi mắt đầy áp thâm tình lại, làm nụ hôn này sâu hơn.

20. Chương 20: Thỉnh An Phu Nhân

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Kiều Kiều ——” “Làm sao vậy?” Kiều Sâm ngậm một cây kem que ló đầu ra dò hỏi.

Trình Tư Nam vẫy tay ý bảo cậu lại, một bên lấy kem que cậu đang ăn bỏ vào miệng mình: “Không cho ăn nhiều đồ lạnh như vậy.” Kiều Sâm phồng phồng mặt.”Bán manh cũng vô dụng.”

Trình Tư Nam tận lực xuyên tạc ý tứ của cậu. Kiều Sâm thấy mình không hề có sức chiến đấu, không khách khí ngồi lên đùi anh: “Làm gì.” Trình Tư Nam ôm cậu ý bảo nhìn màn hình.

Nhóm fan của Huyền Ngư ——

tổng quản Cá kho: Gia!! Chúng em muốn xem phu nhân!!

quản gia Cá xào cải chua: Gia!! Chúng em muốn xem phu nhân!!

quản gia Cá chua ngọt: Gia!! Chúng em muốn xem phu nhân!!

nha hoàn Cá hồi: Gia!! Chúng em muốn xem phu nhân!!

nha hoàn Cá chép: Gia!! Chúng em muốn xem phu nhân!!

quản gia Cá nồi lạnh: Gia!! Chúng em muốn xem phu nhân!!

... Phía sau cùng một đội hình

gia Huyền Ngư: Em ấy xấu hổ.

tổng quản Cá kho: Cho nên gia còn chưa biết?!!

nha hoàn Cá hồi: Ngao!! Tui lại tin tưởng vào tình yêu rồi!!

quản gia Cá xào dưa chua: Gia nhất định phải quý trọng Kiều sỏ mụ của chúng em, thụ thẳng thần chủ động như thể quả thực là quốc bảo đó.

gia Huyền ngư: Tôi có phải bỏ lỡ cái gì rồi hay không?

Sau khi Trình Tư Nam gửi đi những lời này, tóm lấy nhóc lừa đảo rõ ràng lại có chuyện giấu diếm anh đang định chạy trốn.

“Thẳng thần sẽ được khoan hồng, không thì đêm nay sẽ không có gạch cua nấu miến.”

Kiều Sâm mím mím miệng, mỹ thực đợi cả một tuần sao có thể để cho nó bay chứ?

Không thể làm gì khác hơn là thành thật khai báo: “Cái này...”

Cậu còn chưa nói hết, trên màn ảnh đã cho ra đáp án.

tổng quản Cá kho: Gia ngài có biết không, trước có người nói ngài tra Lê Hoa Bạch sỏ mụ, có người chạy ra tranh cãi, sức chiến đấu max, sau đó chúng em mời cậu ta vào nhóm, sau khi vào nhóm phát hiện thì ra là một manh thụ, chúng em đã thu vào phủ làm công tử. Lại sau đó cái bài post chửi bới kia, clone bị đào ra lại là của công tử, công tử không ngờ!! Là clone của Kiều sỏ mụ, vì tình yêu đích thực vậy mà còn gia nhập nhóm fan, chúng em đều sắp bị ngược khốc rồi được hay không!! Cuối cùng, YY chúng em đều có mặt, vậy mà phát hiện Kiều sỏ mụ là tiểu trúc mã!! Vì vậy công tử biến thành phu nhân rồi. Để em lấy hơi cái.

tổng quản Cá kho: Gia ngài mau kéo quý danh của phu nhân vào nhóm đi!!!!!! Em có thể đá tiểu hào của mình ra!!! Cảm giác công tử phu nhân đều là một người thật quá tốt đẹp!!!

Huyền Ngư cười nhẹ, nhìn cái người nhanh vùi đầu vào trong ngực kia, nhin không được hôn một cái: “Thích anh như vậy? Thật là fan của anh? Thậm chí ngay cả nhóm fan cũng tham gia.” Kiều Sâm đỏ mặt liếc anh: “Câm miệng.”

QQ của Kiều Sâm treo ngay trước mặt anh, Trình Tư Nam một tay nắm Kiều Sâm, một tay thao tác. Rất nhanh Nam Hữu Kiều Mộc gia nhập nhóm fan Huyền Ngư.

Trình Tư Nam dùng QQ của cậu đánh một hàng chữ ——

phu nhân Nam Hữu Kiều Mộc: Không nên khi dễ phu nhân nhà ta.

quản gia Cá chua ngọt: Hợp thể đẹp!!

nha hoàn Cá chép: Hợp thể đẹp!!

quản gia Cá nổi lạnh: Hợp thể đẹp!!

quản gia Cá xào cải chua: Hợp thể đẹp!!

nha hoàn Cá hồi: Hợp thể đẹp!!

tổng quản Cá kho: Gia, có thể chụp màn hình post vào lầu CP không?

gia Huyền Ngư: Tôi không ngại.

tổng quản Cá kho: Ngao ngao ngao, em làm liền.

Kiều Sâm có chút lo lắng nhìn Trình Tư Nam: “Như vậy ổn sao?” Trình Tư Nam nhún nhún vai không sao cả: “Anh có đôi khi cũng muốn show show ân ái.”

Về mặt Kiều Sâm hắc tuyến nhìn người nào đó ác ý bán manh, giầy xéo lỗ tai anh: “Đứng đắn một chút.”

Khóe miệng Trình Tư Nam giương lên: “Rất nghiêm túc mà.” Tựa vào trán cậu, nhẹ giọng nói: “Anh muốn để mọi người biết cho dù ở hiện thực hay là internet, em đều là của anh, anh cũng đều là của em.” “Cho nên không cần ăn dấm nữa. Bình dấm nhỏ.”

Khóe mắt Kiều Sâm có chút nóng lên, quay mặt qua chỗ khác: “Ai... Ai ăn dấm.” Tay lại gắt gao ôm lấy lưng anh.

Trình Tư Nam xoa xoa đầu cậu, đây có phải là miệng chê bai tay thành thực trong truyền thuyết không? Thực sự là... có chút đáng yêu.

Kiều Sâm biệt biệt nữ nữ đẩy Trình Tư Nam ra, hung tợn quát: “Đi thu dọn đồ đạc.” Trình Tư Nam nhin không được hôn một cái lên khuôn mặt đỏ như quả táo: “Phu nhân ngoan, giúp vi phu sửa lại chữ kí. — nói là ngày một tháng năm không tiếp khách.”

“Phu nhân nê môi (em gái anh, ý nghĩa gần gần “thảo nê mã”).” Kiều Sâm nhốt Trình Tư Nam ngoài cửa, nam nhân nhìn cánh cửa, sờ sờ mũi, quả nhiên không thể khi dễ quá mức, nhưng mà Kiều Kiều xù lông cũng thật đáng yêu.

Si hán • Trình ngọt ngào như mật đi thu thập hành lý mà tiểu trúc mã của anh đã thu dọn được một nửa.

Kiều Sâm mở QQ gõ Chu Sa — “Chu Sa Chu Sa, tui ngày một tháng năm phải về nhà, hậu kỳ có gấp không?” Âm thơ của Nguyệt văn trường ca túy kỳ thứ hai đã gửi đến hòm thư của cậu.

Mặc Hương Chu Sa: Tui rất cục tin tưởng hợp thể đẹp trong lầu CP!! Tui cũng chụp màn hình!!

Kiều Sâm lúc này mới phát hiện mình vậy mà lên lộn acc, nhưng mà cái avatar này... Trình Tư Nam thế nhưng đem avatar của hai người bọn họ đổi thành hai đứa nhỏ trong poster Trúc mã. Sao lại cảm giác Trình tư Nam sau khi nói yêu thương... biến ngậy thơ. Chỉ là Kiều Sâm không nhin được cười khúc khích bán đứng nội tâm của cậu.

Kiều Sâm thay đổi QQ của cậu—

Nam Hữu Kiều Mộc: Vừa rồi lên lộn acc (# o)

Mặc Hương Chu Sa: Ai u không cần nói, show ân ái tui hiểu mà.

Nam Hữu Kiều Mộc: ... Thật không có.

Mặc Hương Chu Sa: Đừng xấu hổ ” o((> <))o>

Mặc Hương Chu Sa: Được rồi, Lê Hoa Bạch bị xã đoàn xoá tên rồi.

Nam Hữu Kiều Mộc: A? Sao vậy?

Kiều Sâm rất kinh ngạc, cậu cũng là sau này mới biết được thật ra Lê Hoa Bạch thật có ý với Trình Tư Nam, hẳn ở lễ tình nhân trắng thừa dịp Trình Tư Nam tâm tình không tốt tỏ tình với anh, chỉ là bị cự tuyệt, thế nhưng Trình Tư Nam làm việc có chừng mực, tuyệt đối sẽ không đuổi tận giết tuyệt. Huống chi làm sao có thể vì loại chuyện này mà lui nhóm.

Mặc Hương Chu Sa: Tự làm vậy a. Trước Giang hồ cậu còn nhớ không, không phải Lê Hoa Bạch một mực tha âm sao? Thiếu chút nữa không kịp thời gian phát kịch.

Nam Hữu Kiều Mộc: Cái này cùng hẳn có quan hệ gì?

Kiều Sâm kỳ quái, CV tha âm một xấp đầy, tuy rằng bị lên án, nhưng không có nghiêm trọng đến nước này đi, huống chi cuối cùng vẫn thuận lợi phát kịch mà.

Mặc Hương Chu Sa: Thế nhưng nếu Lê Hoa Bạch ác ý tha âm thì sao? Lần trước phát kịch thuận lợi là do cậu hậu kỳ quá thần tốc, không thì căn bản là không kịp.

Nam Hữu Kiều Mộc: Ác ý tha âm? Hẳn mưu đồ gì? (o)

Mặc Hương Chu Sa: Cậu có phải gần đây chìm đắm trong bể tình căn bản không có đi dạo post?

Nam Hữu Kiều Mộc: (— (_ _

Mặc Hương Chu Sa: Đáng xấu hổ đáng xấu hổ.

Mặc Hương Chu Sa: Tổng kết lại lần trước tên LZ chữ tử kịch chữ cậu đó là bạn thân của Lê Hoa Bạch, Lê Hoa Bạch hình như bởi vì chuyện này oán giận cô ta, thông báo chuyện trong bài post không quan hệ đến hẳn, hai người quay ngược lại nháo bâng, kết quả nhỏ bạn thân đó là người của một trong hai xã đoàn

được trao quyền Giang hồ , trực tiếp tuôn ra Lê Hoa Bạch ác ý tha âm. Chúng cứ như biển, quả là Cung tâm kế bản hiện thực, chắc chắn. → [địa chỉ trang web]

Nam Hữu Kiều Mộc: ( )

Kiều Sâm tùy tiện mở xem một chút trang mạng, không bình luận cũng không ra vẻ hả hê, những thứ này đối với cậu mà nói đều không trọng yếu.

Thiếu niên mặt trẻ con nhảy lên lưng Trình Tư Nam, khiến nam nhân đang khom người thu thập hành lý không đề phòng hơi lảo đảo một chút, sau khi phản ứng lại một tay ôm khuỷu chân cậu, tay kia vỗ vỗ cái mông cậu, kéo người một chút, vững vàng công trên người mình.

Trình Tư Nam nghiêng đầu hỏi thiếu niên cười như mèo trộm cá: “Có muốn mang thêm cái gì không?” Kiều Sâm ôm cổ anh, bẻ ngón tay nói: “Một hộp mỹ phẩm dưỡng da cho mẹ em với dì, một bộ gậy đánh gôn cho chú, một bộ dụng cụ câu cá cho ba em... ưm...”

Trình Tư Nam thêm chút này đó lưu loát kéo rương hành lý lên.

Cổng tiểu trúc mã của anh về phòng ngủ.

“Koala nhỏ, ngủ đi.”

“Cầm thú!!”

“Anh nói là đơn thuần ngủ.”

“... Thực ra cũng có thể không đơn thuần như vậy.”

—— đối với Kiều Sâm mà nói, người trọng yếu nhất vĩnh viễn là Nam ca ca cho dù bản thân ngã sắp xuống cũng sẽ không để cậu ngã.

—— đối với Trình Tư Nam mà nói, người trọng yếu nhất vĩnh viễn là tiểu trúc mã vắt hết tâm tư thâm mến nguyện ý đem bản thân giao cho anh không giữ lại gì.

Về phần chữ kí QQ của hai người có thể hay không khiến cho giới vông phổi bán hết insulin thì không nằm trong phạm vi cân nhắc của họ.

Huyền Ngư: Ngày mùng một tháng năm quay về nhà chồng, không tiếp khách không lấp hố, có việc gấp gọi điện.

Nam Hữu Kiều Mộc: Ngày mùng một tháng năm mang vợ về nhà, không tiếp khách không lấp hố, có việc gấp gọi điện. o( )o

Nhóm yêu thương chó độc thân: Chữ viết bán đứng thuộc tính, người nào đó quả thực càng tô càng đen. XD

Tác giả:

Chính văn kết thúc. (3)

Cá kho

Cá xào cải chua

Cá chua ngọt

Cá hồi

Cá chép

Cá nồi lạnh

Kem que

Koala

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/truc-ma-anh-rot-ngua-roi>